

മതവാദ ശാസ്ത്രവാദം

~~418~~
4

എം. രാജരാജവമ്മ തന്നുരാൻ എറണാകുളം, വി. എൽ. കെ. എഴുതിയാണ്.

വി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോൾ,
തിരഞ്ഞെടുപ്പ് റം.
പകപ്പുവകാഡാ.

മാനുഷ
~~82~~
~~91~~
“കമലാലയ” സംസ്ഥാനം
തിരഞ്ഞെടുപ്പ് റം.

2-00 പതിപ്പ് — കാപ്പി ടുംബു.

[വില 10 രൂപാണ്.]

മത്യു ശാന്മുഹം

എം. രാജരാജവൻ തമ്പുരാൻ എം. എം., ഡി. എം.,
എഴുതിയത്.

ഡി. വി. ഷുങ്കർ ഡിപ്പാട്ട്;
തിരവന്ത്രം.

പക്ഷ്യപ്പെടാം

ചേര

“കമലാലയ” അച്ചുത്താം
തിരവന്ത്രം.

രാം പതിപ്പ് — കാപ്പി ഫീഡ്.

[വില 10 അം.]

സംഗതിവിവരം

അായ്യറ്റം	എറം
ച. മതവും ശാസ്ത്രവും തമിലുള്ള പിണകം.	1-18
ര. മതത്തിന്റെ പരമത്തപ്പങ്ങൾ.	18-32
ന. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൂലത്തപ്പങ്ങൾ.	32-44
ഈ. ജനാനന്തരത്തിന്റെ പരിധി.	44-66
ഉ. മതത്തിനും ശാസ്ത്രത്തിനും തമിലുള്ള ഇണക്കം.	67-77

പ്രൗഢ്യവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി മലയാളഭാഷയിൽ
ശ്രദ്ധമങ്ങളാക്കാനുള്ള കാലം അതിനുമിച്ചിരിക്കുന്നു.
കുമാരം പുരാണവും, കിളിപ്പാട്ടം തുള്ളലും, കമകളിയും
ഉടക്കവും ഭാഷയിൽ ഒഴിച്ചുള്ളന്തല്ലെങ്കിലും, ചരി
തുറ്റം ശാസ്ത്രവും, തങ്ങവും വേദാന്തവും, സൃഷ്ടിയും മര
വും, ആണാനാഭിപ്രഖ്യാതികൾ എററവും ഉതകന്നവരുണ്ട്.
ശഹനവിഷയങ്ങളെ ഉപന്യസിക്കാൻ ഭാഷയ്ക്ക് ശഹരി
യിരുപ്പുനു വിശ്രസിച്ചുവന്നിരുന്ന കാലം കഴിഞ്ഞപോ
കുറിക്കുന്നു. കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ വച്ചു കളിക്കാനുള്ള ദശ
കിൽനിന്നും ഭാഷ വളർത്തിരിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കരമാർ
ക്കുടിക്കളെ എന്നും ക്കുടികളുടെ നിലയിൽ ലാജീച്ചാർ
ഉണ്ടാക്കാനായോശം ഭാഷയ്ക്ക് വരുത്താതെ പണ്ഡിതന്മാർ
കുറതേണ്ടതാണ്. അവരുടെ ശുഭ ഇഴ സംഗതിയി
ലേക്കു ക്കണ്ണിക്കാനായിട്ടാണ് എൻ്റെ ഇഴ ശുഭം.

സവർത്തനസ്വത്തുനായും പേരുകേട്ട ഹർബേട്ട്
മൈൻസ്റ്റെ പ്രമാത്രപ്പങ്ങൾ എന്ന മുലഗ്രഹത്തെ
അടിസ്ഥാനമാക്കി എഴുതിട്ടുള്ള ഇഴ പുസ്തകത്തിലെ ആ
ദ്രുതത രണ്ട് അല്പായങ്ങൾ ഭാഷാവിലാസ്'ന്തിലും
രുന്നാം അധ്യായം 'കൈരളി'യിലും ആദ്രം പ്രസിദ്ധ
മുപ്പട്ടഞ്ചിയിരുന്നു. ദ്രോശം രണ്ട് അധ്യായങ്ങൾ കൂടി
ചേർത്ത് പുസ്തകമായി ഇപ്പോൾ പരസ്പ്രപ്പെട്ടതുന്ന
നാണ്ട്.

തിരുവന്നമ്പുരം
കാൻറ മുന്തികും രഹാന- }   ഗവമക്കർശാവ്.

മതവും ശാസ്ത്രവും

—ഒന്ന്—

ഗവാം ആദ്ദോധം.

മതവും ശാസ്ത്രവും ഒരുപ്പശ്ശി പിണകം

ലോകത്തിൽ സർവ്വാഖ്യതാ റാനായും നിഭ്രേഷ്ടം ചീതയായും ഒന്നാമില്ല. കാഞ്ഞിരത്തിന്കുഞ്ഞവിനു കൂട്ടു ബന്ധകിലും അതു് ഒഴിയമാകുന്ന. എന്നു ഭജ്യപദാർത്ഥം ത്തിനു ഒരു മാനസികമാക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ, ഒരു സംഗതി ഏതുതന്നൊരു വ്യാജമായിതന്നാലും അതിലും സത്യത്തിനു ഒരംശമെക്കിലും ഇല്ലാതെ വരുന്നില്ല. കൊങ്ങിണി പുലി കണ്ണതിലും, വൈദ്യുതികാക്കാ മലന്നു പാക്കുന്നതിലും, കരികളു് അതാറിൽ നീനിക്കപ്പോകുന്ന തിലും അതിരശ്രൂതിക്കവിഞ്ഞപോയിരിക്കുന്നുകിലും, അവയിലും വാസ്തവത്തിനു അബന്ധപോലും ഇല്ലോന്ന പായാവുന്നതല്ല. ഈ തത്പരതയെ നാം പല സം ഗതികളിലും വിനൃതിചുകളിലുണ്ട്. അന്ത്യമാത്രതു അ ഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റി ഇന്നോഹം ചെയ്യുന്നതിലാണ് നാം ഇതിനെ തീരെ മാക്കുന്നത്. പ്രത്യുഷത്തിനു വിരു ദിപ്പമുണ്ട് തോന്നുന്നതെല്ലാം നാറു ഡിക്കരീക്കുന്ന. അതു വിശ്വസിക്കുന്നവരും നാം ഭ്രാന്താരൂഹാ നാഡി ഫേഡപിക്കുന്ന. ഈ മാതിരി വിശ്രോസണപരം അച്ചുകൾക്ക് എത്തുവിധി ഉണ്ടാക്കി എന്നുണ്ട്, അതിൽ വാസ്തവ ഏപ്പറി അവക്ക് എങ്ങനെ ജനിച്ചുവെന്നു ചിന്തിക്കു

നാതിന നമ്മക്ക ക്ഷുദ്രയില്ല. എന്നാൽ അതു ചിന്തിക്കേണ്ട സ്ഥാന കൂടുതലും വിഷയമല്ലയോ? നമ്മക്ക പ്രത്യേകതിൽ അവാസുവരെന്ന തോന്നാനു മറ്റു ചിലർ സത്തുമെന്ന ഫോധിച്ചുവരികയും തദ്ദേശരണമായി പ്രധാനി കയയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ വിശ്വാസജനകമായി എന്നോ കന്ന് അതിലുണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെ പരിചയത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള എതിനോടോ അതിന് അനുഭവിച്ചുണ്ടായിരിക്കും. ഈ അനുഭവിച്ചും വളരെ ഉച്ചവും ആണ് വുമായിങ്ങോക്കാം; എന്തിലും തീരു മനസ്സിനിന്നും തത്തു് അതും വിശ്വസിക്കിയില്ല, നിങ്ങളും. പത്ര ഞൈളിൽ പല വിശ്വേഷണംഡവങ്കളുടെ കിംവദ നീകൾ പുരപ്പുടാവണ്ണെല്ലാ. ഈവരെല്ലാം അവാസുവ ഞൈളാബന്നു വാദിക്കുന്നവർ ചുരുക്കമല്ല. എന്നാൽ ഒരു സംഗതി ഏതു അസംഭാവ്യമെന്ന തോന്നിയാലും, ചില വാസുവസംഡവങ്കളും അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതിൽ പ്രാഥീനിക പുരപ്പുടാവണ്ണെല്ലാതെ പുരപ്പുടുകയില്ല. ദ്രോണാടികിൽ പ്രതിഫലി ക്കുന്നോരി ഒരു പദാത്മത്തിന്റെ സ്വത്രപത്തിനു വലി പ്രവും വികാരവും വരുന്നതുപോലെ, വാസുവമായി നന്ന ഒരു സംഗതി പലതുക്കും മുഖങ്ങളിൽപ്പുടി സംശ മിച്ച കിംവദന്തിയായി വരുന്നോരി പല പൊടിപ്പും തൊണ്ടലും ചേരൻ വലുതാഃനാ. എക്കിലും, ഒരു പദാ ത്മചില്ലാതോ പ്രതിഫലനമുണ്ടാകാത്തതുപോലെ, ഒരു വാസുവസംഡവം ഉണ്ടാകാതെ കിംവദനി പുരപ്പുട നന്തല്ല. ഒരു കിംവദനി എന്നാവും അസംഭാവ്യമെന്ന തൊന്നിയാലും, അതു മുഴുവൻ അവാസുവമെല്ലാം ഇതു ഒക്കാണ്ട നാം ഇഷ്ടഹിക്കും.

କାହୋ ସଂଗତିକରେଇକ୍ଷଣିତ୍ୟ ପଲ ମାତିରି ଅଛି ପ୍ରାୟଙ୍କରିତ ଯୁଗପ୍ରକଟନେବାରୀ, କାହୋନୀଲୁଠ ଏହିତମାତ୍ରଂ ବାସ୍ତ୍ଵବ୍ୟବଂ ଏହିତମାତ୍ରଂ ଆସନ୍ତୁଥିବାକାର ନନ୍ଦିକାଳ ସାମାଜ୍ୟର କିମ୍ବା ବୈଚାରିକ ଉତ୍ସାହିରିକେବାକୁ ଆନ୍ତର୍ମା ବଲ୍ଲମ୍ବାଣ୍ଟା. ତକ୍ଷରୂପକ୍ରମ ପଲ ସଂଗତିକଷିଳେଠ ହୁଏ ହୃଦୟରେବୀଷବିବେଚନ କାଂ ଚେତ୍ୟାତପକ୍ଷା ନନ୍ଦିକାଳ ତିରମାନଙ୍କରେ ବିଲାପିତାକାରୀଙ୍କିଲ୍ଲ. ଏହିବାବତଂ ପାର ଯୁଗରୁକ୍ତକାଣ୍ଡ କିମ୍ବା ସଂଗତି ସତ୍ତ୍ଵମାନେନାଂ, ମହାଜନଙ୍କର ବାକ୍ଷଣ ହୁଏବେରବାକ୍ରମାନେନାଂ ମାରଦୁଇଛି ପତମାନ୍ତି କରେ ଅନିଗମାନମାକିଶ୍ରଦ୍ଧା. ଏହିବାବାକ୍ତି ପଲ ସଂଗତିକଷିଳେଠ ଅନେକକାଂ ପେର ପାରୁଣ୍ୟ ଆସନ୍ତୁ ମାତ୍ରିକୁଣ୍ଡଳେଣ୍ଟା. ଏହିକିଲୁଠ, ଅବେଳା ପାରୁଣ୍ୟ ମୁଖ୍ୟମାନ ମିଶ୍ର ଏକମାନ ସନ୍ଦର୍ଭିତ୍ୟକୁଣ୍ଡଳନାଟାପ୍ଲା. କିମ୍ବା ସଂଗତିରେଯପ୍ରାରମ୍ଭ ଚାହୁଁଚେତ୍ୟବ୍ୟବନେବାରୀ ରଣ୍ଟ ତରତମିଲନ୍ତି ହୁଏ ଢରିଲିପ୍ରା ଯନ୍ତ୍ରିତ ଉପେକ୍ଷିତ୍ୟକିରି ମାତ୍ରମେ ନନ୍ଦିକାଳ ବାସ୍ତ୍ଵବ୍ୟବଂ ଅନିବାନ୍ତ ହାତିରାଜଙ୍କ ପଲ ଜାତିକାଙ୍କ ପଲ ଦେଶକୁଣ୍ଡଳିଲୁଠ ବିପ୍ରସିତ୍ୟ ରାଜୀନାମାନାକୁ ବିଶେଷ ସନ୍ଦର୍ଭପ୍ରାରମ୍ଭକାରୀ ହିନ୍ଦିରାଜଙ୍କ.

ନନ୍ଦିକାଳ ହୃଦୟରେବୀଷବିକିରଣ ରାଜୀନାମାରେ ଦେବ ଦୂରାଜୁଠ, ଅମବା ଦେବାଂଶ୍ରୀତମାରାଜୁଠ ଯଣ୍ଣିତ୍ୟିବା କରନ୍ତି. ଅନ୍ତରାଣାକାଳରେ ପ୍ରଜକରି ରାଜୀନାମାରେ ଅନ୍ତିମାନାମାରୀ ଶବ୍ଦିତ୍ୟବରିକାରୁ ଚେତ୍ୟ. ଅନ୍ତରାଣାକାଳରେ ଦେବମାନାରେ ନନ୍ଦିକାଳ କୋଟିତ୍ରୁତିବାନ୍ତି କୁଟାରେ, ଅବେଳା ଦେବମାରାପ୍ରାଲେ ଅନ୍ତରାଣାକାଳରୁ ରାଜୀନାମାକାଳରେ ରାଜୀନାମାକାଳରୁ

യിരുന്ന അധികാരത്തിന് ഒരു അതിക്രം ഇല്ലായിരുന്നു. രാജാജ്ഞങ്കർ ഇഴപ്രോജക്ടുകൾ തന്നെയായിരുന്നു. പ്രജകളുടെ ജീവൻ രാജാക്കമൊക്കെ അധിനികമായിരുന്നു. ഇടക്കാലത്തുനിന്ന് മിജി എന്ന ദീപത്തിൽ ഒരു പ്രജ ഒരു കൊല്ലുന്നതിനു രാജാവിന്റെ കല്പനമായും മതിയായിരുന്നു. കൊലചെയ്യുന്ന കൊണ്ടപോകുന്നവരെ ബന്ധിക്കേം മാറം ചെങ്ങുണ്ടതില്ലായിരുന്നു; നേരേ മറിച്ചു, രാജകല്പന നടത്തണമെന്ന കുറക്കാരൻതുനിന്ന് പാതയും കൊലച്ചു നിന്നുകൊടുത്തുവനു.

കാലക്രമേണ കാരോനാട്ടകളിൽ രാജാവിനെ കൂടിച്ചുള്ള ഈ ഭോധം പ്രകാരാന്തരങ്ങളിൽ പ്രാപിച്ചു. സാക്ഷാത് ദേവൻ തന്നെയെ, അമവാ ദേവാംശേതരനും 'രാജാവൻ' രാജാവെന്നുള്ള വിപ്രോസം കുറഞ്ഞു ദേവാധികാരഭൂതം ഒരു ഉന്നഷ്ടനാണ്' അദ്ദേഹം എന്ന ജനങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവന്നു. അന്നും രാജാവിനു ദേവതാം ത്രിശ്ശര വിട്ടപോലെയിരുന്ന എന്ന പായാൻ പാടില്ല. രാജക്കാലത്തിന്റെ ത്രിശ്ശരന്റെ ദേവൻ തന്നെ ആയിരുന്നിരിക്കണമെന്നും, അതിനാൽ ദേവോപചാരങ്ങൾക്കു രാജാവു അർഹനാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല; സുംഖപ്രഭാരിൽനിന്നും ഹിന്ദുരാജക്കാംബവും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്?

പരിജ്ഞാനം വല്ലിച്ചുവന്ന ക്രമത്തിനു രാജാവും പ്രജകളിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിപ്രോസത്തിനും ഭേദഗതിവന്നു. രാജാവു ദേവനാണെന്നു, ദേവദേശാനിയാണെന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്രിശ്ശരന്റെ ദേവനായിരുന്നുവെന്നും ജനങ്ങൾക്കു വിപ്രോ

സമിപ്പാതയായി. അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലോനിയർ ആരിക്കേണ്ടി
രാകി ഉച്ചി വാഴക്കയാണെനം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അ
ധികാരത്തിനു ചില അതിക്രമം ഉണ്ടെനം, പ്രജക
ളട്ടജീവനം വസ്തുക്കളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിയതു
പോലെ കാട്ടാനുള്ള കളിപ്പാടങ്ങളെല്ലാം, അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ ന്യായമായ കല്പന അനുസരിച്ച് നടക്കക്കമാ
അനാശം പ്രജകൾ അദ്ദേഹത്തിനു ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഉ
പചാരഭന്ധമുള്ള ബോധം പറന്നു.

പാഞ്ചാത്യദൈനംഡിൽ ഈ ബോധത്തിനു വളരെ
മാറ്റാൻമാരു വന്നപോയിട്ടുണ്ട്. രാജാവു് ഇംഗ്ലോനിയാ
ണെന്നു മുമ്പായിരുന്ന വിപ്രാസം, അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ വിഘ്നങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിനെ സംബന്ധിച്ച
പദ്ധതികൾ റിക്കാട്ടകളിൽ ഉപയോഗപ്പെട്ടതിവരുന്ന
ഉപചാരവാക്കകളിലും മാത്രമേ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ
പ്രശ്നാജ്ഞത്തിൽ രാജാവിനു നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന
തിരുത്താ, കരമേപ്പട്ടത്തുനാതിരു, സാക്ഷാർ മതകൾ
ചിലവു ചെയ്യുന്നതിരു അധികാരമില്ല. മുൻ കാല
ങ്ങളിൽ രാജാവിന് ഉണ്ടായിരുന്ന അധികാരങ്ങളെല്ല
ല്ലാം പ്രജകളടക്ക പ്രതിനിധിയായ പാർപ്പിമെന്നു സ
ഭയിൽ സംകുമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏക്കൃതാടകൾ, പ്രാൻ
സു് മതലായ രാജുങ്ങളിൽ രാജാവു് എന്നുള്ള സ്ഥാ
നം തന്നെ ഇപ്പോൾ അഭ്യന്തരായി. ജനങ്ങൾ ഒരു പ്രമാണിയെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു കൂപ്പുകാലാന്തരങ്ങൾ രാജും ഭരിപ്പിച്ച വ
രുന്നു.

ഈപ്രകാരം രാജുഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ച പല
അഭിരൂച്ചയഭേദങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ വിപ്രാസ

അളിൽ എന്ന രോഗിയെനാം എന്ന തെരാസമാണ് ദ സ്റ്റിക്കേഡ്ട്രൂൾ ഒരു അഭിപ്രായം രോഗിയെനാം മാറ്റു വ ഫീരെ ഉബവല്ലാതെനാം പാണജ്ഞുട്ടനാതാദിശാഃ അതോ എല്ലാത്തിലും എതാനം വാസ്യവവും എതാനം അവാസമവചുജ്ഞബണ്ടനാശണാ പറയേണ്ടതു് ഒരുവിൽ പറഞ്ഞതാണ് രോഗിയിട്ടുള്ളതെന്ന ആലോച്ചിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കം. രാജുംരണത്തെക്കരിച്ചു മുൻ പറഞ്ഞി കൂട്ടു അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാറിലും ഒരു പ്രധാന സംഗതി സിദ്ധവരിക്കാറിച്ചാരിക്കുന്നു. അതെന്നെന്നുാൽ, രാജും രണം വേണമെങ്കിൽ മേലാവിലുള്ളവരെനാം കീഴിലുള്ള വരെനാം ഒരു വ്യവസ്ഥ വേണമെന്നാം ആ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ചു വേണം കാരോത്തുംതും പ്രവൃത്തിക്കയ നാമുള്ളതാക്കുന്നു. അനുസരണം എത്രതേതാളിം വേണമെന്നാം, അതിനെ വിയമിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരി ആരു ഒരു നാം, ആ അധികാരം എങ്ങനെ ഉണ്ടായിപ്പറിനാം, മ റഹം ഉള്ളതിനെക്കരിച്ചു പല അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടായെ കാം; എങ്കിലും, അനുസരണമെന്നാൽ ഭാഗത്തിനു് ആത്മാവശ്യമാശുഭാഗാജുള്ളതിൽ പക്ഷാദാരമില്ല.

ഈ വിസ്താരമായ റഡലത്തിനവേണ്ടി ഈ വളർത്തു ആലോചന ചെയ്യേണ്ടതില്ലായിരുന്ന എന്നാം, അനുസരണം കൂടാതെ ഭാഗം കിർഘ്ഗാഹമുള്ളതെല്ലാം സംഗതി എല്ലാവക്കം അഭിയാസുനാശണല്ലാ എന്നാം ചിലർ വി ചാരിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ മുമ്പിൽ മനസ്സിലായിട്ടില്ലാതെ വിശ്വേഷമായ ഒരു തത്ത്പരത വെളിപ്പെട്ടതുണ്ടും ആ അഭിപ്രായങ്ങളുള്ളൂ സംഗതിക്കുന്ന സാമാന്യത പാരാമർശിക്കുന്ന ചില കുളി

കുക്കളാദിമാനും ബോധം വരുത്താനാക്കാ. ഭിന്നാ ഭിപ്രായങ്ങൾ കേരെ ഭൂമിക്കൈ സിലവത് കരിക്കുന്നവെ നാളിൽകൊണ്ടു തന്നെ, അതു ഭൂമിക്കൈയുടെ ധാർമ്മത്തും അതു അഭിപ്രായങ്ങളുടെതിനേക്കാർഡും തുലോം അതിനുമി ചീരിക്കുന്ന വെന്ന നിശ്ചിയിക്കാം. ഈ വിശദം കൊണ്ടു ഒരു ഘട്ടം നമ്മുടെ സിലവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന പറയാൻ നിന്നുംാഹമില്ല; അസ്ത്രുമെന്നു തോന്നുന്നതൊക്കെ അ ശ്രകാരമല്ലെന്നും, സത്രുതിപ്പിന്റെ അംഗീകാരായിരിക്കുന്ന എന്നും കരുതി ആരായുന്നാണെന്ന് ഒരു ബുദ്ധി നമ്മുടെ ഒരു നിപുണിച്ചു. എന്നമാനുമല്ലെന്നും, ഭിന്നമതങ്ങളിലുള്ള സത്രുതതെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവും നമ്മുടെ മനസ്സിലായി. ഒരേ സംഗതിയെപ്പാറിയുള്ള പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഒന്നിച്ചു നോക്കി അവയിൽ ഭിന്നഭിന്നങ്ങളായ അംഗങ്ങളെല്ലും തുജിച്ചു് എല്ലാത്തിലും ഒരപോലെ ശ്രദ്ധ മായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന അംഗം വേർത്തിരിച്ചെടുത്താൽ വാസ്യവും വെളിപ്പെടുത്തുവെന്നു നമ്മുടെ മനസ്സിലായില്ലോ?

ഈ സമ്പ്രദായം അനുസ്ഥിഷ്ടനുതായാൽ വാദി പിടിച്ചുള്ള കക്ഷിവാദങ്ങൾക്കു വളരെ രോദിയുണ്ടാകും. അന്ത്യനാഭരം വാദങ്ങളെല്ലും മുണ്ടോഹവിവേചനം ചെയ്യുന്നതിനും സാമ്പത്തികം ഉണ്ടാകുന്നതുകുടാതെ, നമ്മുള്ള വിശ്വാസങ്ങളിൽതന്നെ എത്രതോളം ധാർമ്മം തന്മുഖം ഉണ്ടാകുന്ന ചിന്തിക്കുന്നതിനും അവസരം വാദങ്ങൾ കിട്ടും. സമിതിഃദിപംകൊണ്ടും രാധികാരം ബുദ്ധം കൊണ്ടും ദായികാരം ദായികാരായും പ്രാമാണ്യത്തിലുണ്ടാകും, അന്ത്യനാഭം പാഞ്ചനാഥിലും സാരംബന്ധം നോക്കാം

നൂതനിക്ഷേപം ശാന്തത നമ്മുടെ സ്വിശ്ചിക്ഷം. അനുഭാവങ്ങൾ അഭിപ്രായങ്ങളെ പുഷ്ടിക്കൊത്തലും, എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളേയും ശാന്തമായി വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതാണ് യൂഡാമഹാം നമ്മുടെ ഭോഗം വരും.

വളരെ നാളായി നിലവില്ലെന്ന ഭാഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഒന്ന്, നവീനശാസ്ത്രങ്ങളിൽ മതവിദ്യാസ്ഥാ കീരിയും പാശ്ചാദ പ്രോലൈജാബന്നമാണ്. നവീനശാസ്ത്രങ്ങൾടെ ആധിക്യം മുഖ്യാവിശ്വാസത്തെ നബിപ്പിക്കുന്ന വെന്നുള്ള അഭിപ്രായം പരബ്രഹ്മയുള്ളതാണ്. ഈ ഭോഗം ഇന്നം ഇന്നലേജും ഉണ്ടായതല്ല. പ്രാചീനകാലം മുതൽക്കേ നിലവിൽക്കൊന്നതാണ്. ലോകത്തിൽ നടക്കുന്നതല്ലോം ദേദിവാധിനന്ദനക്കാണുണ്ടും പ്രാചീന ഏവദികസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് നവീനശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തം മുഖ്യക്രമം തട്ടിച്ചുതു മുതൽ ഈ വെവരം മുളച്ചു രണ്ടു കക്ഷികളുണ്ടായിത്തീറാം. എത്ര നില്ലുംരഹിയ സംഗതിയിലും അനുഭാവശുഭരവയ്ക്കേരിയ കാഞ്ഞത്തിലും ലൈകകക്ഷികളിൽ വഴക്കു കൂടിത്തുടങ്ങി. ഇങ്കുടക്കാരുടേയും ഉന്നോപ്പത്തിജ്ഞരുടേയും മാത്രമാണ് ഈ വഴക്കിനു വാസ്തവമായ നിഭാനം. ചരാചരങ്ങളെല്ലപ്പോറി ചിന്തിക്കുന്നതിൽ ദിനപദ്ധതിലും പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്ന ഇങ്കക്ഷികളിൽ പിണ്ണക്കം തിമിത്തതം ലോകത്തിൽ എത്രകലാപങ്ങൾം ഉണ്ടായിട്ടില്ല! മതത്തെയും ശാസ്ത്രത്തെയും പഴിചൊല്ലി എത്ര കൊലപചാതകങ്ങൾാണ് നടപാഠിക്കുന്നത്! കട്ടകന്നമാം നാരാധരങ്ങളെന്നാം പേരുള്ള ഒരുവരെ കുറിച്ചു ചിലർ കട്ടകന്നമാണ് അവൻ്റെ പേരും, ഭാരചിലാർ അരബ്ലു നാരാധരങ്ങളെന്നാണെന്നാരു പാണ്ഡ

കലവിക്കുന്ന സത്രാദയമല്ലെങ്കിൽ ഇവരുടെ തമിൽ തല്ലു്? ഇവരുടെ സംരംഭത്തിനും ഇക്കാലത്തു് എതാണ്ടു ശാന്തി വനിട്ടില്ലെന്നില്ല. ഇങ്കുക്കുകളും കറവെന്നൊന്നു സൗഹാർഡ്രത്താട്ടുടിയിപ്പിച്ചുന്നുണ്ട്. ഒരു കുക്കിലും ജയിക്കുന്നതുമാണോ മരക്കുമ്പിരയെതാല്ലീം അഞ്ചാം നട ഒഴിച്ചാം രോജാം. ഇയപാാജയങ്ങളും ദാം സത്രാം സത്രാങ്ങളും അറിവാനും കാംബിയാണ്' എന്നുംപുസ്തകത്തു് കിൽ, ഇങ്കുക്കുകൾക്കുമുള്ള വിശ്വാസങ്ങളുടെ തത്ത്വം നമ്മുടെ കാണ്ടപിടിക്കാം. ഇങ്കുട്ടത്തം അവരവരുടെ ദത്തം യീഴോടെ വാദിക്കുന്നതു് കേരിക്കുന്നാം, അവൻ്തു് വിശ്വാസജനകമായി ഏതൊരു ദാനം ഉണ്ടെന്നു നമ്മുടെ ഉഷ്ണവാാം. അതു നാം മനസ്സിലുാണെങ്കിൽ രണ്ടു കുക്കി കൂട്ടിടേയും വാദത്തിന്റെ തത്ത്വം നമ്മുടെ മനസ്സിലുാകും. ഒരു കുക്കിപറയുന്നതു് മൃദുവാം തെരാനും മരക്കുമ്പി പറയുന്നതെല്ലാം നേരെനും നമ്മുടെ വാദിച്ചിട്ടാവണ്ണുമെന്നു. നേരേമറിച്ചു്, രണ്ടു കുക്കിക്കാരം പറയുന്നതെല്ലാം സത്രാംമല്ലുണ്ടോ, ഇങ്കുക്കുക്കിയില്ലോ എതാണ്ടു് ദാംവും അവാനുവദ്ധമണ്ണനും നമ്മുടെ കാര്യി, പദ്ധതിര നിതരായി ഇവരുടെ വാദങ്ങളും വിശദം ചെയ്യാം.

മതങ്ങൾ—എന്നവെച്ചും, മതസംബന്ധമായ വിശ്വാസങ്ങൾ—ലോകത്തിൽ പലതാണ്. വൈദിക ക്രിയകളിലോ, ആചാരങ്ങളിലോ, ശാഖാജ്ഞാനങ്ങളിലോ മതങ്ങൾക്കു ഒഴിയാത്തപ്പോൾ കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ്യാം നാണാദിങ്ങളാണെന്നു നമ്മുടെ പ്രകാരിക്കാണോ? ഭിന്നാന്ത്രജ്ഞാനിൽ പ്രവർത്തിച്ചുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്യാം മതങ്ങളിൽ തത്ത്വാശം കാണാ ദിശപുന്നു പറഞ്ഞുന്നു

ഹാണ്ണോടി അഞ്ചുരെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ലോകത്തിലുള്ളവ
ഒരാക്കുന്ന ഭ്രാന്താരാണുന്ന പരമ്യതയിൽ; മനസ്സ്
ജാതിക്കളുടെ വിദേശവുംലിഡിൽ അവധിപ്പാസം കല്പി
ച്ചൊണ്ടിവരും. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു ആത്മഹത്യയും
തുല്യമല്ലോ? നമ്മുടെ വാദങ്ങളുള്ളാം ബുദ്ധിയുടെ സാന്നി
ശ്രദ്ധയും സിദ്ധവൽക്കരിച്ചുള്ളാതെ സാധ്യവാക്യില്ലെല്ലാ.

പീജൈ ഒരു സംഗതി തുടി ആലോച്ചിക്കാനണ്ട്.
മനാശംഖാസമായ വിശ്വാസം ഒരു ദാട്ടിലോ ഒരു ജാതി
ഘാടം കൊതുക്കുന്നു; ഇന്നും മുന്നാലേറ്റേണ്ട ഉണ്ടായ
തുല്യ. ടേഡിലോകമൊട്ടുകഴി നന്ദിപ്പുവയ്ക്കും ഉണ്ടായ നാശി
മുഖ്യത്വം ബുദ്ധിക്കു വികാസംവരിപ്പോർ തങ്ങളുടെ
ചൂഡം വാദിക്കുന്ന പ്രകൃതിയുടെ തത്പരം എന്നാണുന്നു.
അറിയാനുള്ള കൈഞ്ഞുകൂടുന്നതാണുതാനു സമർപ്പി
ക്കുന്ന പക്ഷം, ബുദ്ധിവികാസത്തിനും അവസ്ഥാദേശം
നാശരിച്ച പ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിയു ഭിന്നമായിരി
ക്കുമെന്ന ആവശ്യമേച്ചു തീരു. അപ്രകാരമാണുതാനം
നാം കാണാനുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു ഭിന്നങ്ങളായിക്കാണുന്ന
വിശ്വാസങ്ങൾക്കു മുമ്പും നന്നതാനുയായിരിക്കുമെന്നു
നമ്മുടെ ഉണ്ടാക്കാം. പ്രോഭരകിൽ അന്ത്യോന്ത്യവസ്ഥയിലി
ട്ടുവരു ഉദ്ദേശക്കാരാണു ദാരംബക്കാണും എറ്റവും ആക
ഡിക്കും ജാതിക്കാർ, ഉപാധികളുടെ സംശാനാവസ്ഥ
പിന്തും, നാശ നാശ നാശി വിശ്വാസങ്ങളുംനാശിനാം ഏന്ന
ജാതിനാശ നാശംവും ആനവധിയുണ്ട്. മുഴു തെളിവുകളെ

പരിശോധിക്കണമെന്ന് മതാദിനാളിയുടെ ഏവദിക്ഷാൻ
ജീവജ്ഞകൾ ഒമ്പലിപ്പിക്കാൻ സൗഖ്യം ചില ദാനാവി
രോദാഡാഡാബന്ധനാദിതിനാ വീരോ അടിശ്യാനമില്ലെന്ന
നമ്മൾ വ്യക്തമാക്കാം. എന്നാൽനേരം ഏല്പാ മാതിരി
യിലും എല്ലായിടത്തുമുള്ള ജനങ്ങളെ ഒരുപോലെ എല്ലാ
ക്രാന്റും വ്യാഴമാറ്റിപ്പിക്കാൻ ആവശ്യമിലും ദനാ സൗഖ്യി
കാരമന്ന കല്പിക്കുന്നതാണെന്ന് ഇന്തിരിയത്തമല്ലെല്ലാ.
മതം ഇപ്പുകാരം കുറുമുമായി ഉണ്ടാക്കിട്ടുന്നതാബന്ധനാദി
പക്ഷം, അനുഭ്യവാദാദിസ്തൂം സമ്പാദനാദിം വിവിഡങ്ങളാ
യിലിമേ ഇഷപ്പോവിപ്പോസം എല്ലാത്തിലും ഒരുപോ
ലെ നിലവിൽക്കുന്നതു് അസാധ്യമാണ്. വിജയേഷി
ചും, ഓരോ തലക്കുയിലും നടക്കാ വനിട്ടുള്ളം റ
ടനാവതന്നതുമായ മതകലവിജ്ഞാനിൽ ഇഷപ്പോവിരോഗ
സം നിലവിനാ പോകുന്നതു സംഭാര്യമല്ല. ചുരു
ക്കത്തിൽ, ഇഷപ്പോവിശ്വാസത്തിന്റെ വ്യാഖ്യിച്ചം,
ദൈക്ഷകാമപരിജ്ഞാനാദികളുടെ ഭിന്നതിനാദിലും ജാതി
കാരിൽ അഭിന്നാർ ഒരുപോരാശാശ്വത ആവിർഭാവാരും,
അതിന് ഇന്നു നിലവിൽക്കുന്ന ശേഷിയും ആലോച്ചിക്ക
ണമ്പാർ, ഇഷ വിശ്വാസത്തിനാ നിഃബന്ധം നാട്തിഹന്ത
കാബന്ധാ നമ്മും ഗണിക്കാതെയിരിക്കാൻ തന്മില്ല.
വെവദികക്കമ്പിക്കാൻ വാദിക്കുന്നതുപോലെ മതം അതി
മാനഷ്യായ ഒരു ശേഷിയിൽ നിന്നബാധയതാബന്ധനാം
അനാവദിക്കാൻ ചിലപ്പു മട്ടിയിംബാധയക്കാരമെങ്കിലും, ഒരു
ആനംബന്ധക്കിയതോ പാത്തിയതോ അല്ല കോടിക്കാടി
ജന്മാന്തരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായി ക്രമേണ വല്ലിച്ചുവനിട്ടുള്ള
മാസലാശേഷിയുടെ മുഖ്യാന്തരാബന്ധനാ സ്ഥാനിക്കു തീരു.

അത്സു, പ്രതിജ്ഞയുടെ വിലാസങ്ങൾ മനസ്സിൽ
പഠിഞ്ഞേംഡി നമ്മൾ തോന്തര വികാരങ്ങൾ സങ്ക
ലൂംകാണ്ടു വലിപ്പം വരുത്തി വെളിയിൽ കാണിക്കേന്ന
ചേരുളുകളാം മതം എന്ന ചിലർ വാദിക്കുന്നാണി
വികാം. അ വാദം തുട്ടുമാണ്; ഈ ലക്ഷണം മതമുണ്ടാ
ക്കാം കാരണത്തെ ഷുഭ്രമായി വിവരിക്കുന്നില്ല.
ഈ പ്രതിജ്ഞയുടെ നാശത്തെ മനസ്സിൽ വികാരങ്ങളും
ബാധാവാവഹമുഖകാണ്ടാണ് അപ്രകാരം ഒരു വികാ
രം ഉണ്ടും ഉള്ളിലുണ്ടാണ് സജ്ജത്തിലുണ്ടാണ് കഴിയു
മോ നാശത്തെ ദിനുവുത്തികർഷണം, ലോകത്തിൽ നട
ക്കുന്നതും നടന്നിട്ടുള്ളതുമായ പല സംഭവങ്ങൾക്കും, ഈ വികാരം കാണാം കാണാം കാണില്ലേണ്ടുണ്ടോ?

രണ്ടിലൊന്നാം സന്നദ്ധിച്ചുവീതി. ഒന്നക്കിൽ മതം
മനസ്സും പ്രശ്നക്കാരായി ചെറവം സ്ഥാപിച്ചുവീതാണ്; അശ്വി
കിൽ, അതു ലോകത്തിലുള്ള മറവുള്ള വകുകളെപ്പോലെ
പരിശാമരാലുമാണ്. മതം ഈ പ്രസ്തുതാശാസ്ത്രം
നാശത്തെ ഷുഭ്രമാർ ഗണിച്ചിട്ടുള്ളതും, ഇന്നും മിക്ക
പേരും വിച്ചേശിച്ചുവരുന്നതും. അപ്രകാരം വിച്ചേശി
ചേന്നവക്കും, മേരു അതിലുാച്ചിക്കാംമുള്ളതൊന്നാണില്ല.
അത്സു, പരിശാമരാലുമാരു മതമെന്ന ക്രാന്തിനാവെ
കിൽ, എന്നിൽ നിന്നുണ്ട് അതു പരിശാമിച്ചുതു്?
അതിനും യഥാക്ഷരത്തു്? എന്നും മാറ്റം ചില മോദ്ദൃ
ജങ്ങാക്കു് അവകാശമുണ്ടു്. നമ്മൾ വികാരങ്ങളെല്ലാം
ചൂഢാനും പ്രതിജ്ഞയുടെ സംബന്ധത്തിൽ കാലാന്തര
മുണ്ടാക്കാനുണ്ടു് പരിശാമവാദികളുടെ

സിഡ്ഹാന്തം? നാമ്പോർപ്പം ഉത്സോധത്തെ വളർത്തിക്കുന്നതു ചെവാന്നും ദ്രോഹാ ചീലതു നേരു സദാ അവരണം ചെങ്കുന്നതെന്നും, ശ്രോകമോഹാലിക്കൈപ്പേപ്പാലെ മന ഘ്യുന സഹജമായുണ്ട് ഒരു വികാരമാണ് ഇംഗ്ലേഷ് പ്രോഫറവി പ്രോഫറവാ എന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്നു. എന്നത് ഭാഗമല്ല, പരിശാമവാദികളിടെ സിഡ്ഹാന്തപ്രകാരം സകലമും തുമ്മെനു അഭിരൂചിയിൽ പ്രാപിക്കയാണുന്നു, ഈ അഭിരൂചി ഒരു ചുഡയും ക്ഷേമത്തെ വരുത്തുകയാണ്. അപ്പുക്കൾക്കിൽ മതം മഹാശ്രാം ക്ഷേമത്തെ വരുത്തുന്നതാണുന്നും സമ്മതി മണം. അതു കൊണ്ട്, മതം തെവറപ്പുണ്ടുമായിരുന്നാലും പരിശാമവരംമായിരുന്നാലും, മഹാശ്രാം ക്ഷേമത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും അതിനാൽ മാനാപ്രമാണാനുണ്ടിനു സംശയമില്ല.

ഒന്നാഴ്ക്കി പറയാൻണു്. റവീനാഞ്ചേരി അഞ്ചു സിച്ചിട്ടുള്ളവരോടാണ് അതു പ്രത്യേകിച്ചു പറയാനുള്ള തു്. നമ്മുള്ള ജീവനം പരിമിതമാക്കുന്ന, നമ്മുള്ള മൃദുക്കെ അവിയാമെന്നു് ഉറച്ചിരിക്കുന്ന തത്പരങ്ങളിടേയും ഉപ്പത്തി യെപ്പറിച്ചോള്ളും തുടങ്ങിയാൽ കൂട്ടങ്ങാതെ കിട്ടുംഹമില്ല. സകലത്തിനാം കാരണത്തെ പറയാൻ നമ്മുള്ള കഴിയുന്നതല്ല. ഓന്തിനു് ഒരു കാരണം പറഞ്ഞതാൽ ആ കാരണ തത്തിനു കാരണമെന്നുന്നും, അതിനു കാരണമെന്നുന്നും അവസാനമില്ലാതെ ചോദിക്കാം. ഇതിനുപുറം ഒന്നമില്ലെന്ന ഭേദകാലങ്ങൾക്കു് അവധി കളിക്കാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ, കാരണപരമായും അവധി കളിക്കാവത്തല്ല. എന്നും മേഖലക്കു് അത്വലാചിക്കുന്നവോ,

അതുകൂടുതലായി കാണ്ടിക്കാവാനാണെങ്കിൽ അവരാണ് നാശം വ്യക്തമെന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ മനസ്സിലുണ്ടിക്കു ഗോചരമായും ആഗോചരമായും രണ്ടുവീഡിത്തിലും സംഗതികളുണ്ടെന്ന സമ്മതിയേറ്റിതീരു. ബുദ്ധിക്കു ഹോച്ച രഹായിട്ടുള്ളതിനെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ, അഗോചരമായിട്ടുള്ള തിരെ മതങ്ങൾ നാം വേർത്തിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടും. ഒന്ന് സത്യമെന്ന കാര്യത്താവക്ഷിം, മനോന്തം അപ്രകാരമെന്ന ഗണിക്കാണ്ടിക്കിരിക്കുന്നു. ലോകമൊട്ടുകഴുതെക്കിലും ക്രാതിരി മതവിശ്വാസം പരന്നിലിക്കുന്നവന്നുള്ളതും ഇംഗ്ലീഷ് വിശ്വാസത്തിന്റെ രാമാത്മ്യത്തെ സ്ഥിരിക്കാൻ കൈമെന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഓരോ മതശാഖയുടെയും രാഖികൾ എത്രത്തെന്ന വിഭാഗങ്ങളായിരുന്നാലും, നാശുടെ ബുദ്ധിക്കു അഗോചരമായി ഒരു തത്പരമുണ്ടെന്നു വിശ്വാസം എല്ലാക്കണ്ണളിലും സമാനമായുള്ളതും, ആ വിശ്വാസത്തിന് അസ്ത്രൂത കല്പിക്കാൻ പാടില്ലോ അതുമാകുന്നു.

മതത്തിന്റെ രാമാത്മ്യത്തുറ്റവാറി ഉപന്യസിക്കു നാലു അസ്സികൾക്ക് അന്നാവയ്ക്കുമെന്നു തോന്തി യേജാം; അതുപോലെ, ശാസ്ത്രങ്ങളാക്കം ശാസ്ത്രസി ദിവാനങ്ങളുടെ നില്ലുങ്ങേറതയുറ്റവാറി നിർവ്വചി ചേരാം ആവശ്യമില്ലെന്നും തോന്തിയേജാം; പക്ഷി, രണ്ടും വേഖിതാന്തം. മതവ്യാജേരക കാണിച്ചുപോരുന്ന അങ്ങനെകു ഭരാച്ചാരങ്ങളും ഭൂഷ്ണവത്തികളും തുടിക്കാലന്തം വന്നിട്ടുള്ള എന്നതനിമിത്തം പലകൾം മതത്തെപ്പറ്റാറി പുച്ചുക്കാഡായിട്ടണ്ട്. നവീനഗണാസുഖിഭാനാണും ആസ്സിക്കുശിരൈ പല വിശയങ്ങളിൽ മരിഞ്ഞു

ഡാക്ടറുടീകരിക്കിയതു, വൈദികവർഷ പ്രാഥ്യം ദാവി നാശന്തരാച വിരോധമണഡായിരിക്കും. ഈ സ്കൂളം മുഴുവൻ വൈരത്തിന് കാരണമില്ലതാനോ.

‘രാഞ്ചുമെന്നാൽ എന്താണോ?’ സാഡാരണ ജനങ്ങൾ അഭ്യന്തര അവിവിഖ്യാനം ഒരു പടി മേഖലയ്ക്ക് കടന്ന അ റിപ്പോർട്ട് രാഞ്ചുത്തെ പിക്കരിക്കുന്ന റാഞ്ചുവാം, നാലു ദിവസിക്കും തൃജിശോശ്നിവാരം. ദക്ഷി സാഡനത്തിലേക്കാം ഉത്തരാധിനാത്തിൽ സുഭ്രംഗം ദോത്തയാണും, അസൂധയം താമസിച്ചുണ്ടാണും എന്നു വൈദികനും അറിയാവുന്നതാണോ? അംഗീകാരം അഭ്യന്തര ഇല്ല അവിധി വേണ്ടതുമണ്ണോ? ആകാരത്തിലുള്ള ശോളങ്ങളുടെ ഗതികളെ കാരാളി സുജീച്ചുനോകി അവയുടെ നിയമങ്ങളെ വിവരിച്ചു മുഖ ബോധങ്ങളെ അകറാനാക്കുന്ന ജേംതിസ്റ്റോഞ്ചും പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഇന്നു വെള്ളത്തിൽ കിടന്നാൽ തുരന്തവികരം; മരം ലിഡ്സിലിട്ടാൽ കളം; പാൽ വളരെനേരും വച്ചാൽ പുളികരം; എന്നിപ്രകാരമുള്ള അവിധി ദൈവവിശ്വാസത്തെ അകറാനാവുന്നതാണോ? എന്നു മതനിശ്ചയം വാദി ക്ഷമേനു തോന്നാനില്ല. നേരോഹരിച്ചു, ഈ മാതിരി അറി വുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണോ? അവനും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ. എന്നാൽ ഈവ രംഗത്തെത്തപ്പേരിലുംനാ. ഈ മാതിരി പല സാധനങ്ങളുടെ ഇണങ്ങലെ മനസ്സിലാക്കി അവയ്ക്കുള്ള ക്രാന്തിക്കളായ നിയമങ്ങളെ പ്രിതിപാലിക്കുന്ന രാഞ്ചുരാക്കുന്ന രംഗത്തും. ദാഡാക്കു രാഞ്ചും ഇല്ല ഇല്ല വിശദമായാണ് വാണിജം. രാഞ്ചുങ്ങളാം കൊടിബാനം അനാദിവശാക്കം. പല അനാദിവശങ്ങളിൽ

തിനാം വാം അറബമാരം ചെയ്യുന്നു. അനാമാനങ്ങളുടെ യാമാത്ത്രത്തെ കാരണം സംഗതിക്കുന്നില്ലോ പരീക്ഷിച്ചു നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള അനാമാനങ്ങളെ രോസുസിലുാനത്തെല്ലും നാം ഗണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ അറബവം ഇതുവരെ, ഇതിന്റെപുറം രോസുസിലുാനവേർത്തിരിഞ്ഞുണ്ട് അനാസാല്പുമാണ്. പ്രകൃതിരോസുസിലുാനത്തെല്ലും ഉച്ചാൻവികരിക്കുന്നവയെല്ലു സകല തൊഴിലുകളിൽ ബാശുകയ്ക്കുന്നും? ദ്രാന്മനായ ബന്ധുവിനെ നാഡുടെ കാഞ്ഞങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതിനുള്ളൂടെ കാവിത്രപാലും, പല ദേശങ്ങളിലും സംസ്വാദങ്ങളിൽ നാളു വാഹനങ്ങളിൽ, ഏറ്റവേണ്ട സകലപുരം, പ്രകൃതി ശക്തിയുടെഫലങ്ങളെല്ലും? ആ ശക്തികളുടെ നിയമങ്ങൾ അറിവുള്ളതു നിമിത്തമല്ലോ അവ നടക്കു ഉപകരിക്കുന്നതും? പലതെത്തു മുൻ്ത്രാധിശാരിയിക്കുന്നതാണ് രോസുസിലുാന. അങ്ങനെ അറിയുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു ഗ്രഹിക്കുന്ന തിനം ദോഷത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനം നടക്കു കഴിയുന്നു. രോസുസിലുാനോ എന്നോ ചോദിക്കുന്നവർക്ക് സൗംഖ്യം വെളിയുമ്പുണ്ടോ എന്നാം ശക്തിയും. രോസുസിലുാനത്തെക്കുറഞ്ഞ പ്രത്യക്ഷജ്ഞതിൽ കാണുന്ന യാമാത്ത്രം കൊണ്ടാണ് മത്ത്രാനാഥാർ രോസുങ്ഗളോടുകൂടി ഇതു മണിച്ചു. രോസുസിലുാനത്തെ കാലംകഴിയുന്നതോടും ഉച്ചവരികളും, മത്ത്രാവന്മകൾ കുമേശ ഭിന്നങ്ങളും നിത്തികളും നിമിത്തമന്ത്രേ വൈദികസാർ രോസുങ്ഗളോടു പുകപൊരുന്നാൽ. ഒരുത്തരം രണ്ടുപേരുമല്ല രോസുസിലുാനത്തെ പരിഞ്ഞോധിക്കുന്നതും. ഏറ്റവിനെ ഫീറിം തൊടു കാണുന്നപ്പോൾ ഇടരു അതു പരാബോ

ത തുന്ന. കിരത്മകങ്ങളായിരുന്നാലും ആചാരങ്ങൾ വൈദികമാർ മഹാദൈഷിഖാധി പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നവി ധാരാസ്കരിയമ്പെട്ടു ആജും അഭ്യന്തരം ഒരു ദാനി കണ്ണില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് രാശും അളിത്തിൽ അധികവി പ്രോസം ജനിച്ചതു.

മതവും രാശുവും ക്രാന്തിപാലാ ആദശാധന താണ്. രാശുപ്രത്യക്ഷത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നവും തു, മതം അപ്രത്യക്ഷത്തെക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ വിപ്രോസം ജനി പ്രിക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള സകലതും തെളിയിക്കാൻ രാശുത്തിനു ഒരിക്കലും കഴിയുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് രാശുത്തിനു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മുൻപു യുഗത്തിൽ ആരിത്തായി കുന്നബന്ധന മതം നമ്മുടെ വിപ്രോസം ജനിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതു അബദ്ധത്തെനും പാ യാച്ചുന്നതല്ല. എത്ര രാശുത്തിനും ചിലതിനെ അടിസ്ഥാ നപ്പുട്ടതിയല്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കാൻ തന്മീലും. ഈ കൂടി കുകളുടെ യുക്തി ഏതെന്നും രാശുത്തിനു പ്രാബിപാദി ക്കാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. അവിടെ വ്യത്യോർപ്പം ശാശ്വതം തലതാണ്ടിനും. അതുപോലെ, വിത്രമായി നമ്മുടെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അനാഭവികളുള്ളതിനെ അനുമാകരിക്കാൻ ക്രാ മതത്തിനുംസാധികരിക്കുന്നതല്ല. അനാഭവങ്ങൾ ഡിഫറിക്കേഷൻ തോറും മതത്തെക്കുറിച്ചു ഒക്കും വരാതെ ഇരിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട്, മതവും രാശുവും മോം മുതിരയുംപാലെ ചേരാതെതല്ല; പാലും പഞ്ചാസാരയുംപാലെ തമ്മിൽ സഹായികളാണ്. വിജയങ്ങളായി തോന്തരാ ഇവ രണ്ടിലും സത്യാജം. സത്യം ദാനാല്ലാതെ രണ്ടുണ്ഡാക്കാവു നാല്ലുണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ട്, രാത്തിലും രാശുത്തിലും

അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സത്യം കൂദാക്കായായിരിക്കും. അതിനാൽ അവയ്ക്ക് എന്നും ചാച്ചയഭാഗിരിക്കേണ്ടതു മാണോ.

രണ്ടാം അപ്പാധി

മരനിന്നും പരമതമ്പത്തും

അകലെഴുട്ടി പോകുന്ന ഒരു കപ്പൽ കടൽപ്പ് റഞ്ജ് കിന്ന നോക്കുന്നും അതിന്റെ കീഴ്പ്പാട്ടക്കാണ നിലപ്പാം, മും അധികമാക്കുന്നും കാണാൻ പാടി ശ്വാസത ഭാഗം തുടിവരുന്നവും, കുമേണ പാമരങ്ങൾ പോലും അദ്ദേഹം എന്നും നമ്മുടെ പ്രത്യേക മാണോ. ഇതിൽക്കിന്ന സമുദ്രത്തിനു ഒരു ഉള്ളിച്ചുജ്ഞ ബാഡി നാം സങ്കല്പിക്കുന്നു. ഈ ഉള്ളിച്ചു മനസ്സു കൊണ്ട് ഗണിച്ചു, മുചിയുടെ വാസ്തവത്തിലുള്ള ശോളങ്ങൾ പത്രത്തും അതു ശോളത്തിന്റെ വലിപ്പത്തെയും വിചാരിക്കുന്നും നാം കൂടിയുള്ളാക്കുന്നു. നമ്മുടെ ചുറവും എതാനംനാഴിക്കുക്കുകയുള്ളതും ശോളാംതുമതിന്റെ വലിപ്പം പോലും നമ്മുടെ മനസ്സിനു ഗണിക്കാൻ ശേഷി തില്ല. ഒരു പാറക്കല്ലിന്റെ ഏറ്റം, ഉയരം, വശങ്ങൾ, എല്ലാം കമിച്ചു കുറഞ്ഞിൽ പതിയുന്നതുകൊണ്ട്, പാറക്കൽ എന്ന വച്ചുതൽ എതാനുണ്ടുണ്ടോ നമ്മുടെ ഒരു പ്രത്യേകിയ അതാന്നമുണ്ടാക്കുന്നു. അതുപോലെ മുഖം ശോളത്തിന്റെ അന്തിമാക്കിയിരുന്നാക്കാൻകൂടിയുന്നതാണോ? അനേകം രിഹാവബാധം നാം വിജ്ഞാനി തൊഴും എഴുന്നും അഭിരൂചിയാണും പാശജാര്യം സാഹിത്യരംഗത്തിൽ നന്നായി

ഈ ശ്രീയായ ജന്മാദം നമ്മക്ക് ഉള്ളാശനില്ല. എനിം, ഒരു പാറക്കല്ലിനെപ്പറ്റി ഏതു സാധാരണമായി സംസാരിക്കുവോ, അതുംസഹജമായി ഭ്രംഗാളത്തെക്കറിച്ചും നാം വ്യവഹരിക്കാവണ്ട്. ഭ്രമി എന്ന രബ്ദം കേൾക്കുന്ന നോർമ്മ നമ്മക്ക് മനസ്സിൽ ഏറെനാം ഒരു വോധമുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. അതു വോധം പാരഞ്ഞി എന്ന രബ്ദം കേൾക്കുന്ന നോർമ്മ ഉള്ളാക്കുന്നതുപോലെരാറിയായ വോധമാണോ? അല്ല; പിരുന്നെങ്കാൻ അനുമാനംകൊണ്ട് ഭ്രമി ഒരു ഗോളമാണെന്നു നാം മനസ്സിലാണ് കൂടും; അതിന്റെ വിഭാഗങ്ങളെ പട്ടണമുറിലും മാതൃകാഭേദങ്ങളും കണ്ണടിക്കുണ്ട്; ഭ്രമിയെന്ന പാര്യദേവാർ നമ്മുടെ കാലാടിക്കുളിപ്പിൽ അനവധിനവിസ്തൃതിയുണ്ട് ഒരു പിണ്ണാത്മകതയോ, അല്ലെങ്കിൽ പദ്ധതിയുള്ളടക്കയും കാണിക്കുന്ന ഭ്രംഗാളത്തേക്കാണ് നാം വിചാരിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിലുണ്ടു് ഭ്രംഗാളത്തെക്കറിച്ചുണ്ടു് വോധം ഇതു രണ്ടം തുടക്കമുണ്ടു് നാം സങ്കല്പിച്ചാണുന്നതാണ്. അപ്പാതെ പ്രസ്തുതജ്ഞനാം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതല്ല.

സാമാന്യവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുണ്ടു് നമ്മുടെ വോധമെല്ലാം ഇം മാതിരിയാണ്. വല്ലതായ പരിമാണം, ദീപ്തമായ കാലം, അനേകമായ സംഖ്യ ഇവയെന്നും നമ്മുടെ മനസ്സിന ഗോചരങ്ങളില്ല; എക്കുദേഹത്തിൽനിന്നും നാംസാമാന്യത്തെന്നുംനമാറിച്ചാണെന്നുവായം മാതൃമാണ്. രാമൻ എന്ന ഒരവരെക്കഴിച്ചു പാര്യദേവാർ, അതുമനസ്ത്വദാപ്പറ്റി നമ്മക്ക് ഒരുമാതിരി ഷുള്ളനേബോധമുണ്ടാക്കാണും; രാമന്റെ കുടംബത്തെപ്പറ്റി പാര്യദേവാർ, നമ്മുടെ മനസ്സിൽ അതിന്റെ ഏതാനം ഭാഗമേ സ്ഥി

മാക്കണ്ടീഴ്ച. അയ്യാളുടെ കഥംവാങ്ങില്ലെന്ന് എത്താൻറീ
ചില പ്രധാനാംഗങ്ങളിൽ മാത്രം നന്ദസ്വകാരണം
കാണുകയും, ഭോഷ്ടപ്പെട്ടവരെ അപ്രധാനരെന്ന വിട്ടുകളി
അകയും ചെജ്ജുന്നു. ഏന്നാൽ കഥംവാമെന്നുള്ളതിൽ മുഴ
അപ്രധാനാംഗങ്ങളിൽ ഉംപെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന ഒരു വോധം
നഞ്ചവില്ലോമില്ല. അതിലും ഒരു പടി മേഖലാട്ടു കടന്ന്
രാഹമൻ കഥംവം അന്തർവാക്കുന്ന ‘ക്രാഷിവലാഹാർ’
എന്നാൽ ജാതിരൈക്കരിച്ചു ചിനിക്കുവോഡി, അതിൽ
ഉംപെട്ട ഓരോആന്തുകളേയും നാം നന്ദസ്വിൽ കാണുന്നി
ല്ലോതക്കായല്ലും, അങ്ങനെ ഓരോആന്തരേയും പരിഗ
ണിക്കുന്നതു അസാധ്യമാണെന്നും നഞ്ചു വോധമുണ്ടാ
കും. ഉദാഹരണത്തിന് ചിലരെ മാത്രം നാം ഗണിച്ചും
വച്ചു, അപ്രകാരമുള്ള അസംഖ്യം പേര് എന്ന മറുപ്പു
വരെ കൊണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതിലും കടന്ന, ‘ഫിറുക്കുമാർ’
എന്ന പറയുവോഡി, നിംഫുടെ ജനാനം തീരെ അപൂർണ്ണം.
മാക്കാം. അതിലും കവിതയും, ‘മരഞ്ഞൾ’ എന്ന പറയു
വോഡി, ശബ്ദത്തിനും വോധത്തിനും തമിൽ വളരെ
സാന്നാം വാദാദേപാക്കാം. ‘മരഞ്ഞൾ’ എന്ന ശബ്ദത്തിനു
ഉണ്ടാകും വോധം ‘രാമൻ’ എന്നുള്ള ശബ്ദത്തിനുണ്ടാ
കുംവാനിനെന്നും തുലോം ഇരാറ്റു സത്മാനാനുബന്ധം
ഉണ്ടുണ്ടു. അതിലും കവിതയും, ‘ജീവികൾ’ എന്നും ‘ചരാ
ചരാംദി’ എന്നും മറുപ്പുവയ്ക്കുറി ചിനിക്കുവോഡി,
വ്യക്തിജനാനം തീരെ ഉണ്ടാകുന്നില്ലോ നഞ്ചുണ്ടാകുന്ന
ബോധയത്തിനും ശബ്ദത്തിനും നഞ്ചുണ്ടാകുന്ന കവിക്കാവിള്ളുക്കു
പാശ്ചാത്യത്തിനും തഥിൽക്കുറി ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒരു ചെച്ചുംഡി

ക്ലീവാ സ്റ്റൗംഹാക്കനാ. ഒരു റബ്ബറ്റിൽ ഉപാന്തപ്പട്ടണം ജാതി വല്യതാക്കന്നോടും, അത് ജാതിയില്ലാമ്പുട മുന്തിരം നം വ്യക്തികളെ മാത്രം സ്ഥാപിച്ച് അതിനുന്ന കണക്കില്ലോ? തെ പെരും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഫലത്തിന് ഒരു പ്രസ്തുതിയോ അട്ടാണു നഞ്ചെട ഭോധം അയിത്തിരുന്നതു്. അല്ലാതെ അത് ജാതിയില്ലാമ്പുട എല്ലാ വ്യക്തികളുടേയും ജീവനം നമ്മൾ ഉണ്ടാക്കാനില്ല. ജാതിജീവന വ്യാപ്തി എങ്ങനെയോ, അതിലുള്ള വ്യാതികളുടെ വൈജാത്രുമേരിവരുന്നതും, തന്നിനിത്താ നാം സ്ഥാപിക്കുന്ന വ്യാതികരിക്കുകൂട് അഥവാ സാമാന്യത്വാടു ചേച്ച് കരണ്ടുവരുന്നതുമാകയാൽ, അത് ജാതിഭേദങ്ങളിലുള്ള നഞ്ചെട ഭോധം അപൂർവ്വമാണുമാത്രമായിശ്ശേധമാക്കനാ.

മേൽവിവരിച്ചതിൽ നാം ധരിക്കേണ്ടതെന്നുണ്ടാൽ, അല്ലാണെങ്കിയ പ്രത്രക്ഷപദാർഥങ്ങളെ വിട്ട് അനേക പദാർഥങ്ങൾ അടങ്കിയ ജാതികളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നും, നഞ്ചെട ഭോധം ക്രമേണ്ടുനാമാത്രമായിത്തീരുന്നും എന്നാണുള്ളതു് ദിയത്തിലാഖമാണെന്നാക്കുന്നു. നഞ്ചെട മനസ്സിന് അന്തരാചരങ്ങളായും ചിന്നമാരുന്നിതിലുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങൾ പായുന്ന തു വന്നാണെന്നുള്ളൂ അബ്ദിലും ചില്ലായല്ല. ഒരു ഗുഹ ത്തിന്റെ പേര് മാത്രം വായിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾ, അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളുടെ മുണ്ഡോഷവിവേചന ചെയ്യുന്നതായാൽ, വിദ്യാഭ്യാസങ്കു എത്ര പരിഹാസം തോന്നാകയില്ലോ? പേര് മാത്രംകാണ്ട പൂജ്യജീവനത്തെ സങ്കീർണ്ണിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങൾ ചൂപ്പെട്ടവിക്കുന്നതു ഹാസ്യം

മായിട്ട് വരികയുള്ളൂ. ചിഹ്നമാനുമായ ശ്രദ്ധാർത്ഥി
ചുമ്പിജ്ഞതാനരെന്ന ഭ്രമിക്കുന്നതു് സാധാരണമാണ്. ശ്രീമതിൽ പോയിട്ടിപ്പാത്തവനും ലണ്ടൻപട്ടണമെന്ന
പറയുന്നോരു മഴവനും മനസ്സിലായി എന്ന ഭാവിക്കാ
റിപ്പയോ? ഈ മെഡിറ്റേഷൻ നാം അറിയാത്തതനും വന്ന
ചേരുന്നു. ഒരു തയ്യു നട്ട് വളരുന്നോരു പ്രതിദിനം,
എത്ര വളരുന്ന എന്ന നമ്മുടെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയു
ന്നില്ല; എങ്കിലും, അതു വളരുന്ന വലുതാക്കാൻ എന്ന
നിശ്ചയംതന്നെ. ഒരു മനസ്സുന്ന ബാല്യം എപ്പോറും
അവസാനിച്ച് കൈമാരം തുടങ്ങി എന്നോ, കൈമാ
രാവസ്ഥ കഴിഞ്ഞു ദേശവനം എപ്പോറും തുടങ്ങി
എന്നോ, നമ്മുടെ വണ്ണസിതമായി കരിക്കാൻ കഴിയുന്നി
ല്ല. എന്നതുപോലെ, പദാർത്ഥം ചെരുതിൽ നിന്നും വലു
താക്കാൻ ക്രമത്തിന്, എന്നവച്ചുാൽ; വ്യക്തിയിൽനിന്നും
ജാതിയിലേക്കു കടക്കാനു ക്രമത്തിനും, ജ്ഞാനം അപൂർണ്ണമാക്കാൻ,
ശ്രദ്ധാതുനിഖ്യമാക്കാൻ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ
എത്രവരെ ശ്രദ്ധം ചുമ്പിജ്ഞതാനരെത്തു ഉണ്ടാക്കി
എണ്ണോ, എവിടു മുതൽ ആ ജ്ഞാനം അപൂർണ്ണമായി
തുടങ്ങി എന്നോ, നിർദ്ദേശിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. വളരു
രഹാലം സത്ത്വാദിയായിരിക്കുന്ന ശ്രദ്ധം എതിലും
സത്ത്വാദിയായിരിക്കുന്നു നാം നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ
കട്ടും അനുശ്രദ്ധമില്ല. പക്ഷേ, വിശ്വാസാരൂഹനം വളരു
നാാം ഭോധിപ്പിച്ചിരുന്ന ആർബത്തനട്ട് കവപതി
ചതിച്ചതുപോലെ ശ്രദ്ധവും ചതിച്ചുകൊം. കണക്കി
ല്ലാത്ത ധനം കടം വാങ്ങി വ്യാപാരം ചെയ്യുന്ന
മുതലാളി പാപ്പരാക്കുന്നോലെ, കണക്കില്ലാത്ത പദാർത്ഥം

ഞേരെല്ല ഉള്ളടക്കന്ന രേഖയും നിരത്ത് കമായിത്തീണ്ടുവരാം. എന്നാൽ പദാർത്ഥങ്ങൾ എല്ലാം ശരിയായി കരിക്കുന്നതിനും സാമാന്യരേഖയും കഴിവില്ലോതെ ഇരിക്കുന്നതിലും, അതു ശ്രദ്ധത്തിൽ ഉപാപ്രേക്ഷനും പദാർത്ഥങ്ങൾ മുകളുക്കുമായി പരിഗണിക്കാമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, അതു രേഖയ്ക്കിൻഷേഷം ഒക്കിയുള്ളിച്ചല്ലോ പറഞ്ഞുള്ളടക്കാനും താഴെ ഉദാഹരണത്തിന്, ‘സൗരഭ്യം’ എന്ന ആത്മത്വം ‘രാമൻ’ എന്നുള്ള വ്യക്തിയെപ്പോലെ നിഖലായ്ക്കു മല്ലെങ്കിലും, അതു മണ്ഡലത്തിലുംപെട്ടു ചാരണാ ഗ്രഹങ്ങളുടെയും ചലനങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാം കണക്കുള്ളടക്കി വരുത്തുന്ന ഫലങ്ങൾ മുത്തുക്കണ്ണം ശരിയായി കാണുന്നില്ലോ? അതുകൊണ്ട് സൗരഭ്യം എന്നുള്ള സാമാന്യരേഖയും, വാസ്തവമായി ഉള്ളതിനെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന എന്ന് നമ്മൾ റിപ്പോസം ജനിക്കുമ്പോൾ, അതിനെക്കുറിച്ചു ശാസ്ത്രകാരന്മാർ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ള അനമാനങ്ങൾ അതു മണ്ഡലത്തിലുംപെട്ടു വ്യക്തികളുടെ പരസ്യരസംബന്ധം പഠിത്തെ വാസ്തവത്തിൽ കരിക്കുന്നവയാണെന്നും നാം തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പുകാരം പല സാമാന്യരൂപങ്ങളായ രേഖയ്ക്കു വ്യക്തിപരിക്ഷണത്തിൽ ശരിയെന്നു കാണുക നിശ്ചിതം, അപ്പുകാരമുള്ള പരിക്ഷണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്നു ഇമാത്മപദാർത്ഥങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നവയാണെന്നും നാം വിപ്പേണിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നിശ്ചാരം വാസ്തവത്തിൽ നാമ്പൾ അനിയാൻ നിംബാഹ മില്ലാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളെ ഉപാപ്രേക്ഷിച്ചുള്ളൂണ്ടുണ്ടോ സാമാന്യവാചികളും രേഖയ്ക്കിൽ നാമ്പൾ അനിയാവുന്നവരെ കരിക്കുന്നവയാണെന്നും നാം സംഘടിച്ചുപോകുന്നതു്. അതു

കൊണ്ട്, വ്യക്തിപരീക്ഷണങ്ങളാൽ ശരിയെന്ന നില്ക്കുന്ന യികാൻ നിംബാഹമില്ലാത്ത സാമാന്യവാച്ചികളായ രേഖകൾ കേവലം നിർത്ത്യങ്ങളും, ഭാഷണങ്ങളും, ശബ്ദങ്ങൾ സൂചിപ്പാലെ മിച്ചുകളുമാണെന്നും നാം അറിയേണ്ടതാണെന്നും മുൻവിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലവാത്തും.

മുൻപ്രസ്താവിച്ച സാമാന്യത്രായം പ്രകൃതവിഷയ തിരിൽ, അതായ്തു, മതത്തിന്റെ പരമതത്തപ്പതിൽ, എങ്ങനെ ബന്ധിക്കുന്ന ഫോറൂണും നമ്മുടെ വാഴന ശാഖക്കു ഇനി ജനിശാവുണ്ടും ആകാംഷ.

മഹാമാരികൾ, കൊച്ചുകാരരകൾ, ദ്രോഗപ്പരി, ഗ്രഹങ്ങൾ, മുതലായി അസാധാരണങ്ങളായ സംഭവങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാക്കാവാദല്ലോ. പ്രകൃതനായ മനസ്സും മുവ ദേഹരങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അതുപോലെ, സപ്പന്നങ്ങൾ കാണുന്നോരി ഒരേ മനസ്സും സാരീരമായും അശ്വരീരമായും രണ്ട് അവാസങ്കൾ. ഉണ്ടാകുന്ന അവനു തോന്നുന്നു. ലിപ്പനിത്തിൽ മനസ്സും അക്കദ്ദേശവോരി അവന്റെ ജീവൻ പിശാചായി സഖ്യരിക്തമെന്ന് മുതിര്ത്തിനില്ലോ അവനു വിശ്വാസം ജനിക്കുന്നു. ഈ പിശാചുകളാണ് ലോകത്തിൽ അശ്വരീരമായ അസാധാരണസംഭവങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിത്തീക്കുന്ന തെന്ന് അവൻ അനുമതിച്ചുന്നു. പിശാചുകൾക്കു അധികാരം വർഷ്ണിക്കുന്നോരം അവക്കു രംഗത്തിലും എറിവുകളും എന്നും അവൻ മുകളാണു. അശ്വരീരങ്ങളായ അഡിക്കാറിയാം പിശാചുകൾക്കു ഒരു നേതാവും വേണ്ടതാണെല്ലോ എന്നും അദ്ദേഹം അവൻ സത്ത്വിച്ചുന്നു. ഈ സഹായം നിന്നിരിക്കും അപിസ്ത്രപ്രഭാവമുണ്ടോ എന്ന് അഞ്ചു

ந்தாக்கியுள்ளது அவன் தீர்மானிக்கூ. இது ஒ கறிஞர் வெவ்வேங்காளாவார் அரசாங்காணாஸ்தி ஸாயார்ளாணாஸ்தி ஸகலதும் இளாக்காதொன்று குழு என அவன் தீஷ்பூத்துநா. ஏதான் இது அரசாங்க நடவடிக்கையிலோயிக்கூதாயாக அது ஸாலுவலூப்பா, வாஸுவத்திற் கை அரசாங்காவும் இது விசயத்திற் ஸாலுகலூப்பா வெளிப்பூத்துக்காதானா.

ലോകത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തിയെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ
രൂപവിധി അനുമാനിക്കാം. കണക്കിൽ, അതു് അവാ
ദിയാണ്; അടവാ, അതുമുപ്പേഴ്സ്യമാണ്; അബ്രൂക്കിൽ,
അന്തുമുപ്പേഴ്സ്യമാണ്. ഈ രൂപം അനുമാനങ്ങളിൽ
പ്രതാണ വിശ്വാസ്യേരമനാഡോചിക്കാറിക്കൊണ്ടാണ്
ഈ രൂപം അനുമാനങ്ങളിലും അന്തർഭൂതമായും ഒരു ന
തരമായുള്ളൂള്ള ഒരു സംഗതിയെയാണ് നമ്മുടെ ചിന്മാ
ക്കേണ്ടത്. അതെന്നൊരു, ഈ അനുമാനങ്ങളിൽ
പ്രതെക്കിലും നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കു ഗോചരമാണോ എന്നു
കാണു. അവയിൽ കാരോനാര നമ്മുടെ പരീക്ഷിക്കാം.

ങ്ങ മനസ്സിൽ പരസ്യായം ശ്രീകാരത കൂടിച്ചുള്ള കുമാരം, ഒരു നാഴികമണി ആട്ടിവിടാതെ താങ്കെ നടക്കുന്ന എന്നം, ഒരു കൂദാശയേഷു തന്നൊന്തരാണെന്ന വള്ള അന്നാവന്നം മറ്റും പറയുണ്ടോരി ദാദാദ് അതിനെക്കു റിച്ച് എത്താണ്ട് ഉന്നല്ലിൽ ഏഴുണ്ടും ഒരു ജോധം ഇണ്ണാക്കാതിരിക്കുമ്പനില്ല. ഒരു മുക്കം താങ്കെ വള്ളജ്ഞ എന്ന പായുണ്ടോരി അഥവാ വള്ളംപ്പണ്ഡിതജ്ഞ എന്നും കാരണം അദ്ദേഹംപൂർവ്വിക്കു, അതു എടുത്തു ദാരായിൽ സ്വീകരിച്ചതു എസ്സ്

ഒരു ദിവസം ജവിപ്പിക്കുന്ന എന്നതിനെക്കാറിച്ചും, നമ്മൾ ഘൃഷ്ണാദിവായം വരുന്നില്ലെങ്കിലും, പ്രഭേദക്കുവരിക്കുണ്ട് അള്ളാൻ നമ്മൾ അവയെ മനസ്സിലാക്കാമെന്നുള്ള വോദ്യുള്ളതുകൊണ്ട് വുക്കുത്തിന്റെ വളർച്ച എന്ന ഒരു തത്തിനു ശബ്ദാദിവായം എത്രാണ്ട് നമ്മൾക്കുന്ന പറയാം. ആ വളർച്ച വാസ്തവത്തിലുള്ളതാണെന്നു നമ്മൾ ദിവാധികാരിയും ചെയ്യാം. ഈ ഉദാഹരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി; അന്നാദിത്പരം എന്ന വച്ചാൽ ഈന്നതാണെന്നു അറിയാം എന്ന നാം ഭൂമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചിന്മാരുമായിരിക്കുന്ന അന്നാദിശബ്ദത്തെ നിർണ്ണചിക്കുന്നോടു മുകളിൽ നിന്നും നമ്മൾ നാശമാക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയിക്കുന്നു. കനാലത്ത്, അന്നാലി എന്ന പരായനോടു തന്നെ അതു മരീറാനിൽവിന്നണ്ടായതെല്ലാം, മരീറാനിനിന്നും സുഖമല്ലെന്നും അത്മമാകുന്നു. അന്നാദിത്പരം സുഖപത്തിനിന്ന് വിപരിതമാകുന്നു; എന്ന വച്ചാൽ, അതിനു ഒരു വിശ്വവത്തിനായ കാരണമില്ലെന്നും, അതു കൊണ്ട് തന്നെ അതിന് ആദിക്കില്ലെന്നും സുഖമാകുന്നു. അതിന് ഒരു രാഹംഭവിക്കുന്ന സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം, അതിലും തന്നെത്തുകാണുന്ന കാലമുണ്ടെന്നും, അതു അരംഭിക്കുന്നതിനു മാറ്റാനു കാരണമായി തീനിട്ടിവെന്നും അനുവദിക്കുന്നതിരുത്തം. അതു അന്നാദിത്പത്തിന്റെ വേദ്യ മുഖാക്കണ്ണരെല്ലാം അന്നാദിവായുടെ അതാനുകൂലാണും. ഇതു നാമ്മൾ ഉന്നസ്ഥിന് അസാധ്യമാണ്. ആ ദിവാ അന്നാദിവായുടെ ഒരു ജീവനാന്തരം നമ്മൾ ഉണ്ടാക്കാം എന്നും അതുകൊണ്ട് ലോകാര്ഥപൂത്തി

അവിയാൻ സംബന്ധിക്കുന്നതുമല്ല. ഇപ്പോൾ ഹാസ്താനി ഒരു പദാർത്ഥം ഇന്നാലെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഒരു വംശത്തി നിന്മവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പാഞ്ചാന്തരകാണ്ട് അതു പദാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജനാന്തരമാട്ടാക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ, അന്നവുമുഖകാലത്തിനു മുമ്പിൽ ലോക മംഗളായിരുന്നു എന്നും നാമക്ക വിചാരിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ തങ്ങൻ, അതു ലോകത്തിന്റെ ജനാന്തരമാട്ടാനത്തും അതുകൊണ്ട് ലോകം അന്നാദിയാബന്നും അവിന്റെ മതവാദം ഭോധ്യത്തിനും അവിഷ്യമാജുന്നതും നാട്ടുടെ അജന്തത്തെയ പ്രത്രക്ഷേപ്പുടുത്താതുമാക്കുന്നു.

ലോകം ആന്മസ്തുമാബന്നാജുന്ന വാദത്തെ ഇവി നമ്മൾ പരിശോധിക്കാം. ഇതും നമ്മൾ അച്ചിന്ത്യ മാണം. അദ്ദേഹം നീറാവി ഐവിഡ്വിച്ചു ഭോല്ലേജു യി പ്രദ്രോചരാജഭാക്കാബന്നും. ഇതുപോലെ ലോക മും സ്വപ്നമായിരാക്കായി എന്നു പറയുന്നതായാൽ ഒരി ആയിരിക്കായില്ല; എന്നെന്നാൽ, ഭോല്ലത്തിനു പുംബ സ്ഥായായി നീറാവി വായുമാബന്നുവെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതു പോലെ ലോകത്തിനും ഒരു പുംബത്തും കല്പിക്കേണ്ടിവ അന്നത്തുടക്കതെ, നീറാവി ഐവിഡ്വിഡേന്നതിനും ഒരു കാരണമാക്കുന്നതു പോലെ ലോകം ഇണ്ടാക്കാതിനും ഒരു കാരണം കല്പിക്കേണ്ടിവതും. ഈ പുംബവസ്ഥയിൽനിന്നും വൃത്തിരിക്കുമായി പ്രത്രക്ഷേപദാർത്ഥത്തെ നമ്മൾ കിഞ്ച്ചേരി കാൻ നിവാഹമില്ല. അതുപോലെ, ശർഭിക്കുതായിരുന്ന ലോകം പ്രത്രക്ഷേപായി തീർത്തിനും കാരണങ്ങളും നമ്മൾ ഗണിക്കാൻ അസാധ്യമാണ്.. എന്നമാതൃമല്ല, ഈ പുംബവസ്ഥയും എല്ലാ കാരണങ്ങളും ഒരു കാരണക്കും

ವಾತ್ತಾಡ ಇದಿಕೊಂಡು, ಹುಟ್ಟಣಿಗೆ ಅನ್ನಹಾಚಿದಣ್ಣೆಬಾರ್ಮಾ ಲೋ
ಹಂ ಅರಮಂಜಾತಹಾರಣಣಂತ್ರ ಉತಂ ಸ್ವಿಕಾರ್ಯಮಲ್ಪಾತೆಯಂ
ವಾಡಾ.

ಅಗ್ನಿಪುಷ್ಟಿಗಾಣ್ಣ, ಅತಾಯ ತು ಹುಟ್ಟಪ್ರವಸ್ತುಭೀಣ್ಣುಣ್ಣು, ಲೋಹಂ ವ್ಯಾಗಾಣ್ಣ ಮೃಗಾರತತೆ ವಾಡಂ ಏಳ್ಳಿ ಉತ
ಣಣಿಲ್ಪಂ ಲೋಹತತಿಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಷ್ಟಿಇಷಣಿಂತ್ರ ಹುಟ್ಟಣಿ
ಹಾಣ್ಣ ವಿಂಧ್ಯಾಸಿಂತ್ರ ವಾಡಣಾತ್ರ. ಕುಲಾಲನ್ ಕಲಂ ಮೆಣ್ಣಂ
ಪ್ರಾಣಿಲಾಣ್ಣಂ, ಅನ್ನಾರಾಣಿ ಒಡೆ, ಕಣೇರ ದುತಲಾಯ ಸಾಮಾ
ಣಾರ್ಮಾ ಪಣಿಇತ್ತಾಂತಾಣಾ ಪೋಲೆಯಂ ಹುಟ್ಟಪ್ರವರಣ
ಸಪ್ತಾಂತ್ರಂ, ಕ್ಷಿಂಧಾಹಾ, ಪಾತಾಣಂ ದುತಲಾಯವಣ್ಣಂ ಅವ
ಖಿಲಂಡಿಕ್ಕಿಂತ್ರ ಸಹಳಪದಾತಂಣಾಂತ್ರ ಸ್ವಾಷ್ಟಿಂತ್ರ ಏಣಾಣ್ಣ
ವಿಂಧ್ಯಾಸಂ ಪಣ್ಣಪಣ್ಣ ಉಣ್ಣತಾಣ್ಣು. ಏಣಾಣ್ಣ ಹುಣ
ಣ್ಣಾಡೆ ವಾಣ್ಣವತ್ತಿಗಳ ಚೋಗ್ರತಾಣ್ಣೋ? ಈ ಅನ್ನಾರಾಣಿ
ಉಳಿಂಹಾಣ್ಣ ರಾತಿಗಳ ಮೆಣ್ಣೆಡ ಅನ್ತಹಿಗಿ ಪಣಿಇತ್ತಾ
ಣಾಕಣಾತ್ರ ನಾಳಕ್ಕೆ ನಳ್ಳಿ ಬೋಯಾಯಾಣ್ಣತಾಣ್ಣಾಕಿಲ್ಪಂ,
ಹುಟ್ಟಪ್ರಾಣ್ಣ ಅತಿಂಳವಣ್ಣಾಂ ಹುಣ ಲೋಹಂ ಅನ್ನಸಹಳಂ
ಸ್ವಾಷ್ಟಿಂತ್ರ ಏಣಾಣ ಪಾಯಣ್ಣೆಬಾರ್ಮಾ ನಾಳಕ್ಕೆ ಷಾಂಗ್ರಾಜಾಣಾದುಣ್ಣಾ
ಣಾಗಿಲ್ಪಂ. ಏಣಾಣತಣಾಯಣ್ಣಂ, ಅತ್ತ ಲೋಹೋತ್ತಾಂಪ್ರತಿಕಿಷ್ಕ
ಾಣಿಹಾಯ ಈ ಸಂಧಾಯಾಗಣ್ಣುಮಾಹಾಣಾಗಿಲ್ಪಂ. ಏಣಿಇಣಾಣ್ಣ,
ಕುಲಾಲಾಹಕಕ್ಕ ಅನ್ನಾರಾಣಿಹಾಹಕಕ್ಕ ಅವಗಳ ಪಣಿಇಚಲ್ಪ
ಉಣ್ಣಾ ಸಾಯಣಣಾಳೆ ಉಣ್ಣಾಣಾಗಿಲ್ಪಂ. ರಣ್ಣುಂ, ಮಂಂ,
ಹುಣ ವೆಲಂಹಾರನ್ ಸ್ವಾಷ್ಟಿಇಣಾಗಿಲ್ಪಂ; ಅನ್ತಹಿಷಂ ಚೇತ್ತಂಣ್ಣಂ
ಇವರ್ತಣಾಂತಾಣ್ಣಾ. ನಾತ್ತಾಪಾಲೆ, ವಿಂಧ್ಯಾಣ್ಣಾವ್
ರ್ವಾ ತ್ರಿಂಧಾಣ್ಣಂ ಹಾಣ್ಣಾಂತಾಣ್ಣಾ ಲಾಕ್ಷಣ್ಣತಾಣ್ಣಾ ಕಾಣಿ
ಎಣಾಣ್ಣ ಪಾಣ್ಣಾಣ್ಣಾದ್ದಾ, ಎಣಾಣ್ಣಾಣ್ಣಾಣ್ಣಾ ಕಾಣಿಂತ್ರ ಅನ್ನ ಸಾಪೆ
ಣಾಣಾ ಎಣಾಣಿತ ಕಿಟ್ಟಿ ಎಣಾಣ್ಣ ಮಾನ್ಯಾಣ್ಣ ಅನ್ನಹಾಣಾ

എം കുറിച്ചാണ്. ശ്രൂരൂത്തിൽവിനാഗ് ഒരു പദാർത്ഥം എങ്കിലും ഏതു ചിന്മാരി കഴിയുന്നതില്ല. അതുകൊണ്ട് ലോകോൽപ്പത്തിനെക്കാണിച്ചുള്ള ഈ വാദ വും നാശങ്കും ഉപേക്ഷിക്കാതെ നിവാഹമില്ല. കേവലം പ്രത്യേകപദാർത്ഥങ്ങൾ വിട്ട്, ദേഹം, കാലാ, സംഖ്യ മുതലായവ ഒരു ഗ്രൂപ്പുഡിനാൽ നിശ്ചിതങ്ങളാണെന്നു പാഞ്ചനാതായാൽ, അതു വാക്കിന രീതാ വിലയില്ലോ തെ പ്രോക്രമനാൽത്തിനു സാരയമില്ലോ. ശ്രൂരൂത്തിൽ നിന്നും ദേഹവും കാലാവുംജായതെങ്ങവരും? ഈ ശ്രൂരൂത്തിനു നിദാനം എന്തുംല്ലോ? ഈ ചോദ്രൂപങ്ങൾക്കും ഇതു രമില്ലോ. അമധ്യാ, ലോകം ഇംഗ്ലീഷുജാബാബാജാ സന്തതിച്ചാൽകൂടിയും, ഇംഗ്രേസ് എന്നും ഉണ്ടായി എന്നു ചോദ്രൂപങ്ങാക്കയില്ലോ? അതിനു സമാധാനം മുൻ പറഞ്ഞ മുന്നാമാതിരിയേ പറയാൻ തരമുള്ളോ. കനകിൽ ഇംഗ്രേസ് അനാദിയാണോ; അബ്ലൂകിൽ ആത്മ സ്വജ്ഞ ദാണം; അബ്ലൂകിൽ അന്ത്രസ്വജ്ഞനാണോ. ഈ മുന്നാമാതിരി വിവരണവും അഭ്യശംഖാജീവനു മുമ്പിൽ വിശദിക്കാം എങ്കിലും വിശദിക്കാം.

ലോകോൽപ്പത്തിനെ വിട്ട് ലോകത്തിലുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളുംപുറി നോക്കേണ്ടും ഈവക സ്ക്രോണേഡിലും സ്റ്റൂതേയില്ലോ. നാശങ്കും ഇള്ളിയങ്ങളിൽ കൂടി നിരം, ശബ്ദം, സപാദ്ധ്, മണം, സ്ക്രം മുതലായതിനും ജീവാനം എന്നും കാരണമുന്നാമാതിരിയും. ഇംഗ്ലീഷുജാബാബാജാ നേരം നാശം ചുരുക്കി വിശദിക്കാം; അബ്ലൂകിൽ പ്രത്യേകി പഠാ

മാന്മാരിന്തോ ഒരു അവസ്ഥാവിദ്യോഗരജ്ഞനാ, മാർക്കറ്റിനും സാമ്പത്തികവിഭാഗരജ്ഞനാ, ഗവൺമെന്റ് അദ്ദേഹത്തിലെപ്പറ്റിപ്പുകാരം പരമാത്മാവിനെ കാരണമായി ഗവൺമെന്റാം. അബ്ദി കിൽ, ഇംഗ്ലീഷ് ചൈതന്യംകൊണ്ടാണെന്നും പറ്റിയാം. എതായാലും, അകാരണത്തിന് ഒരു കാരണം വേണ്ട തോറി ഇങ്ങനെ ഫേലോടു ചിന്തിക്കുന്നും ഒരു അതികാരണം വേണ്ടെങ്കിൽ വജ്രൻ. ഈ അതികാരണം ത്രിന്തിന്തോ സ്ഥിതി എന്നാണ്? അതികാരണാ അവച്ചിനുമോ അനവച്ചിനുമോ? അവച്ചിനുമാണെന്നും പാരുന്നപക്ഷം അതിന് അപ്പോൾ മരാറാനുണ്ടാക്കിവിശ്വാസം മെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അവച്ചിനുമാണെന്നും പാരുന്നും അതിനു കാരണമില്ലെന്നും പറയുന്നും. അങ്ങനെ അരണങ്ങിൽ കുന്നിനം കാരണാത്ത ചിന്തിച്ചിട്ടാവല്ലെന്നും വരികളും, കാഞ്ഞകാരണാമെന്നും ഒരു വാദം ഇരുപ്പുണ്ടും ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നു.

അതികാരണത്തിനു കാരണമില്ലെന്നും പാരുന്നതു കൊണ്ടുതന്നെ ആത്രേ സ്വതന്ത്രമാണെന്നും വരുന്നു. അതു മരാറാനിനെ അതുകൂടിച്ചിരിക്കുന്നപക്ഷം, അതിനേക്കാൾ പരമായ മരാറാനുണ്ടാണെന്നും പറയേണ്ടായി വരും. അപ്പോൾ അതികാരണമെന്നും വാക്കേതന്നു നിരത്മകമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ അതികാരണം അനവച്ചിനുമാണെന്നും സ്വതന്ത്രമാണെന്നും സമ്മതിക്കാതെ നിന്നും മാറ്റിപ്പുറപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഈ മാതിരി ഉശരാ പോധനയെല്ലാം മുഴക്കുകതമായി വരുന്നില്ല. അവന്നും അതിനും ജനാറാത്തിനു വിഷയമാക്കുന്നതില്ല.

കൊണ്ട് ഈ മാതിനി യൂദ്ധികളെ ചർച്ചിച്ചുവരുന്നും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഫലമില്ല. മറ്റൊരു ഫലത്തിൽ നിന്നും അനുസരിക്കണം.

അധികാരിയിലോപാസനത്തെ വിട്ടു് യൂദ്ധിമാർഗ്ഗത്തെ അവലംബിച്ചിട്ടും ഒപ്പുത്തിൽ അജന്താനം തന്നെയാണ് ശേഷിച്ചതു്. അതുകൊണ്ട് മതത്തിൽ ഒരു സത്രവുമില്ലെന്നും, എല്ലാം മിച്ചയാണെന്നുമുള്ള വിചാരം നമ്മൾ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്; അതു ശരിയല്ല. എല്ലാ മനസ്സും ഒരപോലെ യമാത്മമെന്ന വിശപ്പിക്കുന്ന തിനെ മിച്ചെങ്ങനും പാര്ഷ്വന്തരു് അസംഖ്യാധികാരി. അതുകൊണ്ട് ഈ ഭിന്നമത്തണ്ണളിൽ എത്രമാണോ എല്ലാത്തിലും ഒരപോലെ അന്തർഭൂതമായിരിക്കുന്നതു്, ആ അംശം സത്രമെന്ന നമ്മൾ ഗണിക്കാം. പിശാചുകളാണ് ലോകത്തിൽ കാണുന്ന സകല സംഭവങ്ങളും ദേഹം കാരണമെന്നുള്ള ഭൂഖാധികാരിയിലോപാസനത്തിലും, പ്രക്രിയയാണ് സകലത്തിനും കാരണമെന്നുള്ള സാംഖ്യമതത്തിലും, ആന്മാവാണ് സകലത്തിനും നിദാനമെന്ന വാദിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തമസിലാന്തത്തിലും, ഈശ്വരനാണ് സകലത്തിനും മേതുവെന്ന പാര്ഷ്വനും ആസൂക്ഷ്മവിലോപാസനത്തിലും, നമ്മൾ അറിഞ്ഞെഴുത്താത്തതും അറിയാൻ കഴിയാത്തതുമായി ഒന്നാഭിടുന്നും, അതാണു മറുള്ളതിനെല്ലാറിനും നിദാനമായിരിക്കുന്നതു് എന്നും രണ്ടുഭാഗം സംഘടിക്കുന്നാണു്. ഇതാണ് സത്രം; മതങ്ങൾ എറ്റു ഭിന്നങ്ങളായിരുന്നാലും ഈ രണ്ട് സംഗതിക്കുണ്ടു് അവ സിഖവർക്കാരിക്കുന്നും, പാമരാനാർ ആശച്ചിന്നുംരാതിരിയ പിശാചാവായും, സാംഖ്യരാജാർ പ്രക്രി

ତିଯାଇଥି, ବେଉଲିଙ୍ଗାର ନିଯାମମାଧ୍ୟଂ, କୁଣ୍ଡ ପାନିକରୀ
ପରିଷ୍କଳ୍ପନ୍ତ୍ରେଣ୍ଟମାଧ୍ୟଂ, ଏତେପରିକରି ସାକଷାତ
ଶ୍ରୀମଦମାଧ୍ୟଂ, ପଲ ପ୍ରକାରେଣ ନିଯଚିତ୍ତରେକ;
ଅବସିତ କରିଛନ୍ତି ପାରମତତ୍ତ୍ଵପରମତାନ୍ତଃ,
ନନ୍ଦିତ ବ୍ୟାଲିକର୍ତ୍ତା ଆଶୋଚରମାଯି ଏହିନେତା କାନ୍ତ
ଜୀବନଂ, ଅନ୍ତିମିନ୍ଦର ରୋତିଯାବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାଯି
ରିକର୍ଣ୍ଣତାନ୍ତଃ ଅନୁକାଳ. ହୁଏ ସଂଗତିଯିତେ ଏହିପ୍ରା
ମରଣାଳ୍ପିତ ହୋଇଥିବାନ୍ତଃ. ଅବସ୍ଥା ତଣ୍ଡିତ ଯାତ୍ରାଙ୍କ
କଲହକାରଣାବୁନ୍ଦିଲ୍ଲ.

କୁଣ୍ଡାଂ ଅୟୁର୍ଵେଦଂ.

ରୋଗୀରେ ରୂପରକତିତ୍ତବପରମା.

ପତାତମ୍ବଣେତ୍ରାଲ୍ଲୟଂ ଆଵୟତ ରୂପରକତିତ୍ରେତ୍ରୟଂ ପାଠି
ବିଵରିକରିବାରୀବାଣିପ୍ରେସ୍ ରୋଗୁଂ. ଗେନଯାଯିକରଣାପା
ପତାତମ୍ବଣେତ୍ର ଏକାଧି ପିରିଚ୍ଛିରିବାନ୍ତଃ.

‘ଓପ୍ପାନ୍ତମ୍ବଣିପ୍ରେସିକରିନ୍ଦରାଂ
ସମବାଯାନ୍ତମ୍ବା ଭାବିପତାତମ୍ବାଃ ସତ୍ତ୍ଵକୀତିରାଃ’

ଓପ୍ପାନ୍ତମ୍ବଣିପ୍ରେସିକରିନ୍ଦରାଂ, କର୍ମଂ, ସାମାନ୍ୟଂ, ବିଶେଷଂ, ସମ
ବାଯଂ, ଆଭାଵଂ ହୁଏ ଏକିତେ ଏହିପ୍ରା ପତାତମ୍ବଣେତ୍ରଂ ଉଠି
ଦେଖିବାନ୍ତଃ. ହୁବୁଯିତେ ଓପ୍ପାନ୍ତମ୍ବଣିପ୍ରେସିକରିନ୍ଦରାଂ ‘କହିତୁତ୍ରାନ୍ତିଜ୍ଞାନରେତ୍ରଃ ପ୍ରା
ମକାଳା ଦିନେଶ୍ୱରିକାଳନାମଃ’, ପ୍ରମିଳି, ଜଲଂ, ଆଶି, ବା
ଯ, ଅନୁକାଳଂ, କାଳଂ, ତେବେ, ଅନୁମାଯୁଁ, ରକ୍ତୟୁଁ, ଏହି
ନାଁ କାହାରାଯିପିଶବ୍ଦିର୍ବୀରିବାନ୍ତଃ. ହୁଏ ପତାତମ୍ବଣେତ୍ରିତେ

ആളും പ്രത്യക്ഷവും ശ്രേഷ്ഠം ആശ്വൃം അനാമി തവമാകുന്നു. രണ്ടു മുഖ്യരായ പദാർത്ഥത്തെ ആക്കാഡേ എന്നും, 'മോവാർ' 'ശ്രീപുരാ' 'എര' എന്നും ബോധിയ തിന്റെ ആധാരത്തെ കാലരേണു, 'ശ്രവിട' 'അവിട' എന്നും മറുളളും ബോധിയത്തിന്റെ അധികരണത്തെ ദേശരേണും, ബോധിയത്തെ പദാർത്ഥത്തെ ആരായ വെന്നും, ഇന്ത്യജാതത്തിന് അധിക്ഷാഖാധാരത്തിനെ മനസ്സു് എന്നും കാം പ്രവഹരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ലേശും, കാലം എന്ന പദാർത്ഥങ്ങളുപൊറി നൃക്കു ചിന്തിക്കാം.

ഈവ ബാഹ്യങ്ങളാബന്ധാം ആശ്വര്യങ്ങളാബന്ധാം രണ്ടുവിധം സാധാരണ വാദിക്കാരണ്ട്. ഈ വാദങ്ങളെ നമ്മൾ നിഷ്കർശിച്ചു നോക്കാം. ദേശവും കാലവും ബാഹ്യങ്ങളാണ് എന്ന പറയുന്നോമോ, അവപ്പേം സ്വന്ത ശ്രമായ ഒരു സത്തയുണ്ടെന്ന കാം സംശയിക്കാം; അതു നിന്നിത്തമാണ് ആവശ്യ പദാർത്ഥങ്ങളായി ശബ്ദിച്ചിട്ടും. അപ്രകാരമല്ലാതെയായിരുന്നാൽ, അസ്വപ്നസ്ത വിന സത്തയുണ്ടെന്ന പറയുണ്ടിവികയും, ആ വാദം വിന്റെ ക്രമത്തിനു ചെയ്യും. എന്ന രാത്രമല്ല, ദേശവും കാലവും അസ്വത്തപ്പും ക്രമത്തിനു കാണിക്കാൻ, അസ്വത്തപ്പും, കനിലധികം വിധുണ്ടെന്നും വരുന്നു. ഇല്ലാതെയുള്ള പറയുന്നതു തന്നെ ആശാശ്വം; പിന്നെ അതു രണ്ടുമാതിരിയില്ലാണെന്നും പറയുന്നതു ചോദിക്കേണ്ടോ? എന്നാൽ ദേശവും കാലവും ദ്രവ്യങ്ങളും, ഇണ ഞങ്ങളാബന്ധാം വാദിക്കാണോ? എന്നാൽ എതിന്റെ ഇന്നുണ്ടും ഞങ്ങളാണോ? എതിന്റെ എന്ന നിർദ്ദേശിക്കാൻ താഴീലും ഏതു വഴുവിന്റെ ഇണ്ണാണെങ്കിലും, ദേശവും

കാലവും നബിചന്നില്ല. നാശമെന്നുള്ളതിൽനിന്ന് തന്നെ കാല
ദേഹങ്ങൾ അംഗത്വിച്ചിരിക്കുന്നല്ലോ. അതിനാൽ ദേഹ
കാലങ്ങാൽ പ്രയോഗായിത്തന്നെ ശബ്ദിക്കേണ്ടിവരുന്നു.
എന്നാൽ ഈ പ്രയോഗം കൂടിച്ചു നമ്മുടെ ഭാവാധി
എന്നാണ്? ഒരു പദാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ ഭാവാധി
ശാഖക്കാൽ, ഇത്തീയപൊരുണ്ണ അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ്
നമ്മുടെ ഉന്നസ്ഥിതി പതിഞ്ഞിട്ടാക്കുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ
ഇംഗ്ലീഷ് ഭാവക്കുത്തപ്പെമ്മു വച്ചുാൽ
അധികദേഹവുമായിതും. അപ്പോൾ ദേഹത്തിന്റെ
ഇംഗ്ലീഷ്? അധികദേഹവുമായിതും എന്ന പാരമ്പര്യം.
ദേഹം ദേഹമാണ് എന്ന പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എൻ്റെ
കിലും ഭാവാധി വരുമോ? ഇതുപോലെ കാലത്തെക്കുറി
ചും ഭാവാധിശാഖക്കാൽല്ലോ. അതിനാൽ ദേഹകാലങ്ങൾ
ഭാവാധിനിനു വിഷയമല്ലാത്ത പദാർത്ഥങ്ങൾ എന്നപറ
യാമോ? അതുപോലെ, ദേഹകാലങ്ങളെ പരിചുഡിനമാ
യോ അപരിചുഡിനമായോ, അല്ലെങ്കിൽ അന്നത്തോ
ഥായോ, വിഭജ്യമായോ അവിഭജ്യമായോ നമ്മുടെ വിചാ
രിക്കുന്നതു? അസാധ്യമാണ്. അതിനാൽ ചില പദാധി
തന്റെ ദേഹകാലങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാവാധിനിനുള്ള അനുകാ
രങ്ങളാണെന്നും രാശിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ അത്മമെ
രെന്നും, ഏംബത്തും ഒരു ഭാവാധിശാഖക്കുമുകിൽ
കാലങ്ങളുടെ സ്വത്തുപത്രതാട്ട് ചേന്നാലും വരിക
യിരുന്നുനാണുണ്ട്. കാധിയും ദേഹവും ഭാവാധിയും, അ
നാശങ്ങളാണെന്നാണും ആ പദ്ധതിക്കുന്നതും. കാലവും
ദേഹവും അനുശാശനങ്ങളാണും കാധിയും അനുമാപ്പത്തിരിയാണു

ஙங்கிரவனாலோடு நாட்டு வேஷமந்திரது? அதுக்குள்ளங்களை அவரை நழகி பிளிச்சுக்கால் அஸாய்யுசுதென். அதுமுறையைத்தாகித்தால் அவரைக்கிட்டு நழகி எடுத்தை வேஷமந்தாகாலி அவரைவந்தா இவர் அதிகங்களை காண்டில்லை. அதுக்காலி, ஏது வியங்கோக்கிறாலும் தேவேவும் காலவும் எடுத்தான்னால் நழகி அபிசூல் கடிதுக்கில்லை.

இதுவேபாலை தொனி ஸ்டூலப்பாத்திரைத்தில்லை அதுக்காலி பிழையும் அவர்களை மூலம் நழகி ஜார்ஜா பரங்கி. பரமானங்களில் கிராமாளி அவர்களைத் திரும்புகிறார்கள் கை உதம். பரமானங்களிடே நழகி வோய அதிகம் விஷயமாகானவோ? பதாத்திரை விதிக்குறையை எனக்கிட பரமானங்களை விதிக்கிரான் பாட்டில்லாத தெள்ளால்? பரமானங்களை விதிக்கிட அதிகம் டாக்னைத்தில்லைதை வரிக்கில்லை. அதுவேபாலை, பரமானங்களை வனவிக்கானகாலி புறுக்குப்படு, த்திரையைத்தாகி எடுத்தால் பாயாதது. இந் வனவிக்கானகாலி காலங்களில் கிராமாளி பலாத்தம் ஸ்டூலமாய்யின்திரையை வேலை? வனவிக்கான் பாட்டில்லாத கை எல்லாப்படாத்தம் நாட்டுக் காலங்களையும் கொல்க்கான் விதிக்கில்லை.

பதாத்திரை பரமானங்களை கொல்லி, டாக்கி கநைசொன்னால் ஸ்டூலத்திரையைத்திரிக்காலு் ஏது காலங்களை மதகாலங்கள். ஸ்டூலமாய்யின்திரையை ஒடுஞ்சிலில் நாட்டுவையைக்காரையை, எடுத்தான்

ശ്രദ്ധിയുടെ കോറ്റാഗ്യാർഡിൽ ചേരുന്നതുമുതൽനിന്ന് ഭിന്നങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷിപ്പിക്കുന്ന എന്നാണ് അതു വകുക്കാതെ അഭിപ്രായം. ഈതും സുഗ്രാഹ്യമാ തിരിക്കുന്നില്ലെന്നു ശ്രദ്ധി പ്രവിടെ ഇരിക്കുന്നും അതിന്റെ ഒരു മുസ്മാറം ഫീറിടെ ഇതൊക്കെ നമ്മുടെ ബോധവായതിനു വിശയമാകുന്നില്ലെന്ന്. അതുകൊണ്ട്, ദേശവും കാലവും നൃക്ക് അജ്ഞാതങ്ങളായിരിക്കുന്നവിധംതന്നേ, സൗലാപദാർത്ഥങ്ങളിൽ ജീവാനത്തിനു ശോച്ചരണങ്ങളും എന്നും വന്നുത്തുടരുന്നു. ഈവയുടെ ഒന്നിന്നോരും തന്ത്രപം നമ്മുടെ അറിഞ്ഞുത്തുടരും.

കാൽക്കാണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക തട്ടകി; എന്നു ഭാഗത്തേതുകൂടി തുടിയും അംഖാട്ടേക്കും അതു ഉരുളുന്നു. ഈ ചലനത്തെ പൂറ്റി ഒരവരെക്കിലും ശക്കിക്കാറുണ്ടോ? എക്കിലും, ഈ വക്ക് ചലനങ്ങളെ പറിയുള്ള നമ്മുടെ ബോധം അബ്ദിലുംകാണ്ട് എന്നുള്ളതു് ഉദാഹരണങ്ങളും കൊണ്ട് കാണിക്കാം. ഒരു ക്രമത്തിൽ ക്രൂഡ്യൂറേവാപ്രൈറ്റേ ശേത്തിൽ പടിഞ്ഞാറു തലയും കിഴക്കു അമരവുമായി കുടിക്കുന്ന എന്നിരിക്കുന്നു. അതിലെ ക്രമീതിയും അമര രജു നിന്നും അണിിയതേതുകൂടി നടക്കുന്നതായാൽ അയാൾ എഴുങ്ങാട്ടാൻ നടക്കുന്നതു? പടിഞ്ഞാട്ടാണു് എന്നു ആരംപാരിം. ശരി ആ ക്രമത്തിൽ പടിഞ്ഞാട്ടുതന്നുന്ന കാടി താട്ടങ്ങളും; ക്രമലിംഗം വേഗവും ക്രമീതിയും നട യുടെവേഗവും ക്രമപോലെ എന്നാണുള്ളിക്കാം; ഇപ്പോൾ സാഹാരി എഴുങ്ങാട്ടാണു് നടക്കുന്നതു? പടിഞ്ഞാട്ടു എന്നു തന്നെ കാണാം പരംഞ്ഞാണിയുന്നതു് അതു ശരിയാണോ? ക്രമപത്രം പടിഞ്ഞാട്ടു ചോക്കുന്നാണു് നാം കീഴെക്കൊട്ടാണു് അടുത്തുനാണു്. അതുപോലെ, ക്രമലിംഗം ഉള്ളവർക്കു്

ക്രൂപിണ്ടാൻ നടത്തുന്നുണ്ട് പരികില്ലോ, ക്രൂപലിനു
വും തുള്ളിവക്ക് അയാൾ ക്രൂപലിനുള്ളിൽത്തന്നു സ്ഥിതി
ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അയാൾ സ്ഥിരതാബന്ധാഃ ഭൂമി
യുടെ വൈദികത്തുമുണ്ട് കണക്കുള്ളഭവാർഥം, അ
യാൾ മണിക്രൂരാന്നിന് ആയിരം നാഴികവീതം കിഴ
ക്കോട്ടേ ചലിക്കുന്നണ്ട്. അപ്പോൾ നാം കാണുന്ന
ചലനചും ഉശ്ചിക്കുന്ന ദൈഡില്ലും വാസ്തവമല്ലോ
പൊങ്കണ്ണിവരുണ്ട്. മുത്തുടാരെ, ഭൂമിയുടെ സാംഖ്യാ
രികവരിവത്സം കണക്കു തുടങ്ങുവാർഥം, മുൻവിവ
രിച്ചു ഗണിതങ്ങളോടെ തൊറിപ്പുകുന്നു. ഭൂമി സൂച്ച
നാ ചൂഡം മണിക്രൂരിൽ റൂപം, 100 നാഴികവീതമാണോ
ചൂഡുന്നതു്. അപ്പോൾ മധ്യാഹ്നസമയത്താബന്ധിൽ
ക്രൂപിതാൻ മണിക്രൂരാന്നിന് റൂപം, 100 നാഴിക വീത
ചുള്ളു കണക്കിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന എന്ന പരാമ്രാഭിവരു.
ബൈജ്ഞാനിക്കല്ലാത്തിന്റെ ആകെ തുടിയുള്ള ഗതിയേയും
മറവം ഒരേമാലുടേ ഗണിക്കുവാർഥം, മുൻപറഞ്ഞ
തെല്ലാം അബ്യസമുദ്ദേശവരം. എന്നതനുണ്ടു്, എന്നോ
ടോൺ ചലിക്കുന്നതെന്നതനു പരായാൻ കിംഗാഹമില്ലോ
തെയാക്കും. എന്നെന്നാൽ, ചലനമെന്ന നാം വുവര
രിക്കുന്നതു് ഒരു പദാർഥത്തിന്റെ ഒരു തികിൽ നിന്നു
ഭാരാക്ക സ്ഥലത്തേക്കുള്ള മാറ്റത്തേയാണോ. വ്യവ
സ്ഥിതമായ തികിലല്ലോതെ ഗതിയെ രാഘവ ഗണിക്കാൻ
കിംഗാഹമില്ലോ. പദാർഥങ്ങൾ തമിളുള്ള അന്തരാളത്തെ
യല്ലോ നാം ഭൂരേമുണ്ട് പായുന്നതു് പദാർഥങ്ങളോന്നു
മില്ലോതെ അനന്തമായ തികിൽ എവിടെ എന്നോടുപോ
ക്കാം എന്നു പാശാവത്തു്. കുറ കാണാത്ത സമുദ്രത്തിൽ

കൂടി ലിഖിതം ദേശവും അറിയാൻ വിഷയിച്ചുവോഡി, അംഗത്വാർഹിയായ തിക്കിൽ ഗതിയെ കരിശാൻ നമ്മൾ എങ്ങ് കൈഴിയും അനവള്ളിനവിസ്താരമുള്ള തിക്കിൽ എല്ലാ സ്ഥലവും ഒരപോലെ കൂദാശയ്ക്കുന്നതോ ഇല്ലാത്തതോ തന്നെ. എക്കിലും, ചലനം എന്നുള്ളതു ദേശത്തിന്റെ പരാമർശം കൂടാതെതന്നു ഉണ്ടെന്നു ഒരു ബോധം തോന്നുണ്ടെല്ലോ. അതു എന്നാണെന്നു ബുദ്ധികൊണ്ട് ആലോച്ചിക്കുമോ, കേവലചലനം നമ്മൾ അശോച്ചവാമാണെന്നു ബുദ്ധിമുക്കുന്നു.

കേവലചലനം എന്നാജപാലതന്നു ചുലന്ന സംകുമഖം അസ്ത്രാധികാരം. കിരുനിദാനം കാണാനുകൂലാണു അറിയാമെന്നു നാം ഭൂമിക്കയാണു. ഉള്ള കൂന ഒരു പത്ര മരാബാങ്ക പണിൽ ചെന്നടിപ്പാൽ അതു പത്രം ഉരഞ്ഞതുടങ്ങുമെന്ന എത്ത് കൂടിക്കാണു അറിയാൻ വയ്ക്കുന്നതും ഗോലി കളിക്കുമോബാർ കൂകൂലാണു മരാബാനിനെ ഓടിച്ചു കാടിക്കുന്നതു കുത്തുങ്ങുമ്പോൾ എന്നം കാണിക്കുന്നതെല്ലോ? എന്നാൽ എങ്ങനെയാണു ഒന്നു മരാബാനിനെ ഓടിച്ചു എന്ന അതം ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല. കിയുലമായ പദാർത്ഥത്തെ എങ്ങനെ ചുലി പുംക്കാം? രണ്ട് പത്രകൾ കൂടികൂടിയപ്പോൾ കുനിൽക്കിനാം മരാബാനിലേക്ക് എന്നാണു് സംകുമിച്ചു. പ്രത്യുക്കം തതിൽ ഒരു പന്തിൽക്കിനാം മരാബാനിലേക്ക് കുനാം പോകി കില്ല; എങ്കിലും അന്നാതെ ഉള്ളു പന്തിനെ ഓടി ക്കാഞ്ഞുചെഡി. കിയുലമായിരുന്നു സമയത്തു് ആ പാഠം ഒരു തിക്കിൽ നിന്നും മരാബാരിടത്തേക്ക് ഉള്ളകാഞ്ഞു ശേഷിയില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിന് ആ ശേഷി

കിട്ടി. ഇം രേഖയിൽ കൊച്ചത്തെത്തന്നെനും? അതു് ആ വസ്തുവിൽ എങ്ങനെ ചേന്നിലിക്കുന്നു? മട്ടിയ പാള ദിക്ക് പ്ലേറ്റ് പണിന് ഒരു ദ്രവ്യത്തെ കൊച്ചതോ മുണ്ടെത്തെ കൊച്ചതോ? ഇങ്ങനെ ആലോചിക്കുന്നോപാദി സ്ഥിരതപ്പെ തിന്നേംഡം ചരതപ്പതിന്നേംഡം അഭ്യന്തരാന്ത്രംഡംബാധ തെപ്പുറി ചിന്തിക്കേണ്ടിവരുന്നു. കൂട്ടുമായ വേഗ തകിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിലിക്കുന്ന ഒരു വസ്തു അന്നങ്ങാതെ യാക്കണമെക്കിൽ വേഗം കുമേണ കറഞ്ഞവന്നിട്ടു വേണ മഹാജ്ഞതിൽ അഭിപ്രായങ്ങേം വരാൻ താമില്ല. എന്നാൽ വേഗം കുഴമേണ കറഞ്ഞവരുന്നു എന്ന് ആലോചിക്കാമെങ്കിലും, ചലനം തീരെ നിലച്ചുതെന്നെന്ന എന്ന നാശം മനസ്സുകൊണ്ട് ഗണിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഉള്ളതു് ഇല്ലാതെയാകുന്നതു് എങ്ങനും? രണ്ടും വിപരീതനും ഇല്ലോ? വെളിച്ചും ഇരട്ടാകുന്നതു് അസാധ്യമല്ലോ? ചലനമുള്ള എന്നാളും അവസ്ഥയിൽനിന്നും ചലനം ഇല്ല എന്നാളും അവസ്ഥയിലേക്കുള്ള അന്തരം വളരുണ്ടോ? അതു് കടക്കാനു സുസാധമല്ല.

ഒരു കല്ലു നാം കയ്യിലെവക്കുന്നോപാദി അതിന്റെ അപനത്തിനു തുല്യമായ രേഖയിൽ നാം ഉപയോഗിക്കുന്നു. അല്ലാതെവക്ഷം അതു് താഴെ വീഴും. എന്നാൽ പദാർത്ഥം തതിന്റെ ഘടനത്തിനും നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന ശക്തിക്കും എല്ലാം സാമ്പൂർണ്ണമണ്ഡാം? നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന രേഖയിൽ എന്നാളുള്ള നാശം ഭീഷണത്തിനാകുന്നു; അതു് ചോദനാശം. കല്ലിനുള്ള ഘലനം അതുപോലെയാണോ? കല്ലു ചോദനാശാജോ? അതിന് ആ ശക്തിയെക്കുറിച്ചു ജാഖാപ്പേരുണ്ടാം: നാശം എന്നിലും നാശം ദ്രവാദിജം

കല്ലിൻറെ ഘടനയും ഒപ്പുമെന്ന ഗണിക്കായും ചെയ്യേണ്ടി തിരിച്ചേന്നു.

ദ്രവ്യങ്ങൾക്കും ശേഷികളും തമ്മിലെത്താൻ ബന്ധം ദ്രവ്യങ്ങളെ അറിയുന്നത്. ഏകില്ലോ ശേഷിസ്ഥമമാണ് ദ്രവ്യം ഒപ്പുമെന്ന പറയാനും നിവാഹമില്ല. ദ്രവ്യത്തിനു ശേഷിയെല്ലാഴിൽ ഒരു സ്ഥിതി യുണ്ടെന്നു പാണ്ഡിതനാണ്. എന്നെന്നാൽ ശേഷി കുറഞ്ഞു ഒരു അധിജ്ഞാനം വേണമല്ലോ. തുന്നത്തിൽ ശേഷി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെങ്ങവേം ശ്രദ്ധാത്മിന് അധിജ്ഞാനമായി ആകാശത്തെ നേന്ത്യായിക്കൊർ സ്വജ്ഞിച്ചിട്ടുള്ളതോലെ, പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രകാരന്മാർ വെളിച്ചതിനും ചുടിനും ഒരു അന്യാരം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുഞ്ഞൻ ചുടം വെളിച്ചവും നമ്മക്ക് തന്നെന്നുണ്ട്. എന്നാൽ . സുഞ്ഞൻകുറോളത്തിൽനിന്നുംബന്നതുകോടി മുതൽപ്പെത്തുകു റക്ഷം (നീ, റപ്പ, 10, 100) നാലികു അക്കലെ നില്ലുന്നതു കൊണ്ടു അവിടെനിന്നു ചുടം വെളിച്ചവും കൂടിയിൽ ഉള്ള കണ്ണത്തിന് എക്കു ചിനിട്ടുനേരും താമസം വേണ്ടിവരുന്നു. തുന്നത്തിൽക്കൂടി വെളിച്ചവും ചുടം വാസനാതാശാക്കിൽ തും താമസത്തിനു കാരണമില്ല. എന്നതെന്നായല്ല. തുന്നത്തിൽക്കൂടി വാങ്ങാതെങ്ങെനെ എന്നു നമ്മക്ക് ചിന്തിക്കാവതുമല്ല. പദാത്മംജസ്തുടെ ആകംഞ്ചനശൈത്യികവും ആലോച്ചിക്കോപാടം, ആവശ്യസംഘടകില്ലിക്കുന്നവുതോന്തു വരുന്നു അനാരാഖ്യമായി വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തുന്നത്തിൽ ആകംഞ്ചനം എങ്ങനെ ഉണ്ടാകും? എന്നാൽ തും അഞ്ചാരാളുംപറ്റംനോ സാമ്പിക്കാം? അതു പ്രശ്നം

ശ്രദ്ധേയിരിക്കുന്നു. ഈ പരമാഖ്യാതി അചിത്രമായിരിക്കുന്ന വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ ഈ ഒരു ആള്ളത്തം തീടി പായാം. തുന്നതിൽ ആകഷ്മാഖാകാൻ സാധ്യമല്ലോളേ മഹിൽ പാതയ്ക്ക്? എന്നാൽ അന്തരാളംമായി എന്തിനും അക്കഷ്മാഖതിങ്കേങ്കു വൃത്രാസവുമില്ലതാണ്. ഒരു രാത്രിക്കട്ടി തുടർന്നു കയ്യിൽ ഉയർത്തിവച്ചു കൊംഠ. ആ കട്ടിക്കും തറഞ്ഞു മഡ്യു എന്തെല്ലാം സാധരണമായി രാത്രിക്കട്ടിക്കുള്ളൂടും പാതം കാണുന്നില്ല. ഇതിനേന്നു വരാന്തുകാരണമേ? ഇടഞ്ഞു എന്താക്കൈയിരാനാലും ഒരു വൃത്രാസവുമില്ലെങ്കിൽ അന്തരാളംമായി ഒരു സാധനംവേണമെന്നാപ്പീണ്ടാണ് നിർബ്ബന്ധം? ഇതേനു എത്രവിധിയും നോക്കിയാലും പദ്മ ത്രംജിത്തുടെ സൂക്ഷ്മജന്താണും നമ്മകൾ ഉണ്ടാക്കണമെല്ലാം വെളിപ്പെടുന്നു.

ബാഹ്യപദാത്മണങ്ങളും വിച്ഛു ആന്തരവികാരങ്ങളിലേക്കു കടന്നാലും ഇതുതന്നുണ്ടാണെന്ന ഗതി. അന്തരഗതികളെ വേർതിരിക്കുന്നതനും എഴുപ്പും. പക്ഷേ, മനോവികാരങ്ങൾ തുടർന്ന് ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ളതു നമ്മകൾ അനാവേസിലുമാണെല്ലാ. ഈ മനോവികാരപദാത്മ വരു വ്യവച്ഛിന്നമോ അവ്യവച്ഛിന്നമോ അവ്യവച്ഛിന്നമെന്നുള്ളതിനു നമ്മകൾ ബോധിക്കുന്നുണ്ടായെന്നുള്ളതു നമ്മകൾ ബുദ്ധിക്കു ശേഖരില്ലു. അപ്പോൾ വ്യവച്ഛിന്നമെന്നാണേന്നു പായാൻ. ആകട്ടേ, ഏതുതന്നു കഴിഞ്ഞതിനെ ആലോചിച്ചു നോക്കിയാലും, മനോവികാരങ്ങൾ എവിടെ ഉണ്ടാവിച്ചു എന്ന

നമ്മൾ കാംഗ്രെസ്സ് കൂടിശുണ്ടാണോ അതുപൊലെ, എൻപുകാണ് അവയുടെ അവസ്ഥാനെക്കുറഞ്ഞ നമ്മൾ അനുഭൂതിയുണ്ടോ? ഇല്ല. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ, എൻപു തൊരിക്കൽ ഇംഗ്ലീഷ് വികാരങ്ങളുടെ അല്ലെന്നും നമ്മൾ ബോധം വരുന്നോ, അതു ബോധം തന്നെ ആ വികാരങ്ങളുടെ അംഗസ്ഥതിയുണ്ടോ? അമുഖം അല്ലെങ്കിലും, ആ കല്പനയെന്നു ഉന്ന യേജ്ഞയുണ്ടോ? മനസ്സുകൊണ്ടപ്പോതെ എന്നെന്നു നമ്മൾ സഹായിക്കാം? അതുകൊണ്ടു, മനോവികാരങ്ങൾാണ്, എന്നവെച്ചും, ബോധത്തിനു തുടക്കവും റിഡിതലുമില്ലെന്ന പരിണാമിവരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് അവസ്ഥ നമ്മൾ ഗോചരവുണ്ടുണ്ട്.

ഒരു കൂദാശക്കി അനുഭാവചിക്കാം. ഇംഗ്ലീഷ് അധിക്ഷാനമായിരിക്കുന്ന പദാർത്ഥമെന്നാണ്‌? അതമാവെന്നാണോ സാധാരണ പരിധാവള്ളൂതു്. ‘ഞാൻ ഉണ്ടു്’ എന്തുതിൽ കവിഞ്ഞു് ഒരു സന്ത്യം നമ്മരുണ്ടോ അതുപൊലെ തിട്ടമാവിട്ടു മഹാന്മാരണള്ളൂതു്? ഞാൻ എന്ന ബോധമില്ലാത്തവർല്ലു. ഇംഗ്ലീഷ് പറ യുന്നതെന്നാണ്‌? മനോവികാരങ്ങൾക്കുപോലും അധിക്ഷാതാവായിട്ടുള്ളതാണോ? അതോ, അതിനീറു അവസ്ഥാ ഭേദങ്ങൾതന്നെന്നോ ഇംഗ്ലീഷ് വികാരങ്ങൾാണോ നാന്മുക്കരമായും ഇംഗ്ലീഷ് വികാരങ്ങൾക്കും അനുപൂരണാനാമില്ലെന്നു വാദിച്ചുനാ. പദ്ധതി, അസ്ത്രഹാനാചില്ലു എന്ന വിചാരിക്കുന്നതാണ്‌? എന്നും അവൻ ചിന്തിക്കുന്നില്ലു. വികാരങ്ങൾ തുണാക്കണമെങ്കിൽ വികാരി കൂടും വേണ്ടാം. ഇവ എന്തും വികാരങ്ങളുണ്ടാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന നാന്മുക്കരും ഇംഗ്ലീഷ്

എൻ‌. എന്ന പാജുന്ന വാഹിനാ' അവകാൾ തന്റെ നാ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. വികാരങ്ങൾ എൻ‌. ആക്കണ്ണമെ കിൽ വികാരങ്ങളോന്ന് വേറെ ഞാന്മാൻ വേരെ അതു കിട്ടിക്കണം. ഈ ഞാന്മാരാണോ? അപ്പോൾ അഭ്യർത്ഥി തുരുതു ഗോചരമായി കാണ വേണം. ഈ തന്ത്രജ്ഞനാ നട്ടു അവിയാൻ കഴിയുന്നില്ല.

എവംവിധം ആലോച്ചിക്കുന്നോടൊപ്പം ബാഹ്യരാജ്യം
ആരാധനാരംഭിച്ചതുമായി തന്ത്രങ്ങൾക്കും മുലതന്ത്രങ്ങളും
ഉമ്മൻസി അജ്ഞാതമായി തന്ത്രങ്ങൾക്കും പ്രത്യക്ഷാന്വ
മാനേനാപമാനാന്വേലക്കാണ്ട് പലതും നാം മനസ്സിലാക്ക
നാണ്ട്; പല ദ്രാവണങ്ങൾാം കണ്ണപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്;
അതു ദ്രാവണങ്ങളുടെ യാമാത്മ്യം പരിശോധനകളാൽ
വിശദീകരിക്കാണ്ട്. ഈ ദ്രാവണങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാ ശുക്രി
ശുക്രി പദ്ധതി നിഃവിശദാണ്ട്. ഈ ശുക്രിക്കാർക്കും ദ്രാവണ
ശുക്രിക്കാർക്കും എല്ലാരും തന്ത്രങ്ങളും തന്ത്രങ്ങൾ
മേൽവിവരിച്ചിരിക്കിന്നും സ്ഥാപിക്കാണ്. അക്കരീയമായി
മഹല്ലാംകണ്ണപിടിച്ചുപോയി എന്ന കൊട്ടിലോലാശിക്കുന്ന
നവീനാന്വജനങ്ങൾ ചുറവം അവന്ന് അചിത്രങ്ങൾ
ഉണ്ടായാൽ അപരിഷ്ടലൈംഗിക്കളുമുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ ദിവിത്തി
റിക്കേണാണ്ട്. അവൻ വിശദീകരിക്കേണ്ട എന്ന കാരണി
കിരിക്കേണ്ട പദാർഥങ്ങളുടെ ഉൽപ്പത്തിയും വിരാശയം
നാം എന്ന് അജ്ഞാതങ്ങളിൽനിന്നും. മുച്ചാബാധം ആദിക്കിൽ
ജലാശയമായിരുന്നു, അമുഖം ഒരു സമ്പ്രവ്യാപിയായ
തേജിപിണ്ഡമായിരുന്നു എന്ന മരം വാദിക്കേണ്ട
ഓന്നുകാരൻ ഈ ജലാശയം തേജസ്സും എവിടെ നിന്നും

ഉട്ടവിച്ചു ഏറ്റാൻ അറിയാൻ പാടില്ല. അതുപോലെ, ഇക്കാലാനും പ്രപഞ്ചം എങ്ങനെ അവസാനിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാ അറിജ്ഞാക്കുന്നു. ഉൽപ്പത്തിപ്രളയങ്ങളുടെ ഭോധ മിഥ്യാ തുലിരിക്കേണ്ടു. അന്തരാഷ്ട്രമണങ്ങളായ സ്ഥിതികളെ അറിയാമെന്നാലും ശാസ്ത്രകാരനും ഭാവം? അവയും തന്ത്രം അവൻ അറിയുന്നില്ല. ദേശം, മാലം, രേഖകൾ ഇവശ്വരത്തുല്യം അവനു അറിജ്ഞാക്കുന്നു. അതുപോലെ, എല്ലാ ഭോധവും ഇന്ത്രിയജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നാണ് ഉട്ടവിക്കുന്നതെന്ന വാദിക്കുന്ന പക്ഷവും, ഇന്ത്രിയജ്ഞാനം എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കുന്ന എന്നു പറയാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു, മതത്തിന്റെ എന്നപോലെതന്നെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൂലത്തെ ഭേദങ്ങൾ അതിന്റെ അടിത്തങ്ങളാണ്. എത്ര വഴിക്കു പോയാലും നാശക്കു അറിയാൻ പാടില്ലതെന്നാണഭേദനം സംശയിക്കു വിതു. ഈ അജ്ഞാനം മനസ്സുണ്ടാക്കുന്ന ബുദ്ധിക്കു ശൈലി ഗൗർവ്വലാഭവങ്ങളെ കാണപോലെ വെളിക്കു ക്രമം. അറിവുംതോടു നാശക്കു അറിവില്ലാത്തതു കാണാക്കു ഭോധം കൂടി വരുന്നതെങ്കും.

നാലാംഭാഗം

ജ്ഞാനത്തിന്റെ പരിധി.

ഈത്തത്തിന്റെ എന്നപോലെതന്നെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിഗാതത്തുമുമ്പി നാശക്കു ഉത്തരവാദിക്കാണോ, അവചിഹ്നാശക്കില്ലാണോ എന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു

രാഷ്ട്രഗാ' ദൗഹാധികമായപ്പോൾ വാസ്തവമായ ജനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനു് അംബാസ്യരാജാന്മാ വന്നായിരുന്നു. പൊതു തത്ത്വപ്രകാശപ്രസ്താവിജ്ഞാ വിഭാഗത്തിൽ നാട്ടുരാജാജന്മായ വൈദികപ്രസ്താവനായിരുന്നു. അന്തുകൊണ്ടുണ്ടായ ഫലം, നാട്ടുകാരിന്മാരുടുടർത്തും അവിയാൻ കഴിയാതെന്നും അവി പ്രഭാവാ ഉണ്ടാവാം ഒരു ഭോഗം മാത്രമായിരുന്നു. ഇതു നാശികവാദത്തിന്റെ ഒരു വകുദ്ദേശമേഖലാക്കാനുള്ളൂ. അങ്ങെക്കവിദ്യാഭാർ മുഖിപ്രായാം രാജാം.

അന്തഭേദവക്രാദികളുടെ ബുദ്ധിപ്രാഥാണുവാ ലികളുടെ സംസ്കാരം അനാവത്തിച്ചു നോക്കിയാലും പ്രത്യേകിയാണിരുന്നു. അതുകൊണ്ടും അവിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മുലതത്തപ്രകാശപ്രസ്താവി മേഖലക്കു അനുഭവാച്ചിയാണും യൂട്ടിഡാഡാഡിൽ പാൽവസാനിക്കുന്നു. അതിനാൽ നാട്ടുരാജാന്മാ പരിശീതമാണെന്നും, അതിനു ചിലവിഭവസനകളെ അതിക്രമിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും രൂപതമാക്കുന്നു. നാട്ടുരാജായാണും അന്തഭേദവക്രിനാണും; അപ്രകാരം അക്കാൻ തരവുമില്ല; എന്നാം ബുദ്ധിപ്രാഥുത്തിജ്ഞാനം ഒലപ്പത്തിൽ നിന്നും, അതിനാളും മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും തെളിഞ്ഞതാണു്. ഇതു രണ്ടും നാട്ടു കാന്തിജ്ഞാനിച്ചു നോക്കാം.

കൈനാർഥം സവാരി പോകാൻവാദി വഴിയങ്കിൽ കിടക്കുന്ന കരിക്കിലായാട മുട്ടയിൽ കൈ കിലുകിലവാണും കേരംക്കുന്ന ഏന്നാറിക്കുട്ട്. ഉടരെ കരിക്കിലാക്കി അന്തഞ്ചുന്നതും രേഖാം കേട്ടുള്ളൂ ഏന്നാണെന്നും കാം തിരിത്തു ദോക്കാതെ മുരിക്കാനും കുറഞ്ഞു.

ദോബാൽ ഒരു കിളി അതിനിടയിൽ കിട്ടാ ചീര്‌അടി കൂടുതാണെന്ന കാണണ്ടു. അപ്പോൾ തുടക്കിയായി; എന്ന വച്ചാൽ, നമ്മുടെ തോന്തിയ എക്കാംക്കിങ്ങ് സംശയം അഞ്ചി. ഈ സമാധാനത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്നൊണ്ടു മനസ്സിൽത്തി അല്ലോച്ചിക്കു. നമ്മുടെ നിരുപരിചയത്തിൽ ജീവനില്ലാത്ത പദാർത്ഥങ്ങൾ ഈ കൂദാതു മാറ്റു പദാർത്ഥങ്ങളുടെ സംഖ്യയും കൊണ്ടു എന്ന കണ്ണട്ടണ്ട്; അതുകൊണ്ട് അനു മാതിരി സംഖ്യയും കണ്ടായാൽ ചലനമുണ്ടാക്കുമെന്ന സാമാന്യനു നാം ഒരു അനുമാനം ഉണ്ടാക്കിട്ടണ്ട്; ഈപ്പോൾ കണ്ണ ചലനം ആ അനുമാനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ദ്രാശ്ചാന്തരാണം; അതിനാൽ ഈ ചലനം ഉണ്ടായതു ശരിതെന്നു; ഈതാണു നമ്മുടെ സമാധാനത്തിന്റെ സ്വത്തു.

അക്കട്ട; നാം അ കിളിയെ പിടിച്ചു എന്നിരി: ഏടെ. അതു പിടിക്കാട്ടകാരൻ പറന്നാക്കുള്ളാണെന്നതു് എന്നൊണ്ടു് അപ്പോൾ നമ്മുടെ സംശയം ജനിച്ചു പറിഞ്ഞോധിക്കുന്നു. തോന്ത്രോപാർഡി അതിന്റെ ചീരകിൽ ചോരയുടെ പാട കാണുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണു കിളി പാനപോകാണ്ടതു് എന്ന മനസ്സിലായി എന്ന നാം പാഞ്ചനു. വേട്ടക്കാരൻ അതിനെ വെടിവച്ചിരി എണ്ണം എന്ന നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ സമാധാനവും മുൻവിവരിച്ചു രാതിരിതെന്നയാണു്. വെടിക്കാഡാൽ ചുക്കിക്കുപി മുറിക്കുപിക്കുമെന്നും ചാത്രപോക്കു നും നാം ചാരിനിട്ടണ്ട്; മുറിക്കുവരും ചോര വരു മെന്നും പറിഞ്ഞാൻ പാടില്ലാതെ വരുമെന്നും നാം അനുമാ

നിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഇപ്പോൾ എങ്ങനും അംഗമാനത്തിന് ഒരു പ്രശ്നാവാദമേ ആകാശപ്പേജ്; അതുകൊണ്ട് സമാധാനമായി.

പക്ഷേ, ഒരു സംശയം പിന്നെയും കിടക്കാം. കിളിയുടെ ഭേദഗതിൽ ഒരു ചെറിയ റവ കൊണ്ടിട്ടുള്ളും അതും മമ്മൈളിലാലും; അതിനും ചിറകുകൾക്കു കാഴ്ചയിൽ ഒരു കേട്ടം പറവിട്ടുമില്ല; കിളിക്കു നല്ല മാസവെല്ലും അതു പിടിക്കുന്നതുകൊണ്ടെന്നു തെളിയുന്നു; പിന്നെ ഏതാണ് അതു പരാമാത്മത്തു്? അടുത്തുള്ള ഒരു ശാരീരകനുറ അടക്കാർ ഇല്ല സംശയം കാം ചോദിക്കുന്ന എന്നിരിക്കുന്നു. ആ വിദ്യാനും അതിനു സഹായാനും മാറ്റുവരഞ്ഞു തന്നു: — മരാനാംപ്പു, ചിന്ദക്കു അനുകൂനതിനും ശഹരി റാബുകുന്ന മാസത്തോടു ചോദി തെരവിനും അല്ലെങ്കിലും കേട്ട പറവിയാൽ പാകാൻ പാടില്ലാതെയാക്കം. ഇതു കേരിക്കുന്നു നമുക്കു സമാധാനമായി. ഇല്ല സമാധാനംകൊണ്ട് നമുക്കു എന്നാണു സംശയം മാറിയതു്? തെരവിനു കേട്ട ഭവിച്ചാൽ ആവയവങ്ങൾ സൂംഡിച്ചുപോകുമെന്നും അനുഭവംകൊണ്ട് അവിജാതിട്ടുണ്ട്; ആ അനുഭവത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്ന ഇല്ല സംഗതിയും; കാഞ്ഞകാരണങ്ങൾ ഇല്ല വിഷയത്തിലും സമാനങ്ങളാക്കാണമ്പ്പോ.

നമ്മുടെ അവിജാതിട്ടുകാരത്ത് ചില വിഷയങ്ങൾ ഇല്ല ശാരീരകങ്ങാട്ട പിന്നും ചോദിച്ചു എന്നും വരാം. എപ്പറ്റിവായാണു് ദോഷസാമ്പ്രദാനങ്ങളും കാനും? ഏ നാനിനായിട്ടു വായു കരളുകളിൽ (പ്രൈംസ്) കാടക്കാം? വാരി സംശ്ലീഖജ്ഞാന (സ്പ്രിംഗ്) ചലനം കൊണ്ടു, രധ്യപടലവെന്നു പ്രേക്ഷിക്കുന്ന (ഡിപ്പിസ്റ്റ്) ആശാരേയവിതാനത്തിനും താഴെ

കൊണ്ടും നെമ്പേകും (thoracic cavity) വീംഗ്രോബാർഡ് കാരഡ് ഉള്ളിൽ കടക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ വാരിബൈ ഷുകർ കറിന്നങ്ങളാണല്ലോ; അവയുടെ കുഴി എന്നും അഥവാറിലും കൊണ്ടും നെമ്പേകും എന്നും വിശദമാണെങ്കിൽ എന്ന നാം പിന്നുണ്ടം ചോദി കുന്ന. ശാരാരകൻ ഉടനേ ഉത്തരാ പറഞ്ഞാം. നെട്ട് ലിൽ (spine) വാരിബൈഷ്ലൂകൾ ചേതിഭിശമനത്തു് ഒരു വിഷമകോണം (acute angle) ഉണ്ടാക്കുന്നതു് വിധാ ജോഡാം, കുഴി തിരിച്ചുന്നോബാർഡ് അലു കോണം വലുതാക്കുന്ന എന്നാം, നെമ്പേകും ചേസ്റ്റിക്കൂട്ട് അബാം പോങ്കു മെന്നാം, അപ്പോൾ നെമ്പേകുത്തിന്നെന്ന് ഉംഭാഗം തുടി വരുന്ന എന്നാം ശാരാരകൻ വ്യാവ്യാമിക്കുന്നു. ഈ സം ഗതി വെള്ളിവാക്കാനായി ക്ഷേത്രഗണിതത്ത്വായതെതു ഉള്ള റിച്ചു്, ഒരു ചാളുരാത്തിന്നെന്ന് കോണങ്ങൾ സമകോണം അള്ളാക്കുന്നോടും ഉള്ളിള്ളവു് തുടിവരുന്ന എന്ന കാണി കുന്നാം. അപ്പോൾ രേഖയും നാം സമയതിങ്ങുന്ന, പക്ഷേ, എന്തുകൊണ്ടാണു നെമ്പേകും വീംഗ്രോബാർഡ് കാരഡ് ഉള്ളിലേക്കു കടക്കുന്നതു് എന്നാളുതിനു സമാധാ നമായില്ല. ആതിനു ശാരാരകൻ മഹപടി പറയുന്നതു മുണ്ടെന്നയാണ്:—നെമ്പേകും വീംഗ്രോബാർഡ് ഉള്ളിലുള്ള വായു അപികുമ്മലം വ്യാപിക്കു നിന്നുത്തും നേരുത്തുവോ കാണും, അതിനു വെള്ളിയിൽ നിന്നുമുള്ള സമർപ്പം (pressure) തട്ടാൻ തക്ക ശൈത്യിക്കില്ലോവരുക്കാണും ചെയ്യാം; ദ്രാവകാത്തങ്ങൾക്കുന്നാണു വായുറിനും സമർപ്പം പ്രില്ലായിട്ടുള്ളും ഒരപോലെയാക്കുകൊണ്ടു്, എവിടെ അതു കാണുണ്ടാ താവിഷ്ടക്കു മാറ്റുന്നിട്ടുള്ളിൽ

നിന്നും വായു ചലിക്കുമെന്ന സിദ്ധാണ്ഡം. എന്നുക
ഇള്ളു വായുവിൻ്റെ സമർപ്പണാശി കാഞ്ഞിനും തന്മ
കാരി തീങ്ങാനാളി ഫൂത്തു നിന്നും വായു അക്കന്തക്കു
കയുണ്ട്. ഒരു മൺകടത്തിൽ വെള്ളു നിംച്ചുവച്ചി
രിക്കുന്നും ഏവിടെ ഏങ്കിലും ഒരു നൂഹിരം ഉണ്ടായി
തന്നെ അറിയൽക്കൂട്ടി വെള്ളും വെളിക്കിപ്പ് ചോരന്നു.
പാത്രങ്ങൾക്കു ചൊട്ടുണ്ടോ എന്നു നാം എവ്വെം്പിച്ചിട്ടും
നോക്കിയപ്പേരും പരിക്ഷിക്കാവുള്ളതു്? വെള്ളും ചോരന്നുല്ല
എല്ലാക്കാണാണ്? കടത്തിക്കൊടുപ്പു, ഭാഗങ്ങളിലൂം
വെള്ളും ഒരുപോലെ തന്മുഖം; മാറ്റും ഭാഗങ്ങൾക്കു് അതു
തന്മുഖം തട്ടും നില്ലും ഉള്ളതില്ലെന്ന്. നൂഹിച്ചുണ്ടും
ഭാഗത്തിനു അരിപ്പു; അതുകൊണ്ടു് അവിടെക്കൂട്ടി എവ
ഒരു തന്മുഖിയിട്ടും. ഇതുപോലെ കൊല്ലുക്കുന്നു ഉല ഇം
തുനോർ തുരന്തിയിൽ വീഞ്ഞവങ്ങനു കാരണം ദോരമുണ്ടും
കഴലിൽകൂടി തന്മുഖി പുരത്തുവരുന്നു; ടെനിസ് കളിയിൽ
ഉപയോഗപ്പെടുകയുണ്ടു് രബ്ബറിക്കുന്നു ചേരുവ
യിൽ ഇള്ളപ്പുമുണ്ടു് സ്ഥലത്തു ചൊട്ടി കാരാ പുരത്തുവരുന്നു;
മോട്ടാർവണ്ടിജുടേയും ചവുട്ടുവണ്ടിജുടേയും മാരം ചക്ര
ങ്ങളിൽ ഇടുന്ന കാരാടച്ചു രബ്ബർ പട്ടജും (tyre) അപ്പു
കാരം തന്നെയാണ് ചൊട്ടുന്നതു്. ഇങ്ങനെ പ്രത്യേകി
ത്തിൽ പലതിലും കാരാറിക്കുന്നു സമർപ്പണക്കാണ്ടുണ്ടും
ഒലുംനാം കണ്ണറിയ്ക്കുന്നതുമുണ്ടു്, പ്രോസോഫ്പുപാസ്
തന്ത്രപൂരിയുള്ളു രാരാക്കുന്നു വിവരണം നശിച്ച റൂളി
സ്ക്രൂട്ടുണ്ടും. അതുപാരാ, വില്ലു (lever) വച്ചു പറാ
ചലനങ്ങളും നാം പ്രത്യേകിയിൽ കണ്ണിട്ടുന്നതുകാണ്ടു്,
ഇടകവില്ലു (comprobard lever) വച്ചു നേരാവയവങ്ങൾ

ചലിക്കുന്ന സസ്യങ്ങൾ നാം അറിയുന്നു. മാംസച്ചരികൾ(ഫിജിൽസ) എന്നെന്ന ആശം ചുങ്കുന്നതു്? (Contract) എന്ന നമ്പരും ഒരുപ്പും കണ്ണൂറിലാക്കിപ്പോം വന്നാലും, കാന്തരേഷൻഡൈറൈറ്റ് ഇളിപ്പുമായ ഇങ്ങനുത്തുകളുടെ ഒരു മാല വിത്രുപ്പുകൾ ക്രിയേറ്റീക്കേബാർഡ് ഓരോ തൃജ്ഞാനം ഭൂം തമിലുള്ള അക്കഷംഗങ്ങരാൽ ചുങ്കൈവരുന്നതു കാണുന്നോം, മാംസവും, ഇങ്ങനെയാണു ചുങ്കുന്നതെന്നു നമ്പരു കുറ വോധുമിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ, രബ്സിക്കേഴ്സുക്കുളിൽ (chemical combinations) ഉണ്ടാക്കുന്ന വിധമാണു ഇതുകളുടെ ഭേദത്തിൽ ചുട്ടണാക്കുന്നതെന്നു, കടലിൽ നിന്നും ഒരും അഹാരദ്വരത്തെ രക്തവാരിനികർ ഉറിഞ്ഞി എടുക്കുന്നതു (Osmotic action) അരിപ്പുപാത്രങ്ങളിൽ കുപ്പായം അരിച്ചുടക്കുന്ന പോലെയാണുണ്ട്, പ്രത്യാഗരാലകളിൽ (laboratories) ദ്രവങ്ങൾ ചേൽ്ലു സാധനങ്ങളും അലിക്കുന്ന സസ്യങ്ങൾ നാം മറ്റൊരും അഥവായത്തിൽ അഹാരം ഒരും കുറുക്കുന്നതെന്നും മറ്റൊരും അഥവായത്തിൽ അഥവാ നമ്പരു നും നും മരാരാഗാഡ്സ്; ഒരേ വർദ്ധത്തിലും സംഗരികളിൽ നമ്പരു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന സംഗരിയും ഇപ്പെട്ടുടരാണും വോധം കൊണ്ടാക്കുന്നു.

ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു കാഞ്ചം നാം ഗ്രാഫിച്ചു കാണ്ണുന്നിലാക്കണാം. സാധാരണ ഒരു പ്രസ്തുതിപാഠം വരെത്തു പൂറിയണ്ടു നാം അഥവാച്ചിനാൻ തുടങ്ങിയതു്? അതു് അവസാനിച്ചതു് എവിടെയാണു്? സാമാന്യരാജ്യ റൂരായങ്ങളിലാണു്. ഒരു സംഗരിക്കുന്നപുറി വിവരിക്കുന്നതിൽ നാം കേൾത്തണിത്തത്തിലും, ദില്ലിരാജ്യത്തിലും,

ಪ್ರಸ್ತುತಿಯಿಂದಾಗಿ ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಂ, ಎಂಬೀನಿಂ ವೇಣಿ, ಪಲು ರಾಷ್ಟ್ರಾಂಶ್ಲಿಲ್ಯಂ ಉತ್ತರ ತತ್ತವಾನೆಗೆ ಕಿರಿ ಚಿಂಡಿಕಿರಿಸಿ ವಿಳಾವಿಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾಂ ಕಣಕ ಸಂಗತಿಯ ರಿವಿ ರಿಮಾನ್ಸ್ ಅಂತಿರೆ ಹವಿಂತಿ ಸಂಗತಿಯಿಂತ ಉತ್ತರಪ್ರಸ್ತುತಿ ಕಾಣ್ಯಂ, ಅಂತಿರೆ ಮತ್ತೊಲ್ಲಿಲಾಖಾಗೆ ಅಂತಿಲ್ಯಂ ಹವಿಂತಾ ಮಹಾಂಕಾರಿಯ ಉತ್ತರಪ್ರಸ್ತುತಿಯಾಗ್ಯಂ, ಇಂಡಿಯ ಪ್ರಾತ್ರೋಕ್ಷಣಿಯ ಸಂಭವಣೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯಾಂಶಿಯಿಂತ ಉತ್ತರಪ್ರಸ್ತುತಿಯಾಗ್ಯಂ ಅಂತಿರೆ ನಾಂ ಏಂಜಿನ್‌ತ್ರಿ. ಇಪ್ರಕಾರಂ ಮೇರಿಲ್ಯಾಕ್ ಪೋಂ ಲೋಡ್ ಡ್ರಾಗ್ನಿನೆಂಬಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗ್ರಾಹಣಾಂಕಕಾಣಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಅಂತಿರೆಪ್ರಸ್ತುತಿಯಾ. ಇತ್ತಾವರಣಣತ್ವಿಗೆ, ವಿಷ್ಣು ವಚ್ಚಾತ ಪರಾತ್ಮಣಿರ್ಮಾಂ ಚಲಿಕಣಣಾಂತರ್ಭಿಗೆ ಕಾರಣ ಮಹಿಂತಾಗ್ಯಂ? ಅಂತಿರೆ ಪ್ರಸ್ತುತಿ, ಡ್ರಾಗ್ನಿ ಪರಾತ್ಮಣಿರ್ಮಾಂ ಕಿಂಪ್ರಿಯ ಗಿಂಟಿಗಣಾಂ ಅತ್ಯ ಲುಗ್ಗ ವಿಯಂ ಚಲಿಕಣಣಾಂ ಯಿತ್ಯ ಮಹಿಂತಿಗೆ ಕಾರಣಾಂತರ್ಭಿಗ್ಯಂ? ಎಂಬೀ ಪೋತಿತ್ವಾತ್ಮ, ಮಹಿಂತಿಗೆ ಪರಾತ್ಮಣಿರ್ಮಾಂ ಕಣಾಂಪೋಲೆ ಸಂಬಂಧಿಕಣಾಂ ಗ್ರಾಹಣಾಂಶಿಯಿಂತ ಯಿಗ್ಯಾಂ ಇಂಡಿಯ ಸಂಭ ವಿಕಣಾಂತಾಣಾಗೆ ಗಣಕಾಗೆ ಉತ್ತರಾಂ ಪಾಣ್ಯಂ. ಅತ್ಯ ಕೊಣಕ್ಕೆ ಇಗಿರೆ ಅಂತಿರೆಪರಿಷ್ಣಿತಿಯಿಂತ ಉತ್ತರಪ್ರಸ್ತುತಿ ಗಾತ್ರಾಂ ವಿವರಣೆ.

ಈ ವಿವರಣಣತ್ವಿಗ್ಯಂ ಆವಸ್ಯಾಂತರಿಂಬಣೋ? ಆವಸ್ಯಾ ನಾನಿಷ್ಪಾತ ಹಾರೋಗಿರೆ ತ್ರುತಿಯ ತ್ರುತಿಯ ವರ್ಣಣತ್ವಿಯ ಉತ್ತರಪ್ರಸ್ತುತಿ ವಿವರಿಂಬಣೋ ಕರ್ತಿಷಣಾತಾಣೋ? ಅಂತೇ, ಇ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ವಿವರಿಂಬಣೋ ಕರ್ತಿಷಣಾತಾಣೋ? ಅಂತೇ, ಅ ತಿಗಿನ್ಯಾಂ ವಲ್ಲಾಯ ಈ ವರ್ಣಿಷ್ಪಿ ನಾಗ್ಯಾ ತೀರ್ಥಮಾಣಿ ಮಣ್ಣೋ? ಆವಸ್ಯಾಂತರಿಷ್ಪಾತ ವಿವರಣಾಕಾರೆಗ್ಯಂ ಅಂತಿರೆ ಅಂತಿರೆ ವಿಚಾರಿಷಣಾ ಪಕ್ಷಿವುಂ, ಅಂತಿಗ್ಯಂ ಅಂತಿರೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಲಾಂ ವೆಣಿತಿರಿಷಣಾತ್ಮಕೊಣಕ್ಕೆ ಅಸ್ಯಾಯ

മെന്ന സംശയിക്കാതെ കൂടിയുകയില്ല. ഒരു അവസ്ഥാനും കല്പിക്കണമെന്ന വിചാരിക്കുവന്നു, അതിന്തുറം നമ്മൾ അഭിജ്ഞാന്ത്രികാത്തത്രണങ്ങൾനു സംശയിക്കാതെന്ന ചെയ്യുന്നു. വിശദേഷണങ്ങളെ സാമാന്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച് പരാത്പര മായക്കു താത്പര്യം ദരിംഗനിൽ ഉപയോഗിക്കാത്തതിനാൽ അഭിജ്ഞാന്ത്രികാത്തത്രണങ്ങൾ അനുവദിക്കാതെ തരംഗില്ല.

ബുദ്ധിപൂർവ്വത്തിയുടെ ഫലം ഓറൂപ്പിയങ്ങളായ അന്നമാനങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടോ. ആ ഫലം നാം പരിശോധിക്കയാണുണ്ടോ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നു. ഈ പരിശോധനയിൽ നാലു ജാതാന്തര പരിമിതാഖ്യാനങ്ങൾ വന്നുണ്ടോ. ഇനി ബുദ്ധി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഓരോധി ആശങ്കാക്രാന്തം. അപ്പൊഴം ജാതാന്തത്തിനു പരിധിയുണ്ടോ എന്ന വ്യാഖ്യപ്പെട്ടിട്ടും.

നിങ്ങളായിക്കൂടി നില്ലുമെന്നതിന് അന്നത്തെ നാം (Infinite) നില്ലുമെന്നായിരിക്കില്ലെങ്കുമായതിന് അനേകം (Absolute) എന്നാം പാണ്ഡാത്രുവേദാന്തികർ പേര് കൊടുത്തതിന്റെത്തും. അന്നത്തെ അനേകം അനുഭവങ്ങളും നമ്മുടെ ജാതാന്തരങ്ങൾ വിഷയിരിക്കുന്നതു് അതുപെട്ടുവുത്തി കൊണ്ടുണ്ടായാണു് എന്നാവള്ളുതു്, അതല്ലോത്തായുള്ളു തിന്നു വേർത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഒരു പഠാത്മംത്രത്തിനും ദാക്ഷണ്യത്തെ ഉപപാദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കണ്ണു് അവിന്റെ സ്ഥാത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വേർത്തിരിക്കാനും ഉണ്ടാണു്. ഉദാഹരണത്തിനു, 'ഗുഡം' എന്നതു്

എന്നാണ്? താലപത്രം മുറിച്ച് നേരിച്ച് പോത്ത് ലുക്കു
റത്തം പടികൾ ഇട്ട് അവയിൽ ചുഴിക്കാശം
സൗഖ്യിരുത്താക്കാൻ അതിൽക്കൂടി ചാട്ട കോത്ത് കൈട്ടിക്കിടി
ക്കാശാതാബന്ധം വിവരിക്കാം; ഇതിനു ഗുംഭത്തിൻ്റെ
ഡാക്ഷണ്യം (definition) എന്ന പറയാം. കടലാസുക്കാ
ണ്ടാം കാഡിയ ഫൂസുക്കമല്ലാത്തതും, കുരുക്കുത്തായല്ലാതെ
അക്കാഷം അല്ലെങ്കിലാവാനപദ്ധതിയാഗമല്ലാത്തതും, കുത്തി
ക്കെടുക്കാം ആവശ്യമല്ലാത്തതും, കടലാസു ഫൂസുക്കം
പോലെ എഴുപ്പം നബിക്കാത്തതുമാണ് അഥവാ എന്ന
പറയാം. ഇതിനാണ് അതദ്ദേശ്യത്തി (differentiation)
എന്ന പറഞ്ഞാതു്. അന്നത്തൊഴം അമേയമായുള്ളതിനെ
കുറിച്ചുള്ള നാശട വോധം അതദ്ദേശ്യത്തി മാത്രം
കൊണ്ടാണ്ടാക്കാം. ‘നേതി നേതി’ എന്ന ഉപനിഷദ്
പാക്രാണ്ടിൽ ഈ അഭിപ്രായം തന്നെയാണ് വിവരി
ച്ചിരിക്കുന്നതും. നിത്യചായികനിർണ്ണണപ്പാദവം അന്ന
നെന്തോ സ്വീപനിപ്പിന്നുമായ സഹായപ്പാദവം ഒരാസ്ത്രം
നിൽ നിന്നും ഭിന്നമാണ് എന്നുള്ളതായിട്ട് മാത്രമേ
നാശട ബുദ്ധിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്; ചുങ്കങ്ങളിൽ,
ഈവ നാശട വോധസ്പദപത്രിനു് അതിങ്ങുണ്ടാണ്.
ഇബാനാനിൽ ഉംബല്ലുടാത്തവിശം വലിപ്പുള്ളും നേരിനെ
നാശട് ആലോചിക്കാൻ കഴിയുമോ? അതുപോലെ,
അംഗീഡുള്ളായ ഒരു ആലുപത്രത്തെ നാശട ചിന്തിക്കാമോ?
അതുകൊണ്ട് നാശട ജീവനത്തിനു് സീംകളിണ്ട്. ആ
സീംകളെ കടക്കുന്നതിനു് അതിനു സാധിക്കായില്ല. നാശട
നാശട നിടൽ കടന്ന ചാട്ടാമോ? പക്ഷികൾക്ക് ആകാ
ശംവിട്ട് പറാഞ്ഞോ? അതുകൊണ്ട് നാശട ബുദ്ധിക്കു

അതിരെന്ന് അതിൽ കവിതയും എടക്കാൻ ദിവ്യാഹമില്ല. വിജ്ഞപ്പാവങ്ങളായവിഷയം(object)ജീവാതാ(subject) സാളിടെ അന്ത്യോഗ്രഹണം മുട്ടാതെ നമ്മുടെ ജീവന്റെ ശാഖകളിലും ഇല്ല നിബന്ധനകൾ അനുഭിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുശ്രദ്ധിച്ചു നിബന്ധന നിലയിൽ അനുഭാവ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ജീവന്റെ ഏതു മേഖലകളിലും കൂടുതലാണ്. ആഥരാ വിനൈപ്പിറിയായാലും പ്രക്രമിപ്പിയുന്നവിനൈയാലും നമ്മുടെ അതിരെന്ന് കാഞ്ഞാവികാരങ്ങൾപ്പോലെ നോട്ടേജുഡാക്കന്തല്ലാതെ, മരാറാനാം അവിനൈമുട്ടാ. അതിനാൽ വോധവും സത്തയും സമ്പദ്ദാശാഖാവാ വിച്ചാരിക്കുന്നതു തെരാണും. വോധത്തിനും അവിഷയമായുള്ളതുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചു തീരു. വോധവും, വിശ്വസവും സമാപ്യാനങ്ങളാണും. നമ്മുടെ വോധമില്ലാത്തതു വിശ്വാസത്തിനു വിഷയമാക്കാവുന്നതാണും. അന്നത്തെവും, അങ്ങനെ യവുമായുള്ളതു നമ്മുടെ വോധത്തിനു വിഷയമാക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചും, അങ്ങനെ ഒന്നാണെന്നു നമ്മുടെ വിശ്വാസതുണ്ടും.

കൂത്രമമായ മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഗതിയെ നമ്മുടെ സാധാരണ വായനകാശങ്ങൾ ഒന്ന് കൂടി ദ്വാരവും കൂടി മനസ്സിലാക്കാം. വോധം എന്നതിരെന്ന് സ്വന്തമായി നോക്കാനും അനുഭവാനിൽ കിന്നും വേർത്തിരിക്കാനും കാംഞാറിയുന്ന എന്ന പരായണമെങ്കിൽ എത്ര കിലും ഒരു വസ്തു വേണം; ആ വസ്തുവിനെ അറിയുന്ന തെങ്ങെനെ? തദ്ദൃതിരിക്തമായതിൽ കിന്നും വേർത്തിരിക്കാനുണ്ടോ? വേർത്തിരിക്കാ എന്നുള്ളതെന്ന അതിൽ കല്പിക്കായോളോ? ഒന്നാണെന്ന അനുഭാവിൽ കിന്നും വേർത്തിരിക്കാണും

മെങ്കിൽ, ഒന്നിനു മാറ്റാനിക്കില്ലാത്ത ഇണം (attribute) ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്ന് അതിന് ഇല്ലാവിരിക്കുന്നു എന്നു ചെയ്യുണ്ട്. രണ്ട് ഇല്ലാത്തുണ്ടാണെങ്കിൽ യേംതിരിക്കുന്ന് സാധ്യമല്ലപ്പോൾ. അതുകൊണ്ട് ഭോഗം എന്നുള്ളതു തന്നെ ഉപാധിവിശ്വമാകുന്നു; ഒന്നിനെ അറിയുക എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് തന്നെ അതു് ഇന്നതെന്നു കൂടുതലുള്ളവോകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്തരമായതിനും ഭോഗം നട്ടുണ്ട് എന്ന പാര്യന്തര നിംഫക്കമാണ്; എന്നെന്നും അന്തരാദ്ധനാളു് ഒരു അവസ്ഥിച്ചില്ലെന്നു തത്താൻ; ഭോഗമെന്നുള്ളതു് അവധി കല്പിക്കുന്നതാണ്; അവക്കിനമാജുള്ളതു് അവയുള്ളിനാണെന്നു പാര്യന്തരു് അസംഭവയമേണ്ടു്?

അതുപോലെ, ഭോഗത്തിനും മാറ്റാൻ പ്രാഥം സംബന്ധമാണ്, എന്നവച്ചാൽ, ഒരു ഭോഗം ഉണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ അറിയുന്നകരാൽ വേണും; ഈ ആർഥിക്കൗണ്ടിക്കും (subject) എന്ന തത്ത്വാനുഭവാർ ചേരുകയു് (object) എന്ന പേരും; ഇവ വിഷയ മുതിനു വിഷയം (object) എന്ന പേരും; ഈ വിഷയ അതിനും ജീവാതാവിനും തമിലുള്ള ചേർച്ച ഉണ്ടാക്കുന്നും ഭോഗം സംബന്ധം ഉണ്ടാക്കുന്നും; ഈ ചേർച്ചയുണ്ടാണും സംബന്ധം വേണും ഉണ്ടാക്കുന്നും; അതിനും വിഷയം വിഷയം വിഷയമാകുന്നുണ്ടു്; അതാതാവു് ഉള്ളതുകൊണ്ടും വിഷയം വിഷയമാകുന്നുണ്ടു്; അതാതാവു് ഉള്ളതുകൊണ്ടും അതായതു്, രാജിക്കുന്നും ഏകില്ലും ഇതേതരാദാവു്, അതായതു്, രാജിക്കുന്നും ഏകില്ലും നാണോ. ഭോഗമുണ്ടോ കൂട്ടുകൂടാം.

വിഷയങ്ങളും സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞാണ്. എന്ന വരദനേബർമി, അമേയമായുള്ളത് അപ്രകാരമല്ലാതെ ഇവി കാണുമല്ലോ. വിഷയങ്ങളും സംബന്ധിച്ച് മുടാതെ ഭോധം ഉണ്ടാക്കാതെ സ്ഥിരിക്കും, അമേയമായതിനേൻ്തെ ഭോധം ഉണ്ടാക്കാതെ പാരുന്നതു അയ്മില്ലാത്തതാണ്. അമേയമായുള്ളതാണെന്നു നാം അറിഞ്ഞു കഴിയുമോരു അംഗീകാരം മേയമായിപ്പോക്കാണ്. അമേയമായുള്ളതിനെ അമേയമായിത്തുന്ന നമ്മുടെ അസാധ്യരാണ്. അറി നാൽ ആനന്ദായായിരുന്നുവോലെതന്നു അമേയമായുള്ളതിനേയും ഭോധനയിൽ അവിഷയമായിട്ട് മാത്രമേ, അതായതു, അതിപ്പൂർവ്വത്തിനുണ്ടാക്കാതുമെന്നു കാണു തന്മുള്ളു.

ഭോധസന്തുദായത്തെപ്പറ്റാറി മഹാരാജ സംഗതി കൂടി നമ്മുടെ ഗ്രഹിക്കാനണ്ട്. വേർത്തിരിവും ചേവഞ്ഞും മുടാതെ, ചേച്ച് അണ്ണുകിൽ സാമ്പ്രദായം ഭോധസന്തുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താണ്. ഒന്നിനെ നാം അറിയുന്ന എന്ന പാരുമോരു, മുമ്പിൽ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവയിൽ നിന്നും അതിനെ വേർത്തിരിക്കു മാത്രമല്ല നാം ചെയ്യുന്നതു; മാറ്റ ചിലതിനോട് സാമ്പ്രദായത്തുകയും ചെയ്യുന്നണ്ട്. ഭോധം എന്നുള്ളതിൽ ഗ്രന്ഥാവലികൾ (integration) കിരണ്ടര മായി സ്ഥിരിച്ചെങ്ങുന്നു. അപ്രകാരമല്ലാതെ ഇരുന്ന ഏതിൽ നശിട്ട ഭോധം ഒഴുക്കായിപ്പോരുന്നു. പ്രവാഗിനായും ക്രാനാന്തരാധൂരായും ഭോധം നമ്മുടെ ഉണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ, ഒരുഭാഖ്യനുണ്ടാക്കിയിരുന്നില്ല (expression) മുമ്പില്ലായായിട്ടുള്ളവയിൽ നിന്നും വേർത്തിരിക്കാനുതു

ಹೃಡಾಲೆ, ಅನ್ನಪೋಲೆ ಇವುಗಳಾಯಿತ್ತಂತ್ರವಯೋಽ ಜೋಜಿ
ಪ್ರಿಕಾರ್ಯಂ ಚರ್ಚಣಂ; ಇವಿಲ್ಲಂ ವಿಖಿಲ್ಲಂ ಉಣಾಯಿತ್ತಂತ್ರ
ಅಂಗಣ್ಣತಿಕರೆ ತುಮ್ಮೀಕರಿಕಣಂ; ತುಮ್ಮೀಕರಣಂ ಏಂಂತ್ರಂ
ತು ಟೊಂಡಣಂತಾಯವರೆ ವೆರ್ಟಿರಿತ್ತು ಈಪೋಷ್ಯಂತ್ರವ
ರೆ ಹಣಿತ್ತು ಚೆಸ್ಟಿನಾರ್ಟಿಪ್ಪಣ್ಯಾ?

ಇವಿಟ ಈ ಅನ್ನಾರ್ಥಾಪರಿಸಿ ರಾಹ ಇಂದ್ರಾ? ಅಂಥಾಗ್ಯ
ತಿಷ್ಣಾಕಾಕಣಂತಿರೆ ಭೋಯಾರ್ಥಾಹಿತ್ತು ರೋಗೆಂ?
ಅಂತ್ರಂ ಅಂಥಾರ್ಥಿರೆ ತುಮ್ಮೀಹರಿಕಾಗಣರಿಂದಾಗಂ ಇಂಂ
ಯಂತ್ರಾಕಣಾನ್ನು ಏಂಂಂ ಪರಾಞ್ಜಿಗಾನ್ನು ಅಂಂಂಬಾಯಂತ್ರಂ ಇಲ್ಲ?
ತಿಂಗ ಸಮಾಯಾಗಂ ಪರಾಯಾಂ. ಭೋಯಂತಾಹಿತ್ತು ಅಂತ್ರಂ
ಉಣಾಕಣಾತಾಂ. ಈ ಏಂಂಲಂ ಪ್ರತಿತಿಪದಾತ್ಮಣಂತ್ರ
ಕಣಿತ್ತು ಭೋಯಂತಾಗಾಂ? ವರಣಿಯಿಲ್ಲಂ ಪದಾತ್ಮಂ
ಅಂತ್ರಂ ಸಾಧಂತಿರೆ ಗಿಂಂ ಉಣಾಕಣಾ ಅಂಥಾ
ತ್ರಂತಿಕರೆ ತುಮ್ಮೀಪ್ರಾಣಿ ಉತ್ತಿರೆ ಉಣಿಗಾತಿಗಾ ಇವಿರೆ,
ತಿಂಗ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಏಂಂತಾ ಈ ಸಮಲಜಾತಾರಂತ್ರಾಕಣಾರ್ಟ್ಯಾ
ರೆ, ಅರಿವು, ಅಂಬ್ಲುಹಿರೆವಾಸ್ತಾವಮಾಹ ಭೋಯಂ, ಉಣಾ
ಹಣಿಪ್ಪ. ಇತಿಂಗ, ಏಂಂತ್ರಂ ಪ್ರತ್ಯಾಳಿಜಣಾಗಾಹರಿ
ಹಿತ್ತಂತ್ರಾಂ ಭೋಯಾರ್ಥಿಕಿಷಣಾತ್ಮಂ. ಅನ್ನರೆಹಾಣ್ಣ, ಪ್ರತ್ಯಾ
ಳಿಜಣಾ(recognition)ಮಾಣಂ ಭೋಯಂ(cognition) ಏಂಂ
ತಣೆ ಪರಾಯಣಂ.

ಇತಿಂಗ ಈ ಅನ್ನರೆಹಾಣ್ಣ ಪರಾಯಾಂ. ಪ್ರತ್ಯಾಳಿಜಣ
ಯಾಣಂ ಭೋಯಂತಿರೆ, ಕಟ್ಟಿಕರಾಹ ಮಾತ್ರಂ ಮಾತ್ರಂ ಪ್ರಾರ್ಥಣ
ಯಾವಂತ್ರಂ ಇವಿರೆ ಕಣಿತ್ತಿಪ್ಪಾತತ ಈ ಟಾತ್ಮಂ ಕಾ
ಣಂತಾರೆ ಭೋಯಾರ್ಥಾಕಣಾಗಿಪ್ಪ; ಏಂಂಂ ಪರಾಯಣಾರ್ಟ್ಯಾ.
ರೆರಿತಣಂ; ಅವಂತ ಅರಿವೆಹಣಿತ್ತು ವಾಸ್ತಾವಮಾ
ಹ ಭೋಯಾರ್ಥಾಗಾಗಿಪ್ಪ; ಇವಿರೆ ಅಂಥಾರ್ಥಿ

ബാധിക്കുന്നതിനാട് യോജിപ്പിക്കേണ്ടതുവരെ അവർക്ക് വോയാദു വരുന്നില്ല. ഇവിടെ ഒരു സംഗതി കാണ്റിക്കേ ശേഷം. മുമ്പിക്കരണം (classification) പലവിധത്തി ലാകാം. മുപ്പിൽ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലോത്തു ഒരു ജന്തുവിനെ നാം കാണുന്ന ഏറ്റവിധം ആണ്. അപ്പോൾ നാം അതി നെ അബ്ദിനില്ലോ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അറിവു എങ്ങ് വരായാണു നാഡുകളാക്കുന്നതു്? നാം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലോ മുഹ ഔദ്യോഗിക വശ്രദ്ധത്തിൽ കുന്നിലും ഉംബല്ലുട്ടതല്ലും, ഈ ജന്തു, മുഹങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, ചാവുകൾ, മൺസ്ക്രിപ്പർ, ഈ ജാതികളിലേതിലേക്കിലും ഉംബല്ലുട്ടതാബന്നാലും നമ്മുടെ വോധാക്കുന്നതു്? അതുമല്ല എന്നാളും പക്ഷിം, നടക്ക പ്ലിപ്പാത്തതും ഉള്ളതുമായ വർദ്ധണയിൽ ഉംബല്ലുട് ‘ജന്തു’ എന്ന ജാതിയിൽ കൊണ്ടു ഇതു എന്നല്ല നമ്മുടെ വോധതുവം ഇതുകൊണ്ടു അറിയേണ്ടതെന്നുന്നാൽ, നമ്മുടോക്കുന്ന അനന്തതിക്കു മുമ്പുള്ളതിനോട് എത്തുപ്പും അനുള്ളൂം കൂടുന്നോ, അതുയരു നമ്മുടെ വോധം വ്യക്തമായും സൂചിപ്പിരുമായും വരുമാം. എന്നാം, അന്ത്യപദാ ത്വർത്തോടു സവാനുന്ന യോജിപ്പില്ലാത്ത ഒന്നു നമ്മുടെ വോധത്തിനു അവിഷയമാണു എന്നാം ആക്കാം.

മേൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നുന്നും വന്ന കൂടുന്ന നാല്പത്തിം മഹാരാജാമല്ലും; ആന്നാമെന്നും അമേരിക്കമെന്നും മരം പാച്ചുന്ന തത്തം നമ്മുടെ ജാനനത്തിനു അവിഷയമാബന്നോ, നിങ്പൊയിക്കും ആശുപ്തി അറിയാമെന്നു പറയുന്നതു കേവലം വാഗാവസ്ഥവരം മാത്രമാബന്നും, നമ്മുടെ ജാനനത്തിനു പരിധിയുണ്ടെന്നും, ആ വേദി മുടക്കാൻ അതിനാം അവസാധ്യമാബന്നും ആക്കാം.

ബോധത്തിൽനിന്നും, ഭോധത്തിന്റെ എ വമായി പുരപ്പുട്ടും ഭാവയിൽ നിന്നും അല്ലാതെ, മരീച്ച മാനൃംഖയും നഞ്ചെട ജാതാദാം പരിമിതമാണെന്ന മനസ്സിലാക്കാം. പാരാമാത്മികമായ (paranormally) ജീവന്റെ സ്ഥാപനം നമ്മുടെ അനിശ്ചയത്തിനാണ്. പ്രത്യേക ത്തിൽ (phenomenally) ജീവന്റെ ലക്ഷണം എന്നും നൊക്കേണ്ടാൽ ഇതു സംഗതി വെളിപ്പെട്ടും. ജീവപ്രവർത്തികളെ പ്രേരിക്കമായിട്ടല്ലാതെ എപ്പോം ഒന്നിലും കൂട്ടിനോക്കോം, അവയുടെ പ്രേരണാജനം ഉള്ളിരുത്തു പെത്തമാറാനുണ്ടോ (processes) ഏറ്റേയുള്ള പെത്തമാറാ അന്തോടു അമീകരിക്കുന്നതാകാം. ജീവികളുടെ ദേഹം (body) നിർജ്ജീവപദാർത്ഥങ്ങളിലുള്ള ആശാക്കലെല്ലാം നാഡാണ് ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളത്. ദേഹം പാഞ്ചാഭ്യന്തരിക്കാതും അംഗങ്ങൾ ലൈംഗികപോലെ ജീവികളുടെ ദേഹത്തിലുള്ള ആശാക്കലെല്ലാം കില്ലു നിരുത്താതിനും പ്രക്രിയക്കാരികളുണ്ട്. പദ്ധതി, ജീവികളിൽ ഇതു പ്രക്രിയക്കാർക്കും പ്രവർത്തികളുണ്ടോ എത്തിക്കാണു ഉംകാരങ്ങളുണ്ടോ. ജീവിതദശ എന്നും പരിസ്ഥിതി ഇതു പ്രക്രിയകളിലും ഉംകാരങ്ങളിലും തമിലുള്ളതു അനവരതമായ ദ്രവ്യപ്രവല്ലം എന്നും പരായാണ്. ഇതു യുദ്ധം കില്ലും നിലവിലുണ്ടോ ജീവനും നിലിക്കുന്നും. ഇതു സംഗതി ഉദാഹരണംകാണ്ടു സ്ഥാപിക്കാം.

ആകാംബന്ധങ്ങളിന്റെയും അനാസരിലും എപ്പോം പദാർത്ഥങ്ങളും കൂടിയിൽ പതിഷ്ഠാനം; നിന്നും നാം എഴു നേരംനിൽക്കുന്നതെങ്ങനെന്നറാണ്? ആകാംബന്ധങ്ങളിന്റെയും കൂടിയിലേശ്വര വലിയുന്ന ഓരോ ദേഹാവയവ

അംഗവേദികളുടെ ഏതിൻവലിവുക്കാണു താങ്ങിനിവാന്തിന്റെല്ലോ? അപ്പോൾ നില്ലക എന്നാൽ കുിയ യിൽ, താഴെ വിഴ്ചാനുള്ള ഗൃഹിശ്രീരാമ നാം മാറ്റു വെലം ഏന്നാൽ ഉംകരജ്ഞുകാണ്ടു എതിങ്കയ്ക്കു ചെയ്യുന്നതു? അതുപോലെ, പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ചുട്ടു ചുറ്റു ഒഴുവിന് വിസർജനം (radiation) കൊണ്ടു ദ രണ്ടം (absorption) കൊണ്ടു അതിപ്പൂർവ്വാക്കണംഡു. ജീവികളുടെ ദേഹത്തിൽ ഏപ്പോഴും ചുട്ടണായിരിക്കുന്നതിൽ അതിനു തക്കവുണ്ടോ ഉള്ളിലുള്ള സമ്പർക്കാണ്ടു (chemical action) ചുട്ടണായിരക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതു; ഏന്നതനെയും, ചുരുക്കുന്നതു വായ്വിനു ചുട്ടിനെ ഗുഹിക്കാനുള്ള ശേഷി തുടക്കയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്ന ശ്രമത്തിനു തുടക്കയും കുറയുമായി ഉള്ളിൽ ചുട്ടു വരാക്കണം. ഇതുപോലെ, എല്ലാ ജീവപ്രവർത്തനകളിലും ഈ പരസ്യരബൈതയും കാണിക്കാം.

രാണതരം ജീവികളിൽ ഈ ഘുഖ്യത്തിനുള്ള കോട്ടുകൾ അപികം വേണ്ട. ഒരു ചെടിക്കഴുള്ള ജീവൻ നിലവിലുന്നതിനു ചുരുക്കുന്നതു വെളിച്ചും, ചുട്ട, ജാം, ഇംഗ്രാമും, മുഖാഖരം തുടിയാനുള്ള (erygification) ശോരിഞ്ഞുഭാരായും മതി. ജീവജീവികളിൽ ഈ വക സംവിധാനങ്ങൾ (adjustment) പോരാ. ചെടികൾക്കു കായത്തിനുള്ള കേടുപാടു രീംഗാനം അതിനെ പോഷിപ്പിക്കാനുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ ചുറ്റു എല്ലായിടത്തുമുണ്ട്. ജലം അംഗാക്കു നാണാനായും, അവജ്ഞ മുറ തേടി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരാം; നാനു ഭക്ഷണം അഭ്യർത്ഥിതു ചുരുത്തിൽ

ବିଯଂ ପରିଷ୍ଠାପନାଙ୍କ. ତାତୁକେବାଳାଙ୍କ ଶ୍ରୀପାଦମାର୍ଗ
ସମ୍ବାଦରେଣ୍ଟରିଙ୍, ଲୁଗ୍ରିଯ ରେକଟିଙ୍, ପିଟିଲାଙ୍କର
କଟିଲାଙ୍କ କାନ୍ତିକଲୀଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ କେକକରୀ, ପଲ୍ଲୀ
କରୀ, କୋଗ୍ନୀକରୀ, ନବଜୀବ ମୁଠଲାଯାଏ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ
ଞ୍ଚିତ, ବିଶେଷବିଯହାଯ ଜଂରସନିଫେରଣ୍ଜିଂ
ଉତ୍ତିତ୍. ହୁଏ ଵଲିଯ ବିଷରଣ୍ଜାଯ ଏପ୍ରିପ୍ରାଟକ
ଲୋକର ପୁରୋମିଳାମାକାଙ୍କ ଶେତିକରେକଟିକ
ଛିଦ୍ର ଅନୁକ୍ରମଣଙ୍କରେ ତଥତୁ କିଣ୍ଟାଙ୍କ ମାତ୍ରମାର୍ଗାଙ୍କ
ମନ୍ଦିଲାକାଙ୍କ; ମୋତତିଲିପ୍ଲୀ, କାରୋ ଏପ୍ରିପ୍ରାଟଙ୍କ
ଆପ୍ରକାରମାଙ୍କ ଏଗାଙ୍କ ଯରିକାଙ୍କ. ଗୋକୁଳ. ହୁଏ
ଯେ ଚାଟିଷ୍ଟିକିମାଙ୍କରେ ରେକଟି; ଅରମ୍ଭକିର୍ତ୍ତ ପିଟିତରଙ୍କ
କାଟକାରେ ଚାଟିକରେଯାଙ୍କରେ ରେକଟି ହୁଏ ରଣ୍ଡଙ୍କ
ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଚିଲ ଚଲନଙ୍କରେ ଆନ୍ତର୍ମାକରିକାଙ୍କରେ
ଦେହତିକିର୍ତ୍ତ ଚଲନଙ୍କରେ? କେବଳପଦାତମରେ
କାରୋଙ୍କ ଏଗାଙ୍କରେ ଏତିରିକ୍ତଙ୍କ ରମ୍ଭରେ ରେତାମ୍ଭଙ୍କରେ
ହୁଣଙ୍କରେଟ୍ ଏତିରିକ୍ତଙ୍କ ରମ୍ଭରେ ରେତାମ୍ଭଙ୍କରେ ଚିଲ
ପ୍ରଭୃତିକରେ? ଅନ୍ତରାରଙ୍କ ହେଲିପ୍ରିକର୍କ ଏଗାଙ୍କରେ
ହୁତ୍ତିର୍କ ମୋଟ୍ଟାଙ୍କ ଚିଲ ସାଯନଙ୍କରେଟ୍ ଶେତିକମା
ରୁତ୍ତ ଶୁଣଙ୍କରେ ଏତିରିକ୍ତ ଅନ୍ତରାରଯତିର୍କ ଉଣ୍ଡା
ଯୁଗ ଚିଲ ବିକାରଙ୍କରେ? ହୁଣଙ୍କର କାରୋଙ୍କ
ଗୋକିର୍ତ୍ତ, ଜୀବିଷ୍ଟିରିଲା ଏଗାଙ୍କରେ ବେଳିଯିଲୁତ୍ତ
ଶେତିକରୁବୁତିକରେ ଏତିକର୍ତ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରଙ୍କରୀତୀ
ପ୍ରବୃତ୍ତିକର୍ତ୍ତଙ୍କ ଅନେକଟ୍ଟମାର୍ଗଙ୍କ, ଜୀବିକର୍ତ୍ତଙ୍କ
ଗ୍ରହିତିଲେଭମଙ୍ଗରିତ୍, ହୁଏ ପର୍ମାରିଯ଼ଶତିଗରୁ
ସଂବିଧାନଙ୍କରେ ହୁତ୍ତିର୍କ ହୃଦୟିକର୍ତ୍ତଙ୍କ ପ୍ରାପି
କର୍ତ୍ତଙ୍କ ଏକଙ୍କ, ଅନ୍ତରାରଙ୍କ, କୌରିଜୀବିକର୍ତ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରାରଙ୍କ

କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର କାଳୀଙ୍ଗିଲୁହ, ଏହି ଜୀବିକାଦୋଶର୍ ଅପାରିକାଳୀଙ୍ଗ ବିଭିନ୍ନମାତିରି କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରଜ୍ଞାନରୁ ଆଖି ସାଧିଯାଇ ଯେଥିରେ ଉଣ୍ଡାଯିରିକରିବାକୁମାତ୍ରାକୁଣ୍ଡାଳୀରୁାଃ।

പുരോഗ്യങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട നേരിട്ട് തില്ലുന്നതിനാം, ഉള്ളില്ലുള്ള സത്താശാഖിവൻ എന്നവരുടെതിൽനിന്നും, കായികമായം മാനസികമായുള്ളശ്രദ്ധികളുടെഅനേകം ബന്ധംബന്ധം (correlation) സിദ്ധമാകുന്നു. ബുദ്ധി (intelligence) എന്ന പറയുന്നത് ഏതാണ്? ബഹു രഥങ്ങളായ ശ്രദ്ധികളുടെ ബന്ധങ്ങൾ അനേക മായം, വിവിദത്വത്തോകാലാവച്ചിന്നമായം വര്ത്തനാർഥം ഉളിക്കുന്നതാണ്. ബുദ്ധി കൂടുതൊറും ഇല്ല ബന്ധങ്ങൾക്കുള്ള സാമ്പത്തികങ്ങൾ വിവിധരണങ്ങളായം, പുന്നീതരണങ്ങളായം, സംയുക്തരണങ്ങളായം തീരുന്നു. ബുദ്ധി കൊണ്ടുവരാക്കുന്ന രാസ്തീയങ്ങളായ അനമാനങ്ങൾ, പ്രക്രമിയില്ലുള്ള അന്തരൂപത്വാബന്ധങ്ങളിലും പെണ്ഠവാ പഞ്ഞങ്ങളും ബുദ്ധിവികാരങ്ങൾക്കുള്ള അന്തരൂപത്വം ബന്ധങ്ങളോടും പെണ്ഠവാപഞ്ഞങ്ങളോടും യോജിപ്പിക്കുന്ന തെളിപ്പ്. ഒരു പുഴ (caterpillar) മനോരം ചോറ് ചെടിയുടെ ഇല തിന്നുന്നു. ഇതിൽ ഗവഡ്യും ആഹാരവും തമിൽ പുരമേയുള്ള സംബന്ധത്തിന് അനുഭവമായി പുഴവിന് ഒരു വികാരവും പ്രവർത്തിയുണ്ടാകുന്നു; കൂടി കൂടി പക്ഷി പുഴവിനെ കണ്ടിട്ട് അതിനെന്ന് നിരം, ആകൃതി, ചാലനം ഇവ തുടി കലാർ ചേരും ഉള്ളിൽക്കുളായ വികാരത്തോട്, പുഴവിനെന്ന് സ്ഥതി, അനുശ്രീകരണ ദീരം, ഇവയുടെ ബന്ധങ്ങളെ ചേര്ത്തിട്ട്, ആ പുഴവിനെ പിടിക്കാനായി മാസപേരികളുടെ ത്രാവ

നന്നെല്ല യോജിപ്പിക്കാനോ. വളരെ പൊക്കത്തിൽ പാക്കന പങ്കു, കൈകിൽ പക്ഷിയുടെ അനുകൂലിയം ചലനവും കൊണ്ടോരു വികാരവും, കൈകിലിന്റെ ഗതിദേവമനസ്സിൽ തൃട്ടലായി ഉണ്ടായ തെരുവുകളും മാംസത്തിന്റെയും പ്രവൃത്തികളും യോജിപ്പിച്ചു, ദാരികിലിനെ പിടിക്കാൻ. വേറനു പങ്കിന്റെ പാച്ചിലും മരു പക്ഷികളുടെ നാശവും തമ്മിലുള്ള ചേരുക്കു യുടെ രഹലം അനുഭവാസിപ്പമാണ്. അതുപോലെ, അവൻ കാഴ്ചയിൽ നിന്നും കൂടുതലും വെടി പറയുമോ എന്നുള്ളതും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സൂചിപ്പിരമായിട്ടുണ്ട്. പാക്കന ഒരു പക്ഷിയെ വെടിവയ്ക്കണമെങ്കിൽ എന്നു മുന്നോട്ട് ഉന്നം വയ്ക്കണമെന്നം അവൻ മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ട്. ഇതിലൂർക്കുന്ന, തോക്കു ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റാറി അലോചിക്കുന്നാണെങ്കിൽ, മണ്ണിന്റെ നിറം, ഘടനം, സ്ഥാനം ഇവയും ഇങ്ങനീരും സാന്നിധ്യവും തമ്മിൽ നാം യോജിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്; ആ മണ്ണു കുറിയിൽ ചുണ്ണാമുഖം തുടി അതുപേജ്ഞമായി ഉരുക്കുന്ന തുയാം ഇങ്ങനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. ഈതുപോലെ വെടിമരാനാ പൊട്ടന്തിന്റെയും ഉംഗു പാഞ്ചന്തിന്റെയും നൃായങ്ങളെല്ല രസതന്ത്രരോഗങ്ങളുണ്ടെന്നു ഗണിതരാഗം വിവരിക്കാം. അവർ ചെങ്ങന്ന വിവരാഭ്യാസം, ചലനങ്ങൾ, കൂറ, പദാർത്ഥങ്ങൾ മുതലായവയും പെണ്ഠാപയ്ക്കുമുകാക്കാനും അനേകാനുഭാഗം പെണ്ഠാപയ്ക്കുമുകാക്കാനും ചെരിക്കാനുള്ളതെന്നതാണ്, ജീവനെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ളവന്നും, അനുധിതേശത്തിനുകൂടാം ആയുപ്പും തമിക്കാജുന്നും രേഖികളുടെ ശേരിയായ ക്രമീകരണം

ബന്ധനം, അവയുടെ അസമീകരണം തൊട്ടും ജീവനാശത്തിനു വേദുദ്ധമാകുന്ന എന്നമാകുന്നു.

നമ്മുടെ ജീവിതം എന്നാളുള്ളതിൽ ബുദ്ധിയും ഉപഭോഗ്യാട്ടതാബന്ധം ജീവിതം ബാഹ്യങ്ങളായും അന്തരങ്ങളായും ഒരുക്കുന്ന ശ്രദ്ധകളുടെ അന്വേഷാന്വാഗ്രഹിതപത്തിൽ സ്ഥിരിച്ചേണ്ടതാണ്. എന്ന വന്നപ്പോൾ, ബുദ്ധിക്കും ആതിഖനം പ്രവൃത്തികൾക്കും ഈ അന്വേഷാന്വാഗ്രഹിതം അപാരിച്ചായും മാബന്ധനാ സിദ്ധമായല്ലോ. അല്ലവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഇത്തും ബോധവും, ബഹിവത്തികളായ പദാർത്ഥങ്ങളുടെയും ഉള്ളിലുള്ള വികാരങ്ങളുടെയും ബന്ധമുണ്ടുമെന്നും. വിഷയത്തിനു കാരിന്തും കൂടുതലൊരു, ഈ ബന്ധം സക്കിട്ടുമായി തിരികെടുത്തു. വിചാരിക്കുന്ന എന്നാളുടുത്ത ബന്ധമാബന്ധനാ വരദോഷാർഥം അന്വേഷാന്വാഗ്രഹിതപത്തം കൂടാരെ ബോധവും സംഭാക്കയിച്ചുന്ന സ്വഭാവമായല്ലോ.

ഒരുവിവരിച്ചു ഒക്കുകളിൽ നിന്നും ഉഴവിശ്വാസം തെന്നാണോ? നമ്മുടെ പരിമിതമായ ബോധത്തിനും അതീതമായി ഒന്നാമില്ലെന്നാണോ? സംസാരാത്തകമായും പാശ്ചാത്യത്തികമായുമുള്ളതിനെ കവിതയും നമ്മുടെ ഒന്നും അവിവില്ലെന്നാണോ തീരുമാനിക്കേണ്ടതും? പാരമാത്മികമായുള്ളതൊന്നാമില്ലും, ഏവകാരികമായുള്ളതേയുള്ളും എന്നാണോ കാം വിശ്വസിക്കേണ്ടതും?

കേവലയുക്തിന്റെ അനുഭവിച്ചു നോക്കുന്നിടത്തോളം, അനന്തരമായും ഉപാധിവജ്ഞിതമായുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു് അഭാവത്തോപേണ മാത്രമേ ബോധവും സംഭാക്കാണുള്ളു എന്ന സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അഭാവത്തോപേണ പാശ്ചാത്യാർഥം നാശം, ഉപ്പുത്തരവും എന്നാം

അത്പരമാക്കാണ്ടു. അനുകാണ്ട് അനു രാജാളിക്കവും ഒരു സ്ഥലത്താണ് വേണ്ട പറയാൻ.

എന്നാൽ അങ്ങനെയെല്ലാം മുൻ വിവരിച്ചപ്പുകാരം സംബന്ധവിശീഷ്ടമായിട്ടേ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെക്കാരാളിയും എന്ന ഭോധത്തിൽ, സംബന്ധവിശീഷ്ടപ്പുത്തെ കനം ദാഡിം നാം അധ്യാക്രിക്കറ്റിപ്പേയോ? സംബന്ധവിശീഷ്ടമല്ലോത്തു അഭ്യവത്രപമാണ്; അതിനു സത്തയില്ല; എന്ന പറയുന്നപക്ഷം, ഏതാണു സംബന്ധവിശീഷ്ടമാക്കാനു എന്ന പറയാൻ നിർവ്വഹിപ്പാതെ വരു. അതു കൊണ്ട് അതിനു സത്തയുണ്ടനെ സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവണ്ണം-വണ്ണം, സമം-അസമം, ഏകം-ബഹു, മില്ലായ വിജിലബോഡ്സംബാദം അന്റോന്റോആരു യത്പരമാണെന്നും സിലക്കാണല്ലോ. വണ്ണം എന്നാളും ഭോധം വേണമെങ്കിൽ അവണ്ണത്തിന്റെ ഭോധം തുടാതെ കഴിയുകയില്ല; അതുഭോഡെ, സമത്വിന്റെയും എക്കത്തിന്റെയും ഭോധം കാസം തത്തിന്റെയും ബഹുപാത്തിന്റെയും ഭോധം തുടാതെ ഉണ്ടാക്കിയില്ല. സംബന്ധവിശീഷ്ടമായുള്ളതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭോധം അപകാരാജ്യാത്മകതിൽ വിനം വേർത്തിരിച്ചുപ്പേണ്ടാണെന്നും അപകാരാജ്യാത്മകനും അസംബന്ധമായതിനെപ്പറ്റാറി ഭോധമില്ലോ പറയാമോ? അവക്കിനമായതിനെക്കരിച്ചു തു നമ്മുടെ ഭോധത്തെ അപഗ്രാമനും ചെഞ്ഞ നേരുക്കേണ്ടും, അതിൽ ഒണ്ട് മുട്ടം ഉണ്ടാണെന്നു വെളിവാക്കും; ഒരുാദത്തു, സര്ക്കാരം; രബാരതു അതിനും പരിമിതി കാം. വിജിലബോഡ്സായ അതവക്കുന്നതയിൽ പാരി ദിവാക്കുന്നതോണ്ടും രാത്രുടെ രാജ്യാക്കാരാളും; സന്തോഷം

ബോധം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട്, അനന്തമായം താഴേയമായുള്ളതിനു സത്തയുണ്ടാക്കാൻ വരുന്നു. (അഥ) ബോധവന്ത വാച്ചുപേണ വ്യവഹരിക്കാൻ അസാധ്യം മറ്റു. എങ്കിലും, അവാദ്യോചരമായി അനന്തമായി അനവച്ഛിപ്പിനായ ഒരു സത്തയുണ്ടാക്കുന്ന സമതിച്ചേരിക്കിൽ. അല്ലെങ്കിൽ വ്യാവഹരിക്കബോധങ്ങളിടെ അഭാവത്തെ നാം സ്ഥിക്കരിക്കുന്നിവരും. ഈ സത്തയുള്ളതു കൊണ്ടാണ്, നാം കാണുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു പാരമായ്മികമായ ഒരു അവസ്ഥയുണ്ടാക്കുന്ന നമ്മുടെ വിശ്വാസം ജനിക്കുന്നതു്. ഈ അനശ്വരവും പാരമായ്മികവുമായ സത്തവൈത്തനെന്നാണ് ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ മുഹമ്മദനും അഭിഡാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്.

ചുരുക്കിപ്പായുന്നതാണും, അതാണം പരിമിതമാണും ഏറ്റനാളി വാദത്തിൽ അപരിമിതമായി കൊണ്ടുന്ന നാം അധ്യാത്മരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ ബോധം സംഖ്യയിൽനിശ്ചിയിക്കുന്ന ഉണ്ടാക്കാണും; സംഖ്യയെമ്പാളിലും ബോധം വേണമെങ്കിൽ അസാഖ്യാധാരിക്കുന്ന വേണും; അങ്ങനെ ഇല്ലാത്തപക്ഷം, സംഖ്യയിൽനിശ്ചിയിക്കുന്ന തു സന്നാതനമെന്ന പായേണിവരും; അതു ശരിയല്ലപ്പോ. അതിനാൽ ബൈക്കാരിക്കണഞ്ചായ ഭാനങ്ങൾക്കു അധിക്കാരിയായി, അപരിപ്പള്ളത്രമായി കൂടാ തുണി അഞ്ചു ആദ്ദേഹത്തിനില്ലാത്തവന്ത സ്ഥിക്കരിപ്പാണെന്നിട്ടുംബാധിപ്പി.

കൊണ്ട് ശാസ്ത്രത്താനം ശ്രദ്ധനേതാരം വാദ്യവഹായ ഉത്തരവിഹാസത്തിനു ഭാർത്ത്യും ശ്രദ്ധവരുത്തുന്നു. ആശ്വരിയും റൈറ്റർമാരുടെ മതത്തിനും ശാസ്ത്രത്തിനും പരിപാക്കം വരാതെ ഡിപ്പിക്കാനോടൊപ്പം അവജ്ഞ അന്വേഷാനുവിരോധം തോന്തിക്കുന്നതും. റണ്ടിന്റെയും പ്രയോജനവും സീച്ചും വേൾഡിനിൽനിന്നും വരുത്താനും അനുമതിയും ഇല്ല വിരോധം നിരൂപിച്ചോക്കനും. വിദ്യുത്തിപ്രവാഹത്തിനു ധനാനുവും ആശാനുവും എന്നും സഹകാരികളായിരിക്കുന്നോ, എന്നവിചൂടും, ഒന്നിനു രേഖത്തിനുകൂടി മനോത്തിനും രേഖത്തിനുകൂടി ശ്രദ്ധനേതാരം ശാസ്ത്രത്തിനും, ശാസ്ത്രത്തിനും പ്രാബല്യും ശ്രദ്ധനേതാരം മതത്തിനും രേഖത്തിനുകൂടി വരുത്താനും മതത്തിനും രേഖത്തിനുകൂടി വരുത്താനും അനുമതിയും അനുഭവാനും.

.. എന്നാൽ അചിന്ത്യമായി ഒരു മുലകാരണമുണ്ട് അള്ളി വിരോധം മാത്രംകൊണ്ട് മതത്തിനും ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലപ്പോൾ. ആ മുലകാരണത്തിൽ നിന്മധാന ഗുഹശാഖകളെ അധ്യാസം ചെയ്യുകയിൽ മാത്രമേ മതത്തിനു സാധ്യതാം വരുന്നുള്ളപ്പോൾ. ഇല്ല രേഖത്തിനുകൂടി അധ്യാസിക്കുന്നോരാം ആ മുലതത്തപ്പത്തിനു പെഴുവാണ് (personality) പബിഷ്മാക്കന്നില്ലേ? ശരിതനോ. പ്രവശ്യനും ലഹായ ഇല്ല അചിന്ത്യതത്തപ്പത്തിനു മാറ്റുവണ്ണാനുമായ മുണ്ടായെങ്കിൽ അയുംതന്നുണ്ടാണോ വെറ്റിക്ക പാശം ഫൂരും സംശയിക്കുന്നതും കാണാം. അങ്ങും ആശിലും കൈവല്യചാരം വികരാണെങ്കിൽ അംഗാംശിക്കുന്നതും ആശുപ്പിക്കാനും ആപത്തിനാം ചേരാംവാരും ചുഡ്യുവിച്ചാരണമുണ്ട്.

കൂട്ടാരകളിൽ കുറവിനികളിലോ, കുറേമാഹങ്ങളിലോ കൂട്ടാരം ഒരു ഒരു പ്രവർത്തനം ചെയ്യാൻ വാനാതാണോ? മനസ്സിനെ പ്രോബ്ലെം മോഹാദിവികാരങ്ങൾാണ് ചെയ്യാൻ തന്നെ മുദ്ദയാണം അല്ലകാരാ ഒരു ചെയ്യാൻ സകല്ലിച്ചിട്ട് പ്രയോജന മൊന്നമില്ല. എങ്കിലും എററവും അപരിഷ്ഠ കൂദാശ കാരണം പിശാചുവൈദ്യത്തിനം എററവും പരിഷ്ഠ കാരം സിഡിച്ചിട്ടുള്ളവയുടെ ചെയ്യാനിനം ഈ വക വികാരങ്ങളെ ചെവഡിക്കുന്നാൽ അന്തരോപിക്കുന്നണ്ട്. വേണ്ടപ്പുകൂൾ കുറേക്കാം എന്നോ പുതുാസമുള്ളൂ. ഈ അന്തരോപിത്തങ്ങളായ മുണ്ണങ്ങളാൽ സവന്തിയാവിനെ ഉത്തമ ഗമാനത്തിൽ നിന്നും കീഴോട്ട് തഞ്ചകയല്ലോ കാം ചെഞ്ഞ നാതു? നേരേമറിച്ചു്, അചിന്ത്യമായ ഈ തത്തപ്പത്തിനു് അതിമനസ്തപം കല്പിക്കയല്ലോ കാം ചെഞ്ഞണ്ടതു? അറി സ്ഥാക്കാത്തതിനും മുണ്ണങ്ങാശം അലോചിക്കുന്നതു് എത്ര അബുദ്ധമാണു്? ഇംഗ്ലേഷുപരിചത്വവും അചിന്ത്യമാണു് നാ ചെവഡിക്കുംല്ലോം സമ്മതമാണു്. അതിനും ഒരു അവിഖ്യാനവിധിമാണു് അവർ നിംഫോറിഡാൻ തുടങ്ങുന്നതു് മുഖ്യം ഒരു ഭിംഗപ്പെടുത്താം. മനസ്സും ഏറ്റയ കാഡി അടിക്കുന്നോബല്ലയാണല്ലോ ഒരു ഘട്ടികാരം ആകുന്നതു്. അതിനും നദ്ദേശപ്രോബ്ലെം ചിന്തിക്കാനുള്ള ശക്തി യുണ്ടാണു് സകല്ലിക്കാം. തന്നെ സ്വാജിച്ചിട്ടു് അന്തരാണുന്ന അതു ചഞ്ചലോചിച്ചിട്ട്, ഉത്തമമുണ്ണങ്ങളാക്കുന്നതിൽ ഒരു ഘട്ടികാരാധാരിരിക്കുന്നു എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്ന പ്രക്ഷും, അതു തീരുമാനം എത്ര അവാസ്വവഹായിരിക്കും? അതു പുരാഖാരി, പ്രാശാഖാരിക, പ്രാശാധാരായ ചെത്വയം ഒരു

ഘ്യുന്നീറ ഉത്തമഹസ്തങ്ങളോട് കൂടിയ പുരഷനാണെന്ന
നാം തീരുമാനിക്കുന്നതു് അബൈദ്ധമല്ലേയോ?

എന്നാൽ ഈ മാതിരി വിശ്വാസങ്ങൾക്ക് ഒരു
പ്രയോജനമില്ലാതില്ല. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു തന്ത്രാ
ലോചന ചെയ്യുന്നതിനു തക്ക മനഃപരിജ്ഞാനം വന്നില്ല¹
കയ്യില്ല. അവക്ക് ഒരു സ്വന്തമായി പരിശീലനം ചെയ്യുന്നതു്
കാരിച്ച് വിശ്വാസമുണ്ടാക്കുന്നല്ല. അതിനാൽ ഉത്ത
മമതവോധം ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ഈ വകു വിശ്വാസങ്ങൾ
വഴിയായേ തരുത്തു. ഘ്യുന്നാതനന്നായല്ല, പരമാത്മാ
ആലോചിച്ചാൽ, എത്ര പണ്ഡിതന്നീറ ഉള്ളില്ല ഈ
അചിന്ത്യശക്തിയുടെ ഭോധം ഒരു തുപദാവലില്ലാതെ വരു
ന്നില്ല. അങ്ങനെ ഒരു ശശ്തിയുണ്ടാണ പറയുന്നോപാദാ
തന്നെ എന്നോ ഒരു അപം കല്പിക്കുന്നണ്ട്. ആ അപം
നിഃംജ്ഞലല്ലായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഭോധാരകമായ
ഒരു സ്വന്തമാവദ്ദേശം അതിനണ്ടാക്കാതെ തുരിക്കു
ന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു സ്വന്തമാവ കല്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
വിരോധമില്ല. പക്ഷേ, അതു കേവലം ഒരു ചിന്മാ
ണ്ണനാം പാരമാത്മികമായുള്ളതിന്റെ അപരല്ലോം
ബന്നാം നാശിക്കുന്നതിനു വിഷയം
ഡരിച്ചാൽ മതി. നഞ്ചുടെ ഭോധത്തിനു വിഷയം
കാത്ത അനന്തങ്ങളായ കാലഃദാതികൾ എങ്ങനെ
ചിന്മാതുങ്ങളായിരിക്കുന്നവോ, അതുപോലെ കൂല
കാരണവും നാശ ചിന്മാതുമാക്കാം.

കൂലകാരണം സത്താമാതുവിശ്വിഷ്ടഹാണ്; അതിനെ
ചിന്തിക്കുന്നതിനോ അറിയുന്നതിനോ കഴിയുന്നതല്ല;
പ്രിന്നാൽ മതം കൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല;
ഒരു നൂൽ കേം തുഞ്ചോരനില്ലെന്നും നാന്നികർന്ന തന്നെ
ജീവിക്കുന്ന ഫേം തുഞ്ചോരനില്ലെന്നും

- കൊണ്ടു നമ്മൾ യാതൊരു ഉപയോഗവുമില്ല; സ്വാധാന്ത്ര്യം യഭോധമില്ലാത്ത ഒക്കണ്ഠി മതവിശ്വാസത്തിന് ഉത്തരവാദിക്കുന്നതല്ല; അതുകൊണ്ടു ദേവവത്തിനു ലോകത്തെ ഭരിക്കാനുള്ള ശ്രദ്ധിക്കാനും സഹായിക്കേണ്ടതിനു തീരു; അല്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ ധർമ്മാധിക്കാരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയില്ലാതെ വരും; അതു ഉചിതാഭാഗമാണോ?

പല ഉപാധനങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. ഇതിനും പ്രതിവസ്യ മായി, ഇംഗ്ലീഷ് നമ്മൾ അചിന്ത്യനാണ്; അദ്ദേഹ തനിന്റെ നമ്മോട് യാതൊരു ചേംബർഡില്ല; നിജീളപ്രകാരം മാണം രേഖവം; എന്നം മരാട്ടും അതെപ്രതമനി ലഭാന്തര പാഞ്ചാൽ സംസിക്കുന്നോ? വിശ്വസിക്കുമോ? അതെപ്രതം ഭാരതാശാഖ ഡിക്ഷരിക്കും. നാാം ശ്രീലി ചീട്ടുള്ള വൈദികയുന്നതിൽ ഈ വിഭാഗം കൂടാതെ കൂടി യുന്നതല്ല. അറിയാവുന്നതിനു വിട്ട് അറിഞ്ഞുകാത്ത തിനെ ആ സ്ഥാനത്തു എറിവുണ്ടാൽ ആക്കം വെരുപ്പു തോന്നാം. സത്യം, ധർമ്മം, സദ്ഗുണം ഇവജ്ഞാക്കു ആധാരമായി ഹാട്ടുണ്ടുപരിപൂണ്ടുന്നതായിരിക്കുന്ന ഒരു വരെത്തു ഉപേക്ഷിച്ചു, അജ്ഞത്വവും നിവികാരവുമായ ഒന്നിനെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനും ആസൂക്കിക്കൂർ വെവരി കളായിരിക്കുന്നതിൽ ആശ്വാസ്ത്രപ്പുടാനൊന്നാണെന്ന്.

ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ സാരം സൂക്ഷ്മായി ആലോച്ചിക്കുന്ന നേരാശിയാൽ മരിറാനാമല്ല; എല്ലാ വിശ്വാസവും അതതു മതകാരായെ പരിഷ്കൃതാവസ്ഥക്കു യോജിച്ചിരിക്കും; എന്നതെന്നുണ്ട്, ജനനാൽപ്പന്തി വിശ്വസിച്ചു വന്നതിനെ വൈദികയുണ്ട് എഴുപ്പുവുമല്ല. ജന്മക്കളിടെ ദൈവം ജന്മസ്പന്നപരമായിരിക്കാനെ തരമുള്ളൂ. കാട്ടാളുകൾ ദൈവം കാട്ടാളത്തുപരമായിരിക്കും. അപരിഷ്കൃതനായ ഒരവൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിനു പകരം പരിഷ്കൃതമതകാരായെ ദൈവത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നവക്കും, അവനു ദൈവം ഇരുപ്പുനാളും ബോധമേ വരികയുള്ളൂ. ഒരു മതത്തിൽ നിന്നാം മരിറായ മതത്തിൽ കാഞ്ഞസാധ്യത്തിനായി മാറ്റുവരുടെ ശത്രി ഇതാണ്.

അംഗങ്ങൾ മതം മാറ്റുന്നതു് ലൈവ്‌വിശപ്പാസമില്ലാത്തവരാണ്. ബുദ്ധിക്ക പരിഷ്കാരം കൂടിവരുന്ന ക്രമത്തിനു മതവും മാറ്റിത്തന്നു വരും. ഒരു കൂഷിവലനുള്ള മതവും ഒരു സന്ത്രാസിക്കുള്ള മതവും കനാതനുന്നയാണോ? യോ ഗ്രീക്കപരമായ പ്രൂഹങ്ങാധിരിക്കാമെങ്കിലും, അതു സാധാരണക്കാഴ്ച മിമ്പയായിട്ടേ വരികയുള്ളൂ.

ഇതും പോരാ. സാധാരണ നടപ്പുള്ള മതവിശപ്പാസങ്ങൾ ഇല്ലാത്തയായിരുന്നുകിൽ ധർമ്മാധിക്രമവോധ നാളുമായിപ്പോയേനെ. അചിന്ത്യമായും അപരിചോദ്ദൃപ്പമായും നിവിക്കാരമായും കനാബന്നുന്ന മാത്രം വിശപ്പസിച്ചി അനു എക്കിൽ ഒരുവരും ഒരു ചെയ്യാൻ മടിക്കയില്ലായിരുന്നേനെനെ. പാപം ചെയ്യാൽ ശീക്ഷണ്ണുണ്ടെങ്കിൽ വോധമാണില്ലോ മനസ്സുനെ നേര്ച്ചിക്കിൽ നില നിറഞ്ഞുന്നതു്. നാാം ഭ്രാഹം ചെയ്യാൽ അതിനു് ഇംഗ്രേസൻ ശീക്ഷിക്കം, നാം ചെയ്യാൽ രക്ഷിക്കം, പുണ്യം നേരിയാൽ സുഖം തങ്ങം, എന്നും മരംകുള്ള വിശപ്പാസം ജനസമുദായത്തിന്റെ കെട്ടപാടിനു് അത്രാവലുമാണ്. ഒരു പ്രവൃത്തിക്കു് ഒരു രാലമണ്ഡ്; ഒരു കാരണമുണ്ടായാൽ കാഞ്ഞുണ്ടാകം; അതിനു് ഇംഗ്രേസപരസാനിയും വേണം; എന്നും ഒരു വോധമുണ്ടാകാൻ വളരെ മാനസികപരിഷ്കാരം വരണ്ണം. ഇങ്ങനെ സദസ്ത്രജ്ഞതാനം ഒരു സമുദായത്തിനു ലഭിക്കണമെങ്കിൽ അനേകതലമുറയായി പരിഷ്കൃതി സന്നദ്ധമാക്കണം. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു സവശ്ശതന്നു ഒരു ഇംഗ്രേസരനെ വിശപ്പസിക്കാതെ ധർമ്മവോധമുണ്ടാകയില്ല.

അതുകൊണ്ട് വെവലിക്കുമാങ്കട നിർബന്ധം ഒരു വിധം അരുളോച്ചിച്ചാൽ വളരെ ഉപകാരപ്രദമാണെന്ന നാടൻ പറയാം. രാജുഭരണം എന്നപോലെ, മതവും അതിലുംപ്ലേറ്റിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിക്കും അനുസ രിച്ചതായിരിക്കും. കാട്ടുകുളമാക്ക് ‘അടിയോളം നന്നാലു അണ്ണൻതവി’; ഉറുവേതകളാണ് അവക്കു ഉതകുന്നതു്. പരിഷ്കൃതജനസമുദായത്തിലുള്ള മാതിരി ഭരണാധികാരങ്ങളിലും മറ്റും കാപ്പിരിക്കാക്കു കൊടുത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഘല, സമുദായനാശമാക്കാം. അതുപോലെ, അസംസ് കൃതചിത്രങ്ങളാക്ക് ഖുമഞ്ചപ്പെടുത്തപ്പെടുവേശിച്ച സർപ്പം സമമാക്കിയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഭൂമി ഷ്യൂളു മതനാശമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഓരോ ജനസമുദായത്തിനും മതത്തെ അനുകൂലപിക്കുന്നതു തെറംാണ്. അതായും സമുദായത്തിനു ചേന്നതായിരിക്കും അതിനും മതം. നമ്മുടെ നായകരുടെ മതത്തിൽ എത്ര അനുശയം സത്ര മെന്നുള്ള വിശ്വാസവുംണോ, അതു അനുശയം വിശ്വാസവും അന്നുന്ന അവനും മതത്തിലുണ്ട്.

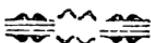
ഇതിൽനിന്നും മുന്നു സംഗതി പ്രത്യേകിച്ചു യാർ ക്ഷേണിക്കുന്നതാണ്; (എ) എല്ലാ മതത്തിലും സത്രമെന്നുള്ള ഫോയം ദാനപോലെ തന്നെയാണ്. ഒന്നാംഓരും യത്തിൽ നാം ഈ സംഗതിയെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലാ. (ഒ) പാരമാത്മികമായുള്ള മുലതത്തപ്പെട്ട അപേക്ഷിച്ചു എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും സ്വീകരയുണ്ട്; പക്ഷേ, ഓരോനീനും അതുപേക്ഷിക്കുമായുള്ള മുണ്ഡവുമുണ്ട്. (ഒ) എല്ലാ മതവിപ്രോസ്സങ്ങൾക്കും പ്രകാരങ്ങളേൽപ്പാടുകളിലും ഉണ്ടായിരിക്കാം; ഏകീകൃതം എല്ലാത്തിലും സാമാന്യാംശങ്ങൾക്കും സാമർ

സ്വരൂപായിരിക്കും. ഒത്തവിശ്രദ്ധം ഉന്നഷ്ടുന്ന കൂട്ടാതെ
കഴിയുന്നതല്ല; ദേഹാവയവങ്ങൾ അവനോട് എങ്ങനെ
ചേറ്റിരിക്കുന്നോ, അതുപോലെ എത്തക്കിലും ഒരു മാതി
രി വിശ്രദ്ധം അവനെ വിട്ടുവിരിയാതെ ഇരിക്കും. അതു
ജനനാൽ പ്രഥമിള്ളാക്കന്നതാണ്; അതിലും അവസാ
നവും അറിഞ്ഞകൂട്ടാതെ ലോകചക്രത്തിന്റെ ഘടക
ങ്ങളിൽ കന്നാണ് അതു. അതുകൊണ്ടു അന്ത്യമതകൾ
രോടു നാം എപ്പോഴും ഭാക്ഷിണ്യമുള്ളവരായിരിക്കും,
അവരുടെ മതത്തെപ്പറ്റാറി പുഷ്ടമായോ നിലപ്പുമായോ
പറയാതെ ഇരിക്കും, ചെയ്യുന്നതു നമ്മുടെ കൂത്രമാണ്.
അവരോടു എപ്പാപ്പോഴും സഹോദരാവത്തോടു കൂടി
വത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ഈവിടെ ഒരു അക്കാംക്ഷിപ്പു വകയുണ്ട്. സാധാരണ
ജനങ്ങൾ വിശ്രദിച്ച വരുന്ന മതങ്ങൾ മതിയപ്പും;
സത്തുത്തിന്റെ അംഗം അവയിൽ കുറവാണെങ്കിലും
കാഞ്ഞത്തിനു ഉതക്കന്നാണെപ്പും; നേരേ മറിച്ചു, ഉത്തമമായ
പ്രൂഹത്തെപ്പറ്റാണു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലപ്പും; പി
ന്നു എന്തിനു പ്രൂഹത്തെപ്പറ്റെ ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ടോ?

ശരിതനു; കാരോ മനഷ്യൻറെയും ജാതിക്കാരു
ടേയും മതം അവനവറ്റാം. ഉതകന്നതായിത്തന്നു
ഇരിക്കും. മനഷ്യനും സമ്ഭായന്തിനും ദേഹ
തിരുത്താർവ്വാം. ആതു ദേഹത്തി അനന്തരിച്ചു മതവും
ഭിന്നമാക്കുന്നതിനും കിട്ടാം. തന്മില്ല. മുന്നോക്കമായുള്ള
നാമുടെ, കൂട്ടിക്കുത്തി പൂഢാചാരങ്ങളെ പാടെ ധിക്കരി
ചൂചാതെ ഇരിക്കേണ്ടിട്ടും, വല്ലമാനമരങ്ങിപ്പുത്തിക്കർക്കും

ତକାଶମ ପତନତାରେ ହୁରିଦିଲେଖନ୍ତିରୁ, ତଜପୋଳେ ଆଶ୍ରୟ
ଶ୍ରୋମାକଣା. ଏଇ କାତିରରେ ଦେଖିଯାଇ ଥୁଣୋଟି କାଟି
କଣେମେକିଠିଲ ଲଗାନ ହୁଅ ପିକିଙ୍କେଖନ୍ତିରୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ
ଦଶ୍ରେଷ୍ଠ? ଆତୁପୋଳେ, ମନଶ୍ଚରଂ ସର୍ବତ୍ତାଯତନିରଂ ଶରି
ଯାଏ ବାହିନୀରେକାକଣେମହିଠି, ପୁତ୍ରକେନ୍ଦ୍ରାଯଙ୍କୁ
ପାର୍ଶ୍ଵ ବୋଯଙ୍କେହାଠ ନିଯନ୍ତ୍ରଣରେକଣା. ଆତି
କାଠ ରଣକୁ ଶ୍ରୀକାରେ କୁଣିକାହିଲ୍ଲ. ପେଟକଣ ଉଠାଯାଇ
ତତୀଗ୍ରହନ୍ତିରେ ହନ୍ତିରୁ; ଏତୁରେବେ କାଲମାୟିତ୍ତ ପରି
ବୋମନିତିରେ ହଲମାଣା. ବୋରୋତନିରଂ ଆଗନ୍ତ
ମାତ୍ର କିଣିକିଟକଣା ଏବଂ ଚାନ୍ଦଲଯୁଦ୍ଧ କାରୋ କଣ୍ଠି
ଯାକଣା. ଆବନ୍ତି ଘୁରୁତ୍ବମାତ୍ରରେ ସନ୍ତାନରୁ, ମେରୀ
ଉଣ୍ଡାକଣାଯତର ପିନାବୁମାକଣା. ଆବନ୍ତିର ପିଚା
ରୁହୁ, ବାଜି, ପ୍ରବୃତ୍ତିରୁ ଏତୁ ଆପ୍ନମାତ୍ରିକଣାଲୁ,
ଆବ୍ୟର ହଲା ପିଣ୍ଡିକ ପକଣାଯରେ ବୋଯିକାରେ
ହୁରିଦିଲିଲ୍ଲ. ଲୋକଗତିକି କାରୋ ହନ୍ତିରୁରଂ କାରଣ
ମାକଣା; ଆବନ୍ତି ଉତ୍ତିକଣା ବୋଯାଯରୁ ପିରୋପାସରୁ
ଯିଶରିଛୁଶ୍ରୀକାନ୍ତରୁରୁ. ଆତିକାଠ ରକ୍ତପୁଣ୍ୟ ମତ
କାନ୍ତି ପୋଳେ ତନତପଣ୍ଯରୁ ଆନ୍ତର୍ଯ୍ୟରୁରୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ
ରଣୀତିବୁମାକଣା,

ഡി. വി. എക്സാഫ്പുസ്—തിരുവനന്തപുരം

	ക	ശ	വ
മാത്രാബ്ദവത്ത്	1	0	0
അക്ഷവർ	1	0	0
വിനാക്ഷി	1	8	0
ഭാസ്കരമേന്നാൻ	0	8	0
കമാരത്തമാല—കനാം ഭാഗം	0	8	0
ടി — രണ്ടാം ഭാഗം	0	8	0
വില്ലാത്മികരംക്കളും കമാരത്തമാല	0	6	0
ഇന്ത്യലോവ	1	10	0
ബൈജാമിനി	1	0	0
മനിപ്രവാള ശാക്കതള്ളം	1	4	0
മലയാള ശാക്കതള്ളം	0	8	0
മാളവികാശിമിത്രം	0	9	0
അമരകാശതകം	0	8	0
രജുരസനേദം	0	8	0
കമാരസംഭവം (എ. ആർ. രാജരാജവത്ത്)			
പരിശുരിച്ച പതിപ്പ്	0	8	0
കേരളപാണിനിത്രം ടി	2	0	0
ധമ്രാജാ	1	4	0
ഗദ്യമാലിക—ത മത്ത ഒ വരെ ഭാഗങ്ങൾക്കി	0	0	
ഉചിതാനുസ്ഥിരിക്ക	0	10	0
ധമ്രാജരത്നം	0	4	0
വില്ലാത്രാസം 2-ാം ഭാഗം (കെ. എം.)	0	12	0
രാമായണകമാ സംഗ്രഹം	0	4	0
മതവും ശാസ്ത്രവും	0	8	0
സ്വരാത്രം (സി. ടി. രാമന്നപരിഷ്ഠ)	1	8	0